

Giới thiệu Phu Nhân, Lão Đại Rất Yêu Người

Nữ chính là Hoàng Thiên Nhi tam tiểu thư của nhà họ Hoàng. Luôn mang một vỏ bọc lạnh lùng, kiêu ngạo chỉ khi ở cùng gia đình và bạn thân thì mới tháo vỏ bọc đó ra. Là sát thủ No.1 và cũng là bang chủ của bang sát thủ đó.

Còn nam chính là Mặc Diệc Thần lạnh lùng, thay ný như thay áo nhưng về sau lại yêu Cô. Là tổng tài công ty Mặc Thị đứng đầu trong nước lẫn ngoài nước và là lao đại của bang hắc ám đứng đầu giới hắc đạo. Lần đầu gặp nhau đã đấu võ mồm, hân cảm thấy rất thú vị và khi biết mình đã yêu cô thì nhất quyết theo đuổi bằng đc Liệu cô có nhận ra tình cảm của hắn và chấp nhận hắn

Bạn đang đọc truyện *Phu Nhân, Lão Đại Rất Yêu Người* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1-1: Giới thiệu nhân vật (1)

Hoàng Thiên Nhi:

- tam tiểu thư của tập đoàn Hoàng Thị đứng thứ 2 Châu Á. Là bang chủ của bang Thần Long đứng thứ 2 thế giới ngầm. 18 tuổi nhưng đã có đến mấy tấm bằng đại học của nhiều trường nổi tiếng.

- tính cách: năng động, kiêu ngạo và có cả lạnh lùng, khi ở bên người thân bạn bè thì có cả ấm áp nữa

- IQ 300/300

- xinh đẹp, quyến rũ, đôi lúc cx có dễ thương

Lâm Hồng Nguyệt:

- Đại tiểu thư Lâm gia người sẽ kế thừa của Lâm gia. Bang phó của bang Thần Long. Học lực thì giống Hoàng Thiên Nhi

- tính cách: kiêu ngạo, dịu dàng nhưng khi tức thì sẽ ko bt chuyện gì xảy ra. Chỉ sợ mỗi Hoàng Thiên Nhi.

- IQ: 290/300

- dễ thương cx có lúc quyến rũ nhưng ko bằng Hoàng Thiên Nhi.

Tiêu Tiểu Mạn:

- Đại tiểu thư nhà họ Tiêu chuyên về đá quý cx là người kế thừa. Cũng là bang phó của Thần Long chuyên chế tạo vũ khí cho bang. Học lực như hai người kia. Đã có vị hôn Phu

- IQ: 285/300

- tính cách: luôn giúp đỡ bạn bè, lạnh lùng như Hoàng Thiên Nhi nhưng không bằng, dịu dàng với mọi người.

- xinh đẹp, quý phái vẫn không bằng Hoàng Thiên Nhi.

Hoàng Thiên Hương:

- Đại tiểu thư nhà họ Hoàng chị của Hoàng Thiên Nhi 18 tuổi. Là người chế tạo vũ khí cho bang Hắc Ám. Học lực như nhau. (Hoàng Thiên Nhi vs Hoàng Thiên Hương không phải sinh đôi đầu mà là sinh ba)

- IQ: 295/300

- Tính cách: hoà đồng với mọi người và rất yêu thương Hoàng Thiên Nhi ai đụng đến Thiên Nhi thì sẽ bị Thiên Hương làm cho sống không bằng chết.

- đẹp giống Tiểu Mạn, Hồng Nguyệt và cx ko bằng Thiên Nhi

Bạn đang đọc truyện *Phu Nhân, Lão Đại Rất Yêu Người* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1-2: Giới thiệu nhân vật (2)

Mặc Diệc Thần:

- Đại Thiếu gia nhà họ Mặc, tổng tài của công ty Mặc Thị. Là lão đại của bang Hắc Ám. 20 tuổi giống Hoàng Thiên Nhi có rất nhiều bằng đại học.
- Tính cách: không quá lạnh lùng nhưng khi làm việc ở bang lại lạnh lùng đến đáng sợ, thích đấu võ mồm với cô

-IQ: 300/300

- đẹp trai, ngũ quan tinh xảo làm rất nhiều đứa con gái phát cuồng

Jon(Nguyễn Thành Quân)

- chủ tịch của công ty N.T.Q và là thiếu gia nhà họ Nguyễn. Là cánh tay trái đắc lực của Diệc Thần và cx là bang phó của bang Hắc Ám. Về học tập thì giống Diệc Thần. Đã có vị hôn thê(là Tiểu Mạn đó)

- tính cách: giống Diệc Phong nhưng có phần dịu dàng hơn

-IQ: 290/300

- đẹp trai ko bằng Diệc Thần nhưng cũng đa làm bọn con gái phát điên

Hoàng Nhật Long

- nhị thiếu gia nhà họ Hoàng là anh em sinh ba với Thiên Hương và Thiên Nhi. Tổng tài công ty họ Hoàng và là cánh tay phải của Diệc Thần, giống Jon là bang phó của bang Hắc Ám. Ít tuổi hơn Diệc Thần, Jon, Tuấn Minh nhưng ko bh gọi là anh.

- tính cách giống Thiên Hương và rất thương Thiên Nhi

-IQ: 295/300

- đẹp trai giống Jon

Vương Tuấn Minh

- thiếu gia họ Vương, ng thừa kế của nhà họ vương là bạn thân của mấy anh kia và cx nằm trong bang thuộc chức vụ hacker. Oan gia ngõ hẹp với Thiên Hương

- tính cách giống Jon

- IQ: 290/300

- đẹp trai giống Jon và Tuấn Minh

Còn mấy nhân vật nữa khi nào xuất hiện thì mình sẽ giới thiệu luôn trong chương đó nhé...

Bạn đang đọc truyện *Phu Nhân, Lão Đại Rất Yêu Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1-3: Về nước

Trước cửa sân bay, hai cô gái đang đứng nói chuyện với nhau bên cạnh còn có hai chiếc vali.

- Hazz.... cuối cùng cũng được về nước rồi tao nhớ ba mẹ quá

Cô gái vừa nói có mái tóc màu hạt dẻ, khuôn mặt xinh đẹp, mặc một chiếc váy màu hồng sen dài đến đầu gối lộ da làn da sáng mịn. Cô chính là Lâm Hồng Nguyệt.

Người bên cạnh lên tiếng

- oh... vậy ai là người cứ đòi ở lại Hàn Quốc để ngắm trai đẹp hả

Người vừa lên tiếng có mái tóc đen dài, đeo một chiếc kính che hết một nửa mặt. Cô mặc một chiếc áo crop top và chiếc quần bó màu đen đeo đôi giày thể thao màu trắng, làm lộ rõ nét ba vòng hoàn hảo của cô. Đó không ai khác chính là Hoàng Thiên Nhi.

- Mày đừng chọc tao nữa, vậy mày đi hai năm mà không thấy nhớ nhà ak.

Tiểu Mạn nhăn mặt nói, cô cười nhẹ rồi trả lời:

- tất nhiên là nhớ rồi nên tao mới phải nhanh chóng hoàn thành trương trình học trang hai năm để về nước nè.

Hai người đang nói chuyện thì có một chiếc siêu xe 4 chỗ dừng ngay trước mặt cô.

Một chàng trai và một cô gái cùng bước xuống xe.

Chàng trai thì mặc bộ quần áo thể thao (quần dài chứ không phải ngắn đâu) khoác ngoài một chiếc áo khoác màu đen mỏng đi giày thể thao, khuôn mặt trắng sáng đẹp trai làm những đứa con gái bên cạnh phải hết lên.

Còn cô gái khi bước xuống cũng làm tan nát nhiều trái tim của những chàng trai xung quanh. Cô khuôn mặt của cô có nhiều nét giống với chàng trai bên cạnh, rất đẹp. Cô mặc chiếc váy cách tân màu trắng có viền đen đeo đôi giày cao năm phần màu đen.

Hai người cùng hướng về phía của Thiên Nhi và Hồng Nguyệt đang đứng mà đi tới xung quanh toàn những lời nói có khen, có chê

- anh chàng đó thật đẹp trai, ước gì mình có số của anh ấy~/ nữ 1

- cô gái bên cạnh cũng rất xinh nha/ nữ 2

- cô ta đâu đẹp bằng tôi/ nữ 3

- cô gái đó đẹp quá mình muốn cô ấy là bạn gái mình / nam 1

- không nhìn thấy người ta có người yêu rồi à/ nam 2

- nhìn có vẻ giống nhau, chắc là chị em hoặc anh em thôi chứ ko phải người yêu đâu /nam3..... vân vân và vân vân

Thiên Nhi nhìn rõ mặt của họ liền chạy tới rồi ôm lấy hai người nói:

- chị hai, anh hai

Đúng vậy hai người đó là anh chị của Thiên Nhi là Thiên Hương và Nhật Long

- sao hai người biết bọn em về mà ra đón vậy

Thiên Nhi hỏi, Nhật Long trả lời:

- hôm nay có người nói với anh em sẽ về nước nên anh kiểm tra những người mua vé từ Hàn về Việt Nam lúc 8h thì thấy tên của em

- à.....

- Thiên Hương

Thiên Nhi buông hai người ra thì Hồng Nguyệt lên tiếng chào hỏi

- bà quên tôi rồi sao?

- không có tao sao quên mày được chứ

Thấy Hồng Nguyệt nói vậy Thiên Hương liền nhanh chạy tới ôm Tiểu Mạn rồi nói

- à giới thiệu với mày đây là anh hai của tao Nhật Long người mà tao hay kể với mày về độ lưu manh ý (Thiên Nhi)

- Thiên Nhi em dám nói thế về anh sao? (Nhật Long)

- không đúng sao (Thiên Nhi)

- Em....

Nhật Long định mắng em gái mình nhưng lại không nổi vì Thiên Nhi là bảo bối của anh sao anh dám mắng chứ, Nhật Long quay ra chào hỏi Hồng Nguyệt

- Xin chào, tôi là anh hai của Thiên Nhi tên Hoàng Nhật Long

-Ồ.. xin chào tôi là Lâm Hồng Nguyệt

- được rồi, giờ chắc Thiên Nhi và Hồng Nguyệt mệt rồi, Nhật Long chúng ta về thôi.

- vâng (Nhật Long nói)

4 người lên xe rồi chiếc siêu xe lăn bánh rồi khỏi sân bay.

Bạn đang đọc truyện *Phu Nhân, Lão Đại Rất Yêu Người* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Sinh ba

Trên xe, đang nói chuyện vui vẻ thì Hồng nguyệt quay ra hỏi Nhật Long:

- Nhật Long anh bao nhiêu tuổi rồi??

- à... tôi bằng tuổi cô 18 tuổi (Nhật Long)

- Anh...anh 18 tuổi (Hồng Nguyệt)

- ưk có gì bất ngờ sao (Nhật Long)

Hồng Nguyệt quay ra hỏi Thiên Nhi

- bà và Thiên Hương bằng tuổi nhau thì tớ biết là hai người sinh đôi rồi sao anh ta cũng bằng tuổi hai bà??

- HAHHAHA.... tôi có bảo bà là tôi với chị Thiên Hương sinh đôi sao.(Thiên Nhi)

- không hề.. (Hồng Nguyệt)

- Hồng Nguyệt bọn tôi sinh ba mà (Thiên Hương)

- hà...??

Hồng Nguyệt bất ngờ nhìn Thiên Nhi

- đúng chúng tôi sinh ba mà (thiên nhi)

- sao bà không nói cho tôi biết(HN)

- ơ... lúc anh chị tao đến đã giới thiệu mà Nhật Long là anh hai của tao rồi mà hay mãi nhìn anh của tao nên nghe không rõ....

Thiên Nhi nói xong thì bật cười Thiên Hương nghe thấy cũng cười to

- không ngờ sức hút của tôi kinh khủng đến vậy

Nhật Long liếc Hồng Nguyệt cười

- anh đừng tự luyến nữa chẳng qua tôi gặp lại Thiên Hương nên vui quá không để ý thôi (Hồng Nguyệt)

- Thật không??(Thiên Nhi)

- thật mà bà phải tin tôi (Thiên Nhi)

- được tôi tin bà (Thiên Nhi)

Hồng Nguyệt cười híp mắt với Thiên Nhi nghĩ đến vấn đề gì đó lại quay ra hỏi ba người:

- sao tôi thấy Nhật Long và Thiên Hương giống nhau 80-90% mà bà giống họ có 40%-50% thôi????

Thiên Hương nhanh nhẩu trả lời:

- mẹ sinh mình ra trước một phút sau mới sinh Nhật Long phải đến 10 phút sau mới sinh Thiên Nhi nên mình với Nhật Long có thể nói là giống nhau như đúc đều có phần giống bố nhiều hơn, còn Thiên Nhi thì giống mẹ mình nhiều hơn (Thiên Hương)

- nên nhiều người không nhận ra bọn mình là sinh ba đây (Thiên Nhi)

- à... (Hồng nguyệt)

Cuộc nói chuyện vừa kết thúc thì cùng đến biệt thự Lâm gia. Thiên Nhi nói với Hồng Nguyệt

- Nguyệt à hành lý thì cứ để chỗ mình tí mình sẽ bảo người mang đến biệt thự của chúng ta (vì muốn tiện đi lại để giải quyết chuyện của bang nên Thiên Nhi, Hồng Nguyệt và 1 ng bí ẩn sẽ ở biệt thự riêng)

- ưk sáng mai mình sẽ về đây (Hồng Nguyệt)

- ừ mình về đây (Thiên Nhi)

- bye (Thiên Hương)

- chào (Nhật Long)

- ừ bye mọi người về cẩn thận (Hồng Nguyệt)

Hồng Nguyệt quay người bước vào nhà chiếc siêu xe cũng di chuyển hướng thẳng đến biệt thự Hoàng Gia

Mọi người ơi đây là chuyện đầu tiên của em còn nhiều thiếu sót mong mọi người chỉ bảo

À Thiên Hương không ra ở riêng cùng với Thiên Nhi và Hồng Nguyệt vì thiên hương thuộc bang khác nha.....

Bạn đang đọc truyện *Phu Nhân, Lão Đại Rất Yêu Người* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Hối tội

Chiếc xe đã dừng lại trước một căn biệt thự à không nếu nói đúng hơn là một toà lâu đài sang trọng, quý phái "vẫn không thay đổi"-suy nghĩ của cô

Cô theo sau anh chị mình vào nhà. Bước vào cửa một người đàn ông trung niên nói

- Đại tiểu thư, thiếu gia mừng người chờ về

Cô nhìn người trung niên đó là bác Trương quản gia của nhà này từ khi cô còn chưa sinh ra.

Thiên Hương và Nhật Long gật đầu rồi nói

- Bác Trương bác lại quên rồi à cháu bảo đừng gọi bọn cháu là tiểu thư với thiếu gia nữa (Thiên Hương)

- Bác quên tại lâu quá bọn cháu cũng không về nhà rồi còn gì

Cô đứng đằng sau này giờ bây giờ mới lên tiếng:

- Bác Trương!!!!

-ô... tam tiểu thư của tôi người về rồi (Bác Trương)

Người làm trong nhà nghe thấy tam tiểu thư về liền chạy ra, ai cũng nở một nụ cười tươi nói:

- mừng tam tiểu thư chở về(đồng thanh)

Nếu hỏi người làm trong nhà là thích ai nhất thì tất cả mọi người đều trả lời là tam tiểu thư Hoàng Thiên Nhi. Tuy bên ngoài cô hơi lạnh lùng nhưng đối xử với bọn họ rất tốt, ai trong nhà cũng thích cô.

- trước khi đi cháu đã dặn không được gọi là tiểu thư mà phải gọi là tiểu Nhi mà.

- Được rồi, Tiểu Nhi gọi là tiểu Nhi

Cô quay sang nhìn người làm

- cả mọi người cũng phải gọi em là Tiểu Nhi (Thiên Nhi)

- Tiểu Nhi

Tất cả người làm trong nhà đồng thanh nói

Thiên Hương cười nhẹ

- Nhi em mới về chắc là mệt rồi đi nghỉ đi bao giờ đến bữa tối chị sẽ bảo người lên gọi (Thiên Hương)

- Vâng, vậy em lên phòng nha (Thiên Nhi)

Thiên Nhi lên phòng thì mọi người cũng trở lại làm việc Thiên Hương và Nhật Long cũng về phòng.

Bước vào phòng cô lấy một bộ quần áo rồi đi tắm, tắm xong cô leo luôn lên giường ngủ một giấc đến tối.

Phòng cô rất rộng tất cả đều chỉ hai màu trắng và đen.

*19:00

"Cốc...cốc...cốc" tiếng gõ cửa vang lên, cô từ mở mắt rồi nói trong giọng còn có trút ngái ngủ:

- ai vậy ạ?? (Thiên Nhi)

- chị là Mai đây (chị mai người làm)

- à... có chuyện gì vậy chị Mai (Thiên Nhi)

- Bữa tối xong rồi em xuống dùng bữa đi (chị Mai)

- vâng, chị xuống trước đi

Cô đứng dậy vào vệ sinh rửa mặt rồi bước xuống nhà. Cô mặc một bộ ngủ màu đen có hình con thỏ màu trắng.

Mọi người ngược lên nhìn cô rồi mỉm cười. Còn Hoàng Mặc Quân và Hương Thiên Lan bất ngờ nhìn chăm chăm vào Thiên Nhi.

- ba mẹ!!!! (ThiênNhi)

- ôi... bảo bối của mẹ (Thiên lan)

Thiên Lan chạy tới ôm chầm lấy Thiên Nhi, Thiên Lan buông cô ra rồi hỏi

- không phải con bảo cuối tuần mới về sao (Thiên Lan)

- còn muốn làm ba mẹ bất ngờ mà(ThiênNhi)

- về là tốt rồi ngồi xuống ăn cơm đi con (Mặc Quân)

Cô đi cùng mẹ ngồi xuống ghế bên cạnh mẹ đối diện là anh và chị hai, Thiên Lan nói:

- hazzz...mẹ còn đang thắc mắc sao hôm nay hai anh chị của con về đây ăn cơm hoá ra là bảo bối về(thiênlan)

- ủa sao vậy mẹ không phải ngày nào anh chị cũng ở nhà sao?? (ThiênNhi)

- Con không biết gì sao ba tưởng hai đứa nó nói cho con biết rồi cơ chứ(mặc quân)

Thiên Nhi nhìn Nhật Long và Thiên Hương với ánh mắt lạnh giá

- hihi... sau khi em đi du học thì anh và chị hai dọn ra ngoài mua một căn biệt thự ở chung với bạn (Nhật long)
- Hai người ở chung một nhà?(thiennhi)
- ừm đúng rồi còn có mấy người bạn nữa (thiên hương)
- vậy là từ lúc chuyển ra hai người không về ăn cơm với bố mẹ (thiennhi)
- không... bọn anh chị có về mà (nhật long)
- huhuhuhu...bọn nó mỗi tháng về có một lần, để mặc hai ông bà già này ở nhà ăn cơm một mình (thiên lan già khóc nói)
- đúng,đúng (Mặc Quân phụ họa)
- oh.... xem ra em không có ở đây thì hai anh chị gan cũng lớn lên nhỉ (Thiên Nhi)
- đâu... đâu có, mà trước khi đi du học em cũng chuyển ra ngoài sống rồi còn gì tại sao bọn chị lại không được (Thiên Hương)
- vậy em hỏi hai người một tuần em về mấy lần. (Thiên Nhi)
- 2-3 lần (nhật long)
- thế anh chị thì sao(thiennhi)

Nghe cô nói thế Thiên Hương và Nhật Long nhìn nhau cười khỏ " thôi xong rồi".

Bọn họ cả bố và mẹ Thiên Nhi đều không sợ cô nhưng chỉ sợ cô làm nũng với gia gia thì đảm bảo đi luôn, không những vậy ông nội và bà nội họ rất sợ cô khóc nên cô nói gì cũng làm. Tưởng cô đi du học sẽ yên thân và ông bà nội và ngoại đi du lịch sẽ ổn nhưng họ chợt nhớ ra dù ở bất kì đâu chỉ cần Thiên Nhi gọi họ sẽ lật tức trở về và hình phạt của kẻ chọc vào Thiên Nhi rất là kinh khủng.

(quay lại truyện thôi đi xa quá rồi)

Thiên Nhi lên tiếng:

- hazzz.... hình như lâu ngày rồi không GỌI ĐIỆN cho ông nội để em GỌI điện hỏi thăm tí...
- huhuhuhu... bảo bối anh chị sai rồi sau này sẽ không thể nữa...

Nhật Long giả tội nghiệp nói, Thiên Hương gật đầu phụ họa.

- thế hai người định như thế nào??

Thiên nhi hỏi môi có nhếch lên một nụ cười quỷ dị.

- bọn chị sẽ về nhà thường xuyên hơn (Thiên Hương)
- thật?? (thiên nhi)
- thật

Hai người đồng dục trả lời

- tạm thời tin hai người.

Bạn đang đọc truyện *Phu Nhân, Lão Đại Rất Yêu Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3-2: Nhân vật mới

Hoàng Mặc Quân: bố của Thiên Hương, Nhật Long và Thiên Nhi

Chủ tịch Hoàng Thị

Rất yêu thương bà người con đặc biệt là Thiên Nhi những cũng rất sợ thiên nhi nói với các gia gia khi mình làm Thiên Nhi buồn hoặc tức giận (tức là bố mẹ mình và bố mẹ vợ bố của Mặc Quân)

Hương Thiên Lan

Mẹ của cj em sinh ba đó

Cx rất yêu con của mình và cũng rất sợ Thiên Nhi lí do trên

Bạn đang đọc truyện *Phu Nhân, Lão Đại Rất Yêu Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Đi học

Cô nói rồi mỉm cười nhẹ, cả nhà bắt đầu ăn cơm ba mẹ và anh chị hỏi rất nhiều điều về cuộc sống ở bên đây của Thiên Nhi, cô cũng vui vẻ trả lời lâu lâu ba và mẹ còn chọc anh chị nên bữa cơm ấy rất vui và ấm áp.

Cả nhà ăn cơm xong thì ra phòng khách vừa ăn hoa quả vừa xem ti vi.

Mặc Quân quay sang nói với Thiên Nhi:

- Nhi Nhi ba đã nhập học ở trường đại học Thiên Thần cho con rồi.
- Vâng, con cảm ơn ba! (Thiên Nhi)
- nhưng em không học cùng lớp với bọn chị chán ghê (Thiên Hương)

Cô thắc mắc quay sang nhìn ba, ba cô nói

- hai đứa nó mới vào trường đã đòi học năm hai nói cái gì mà có bạn ở đây nên ba cũng chiều theo, còn con là bảo bối của ba ba không yên tâm nên bảo chú con cho vào năm nhất thôi. (Mặc Quân)
- ba à sao ba lại nói thế cho em ấy học cùng lớp với bọn con thì bọn con mới không được chứ (Nhật Long)
- mẹ thấy cho Nhi Nhi vào lớp với hai đứa thì có khi là Bảo bối của ba không tròng hai đứa thì có (Thiên Lan)
- mẹ...(Thiên Hương và N.Long)
- ba à... ba quyết định vậy là đúng con mà ở gần họ thì chỉ tội cho con thôi phải không hai anh chị đấy! (T.Nhi)
- THIÊN NHI.....(t.Hương& N.Long)
- sao??..... hai người muốn nói chuyện với ông bà à vậy được để em...(t.nhi)

Chưa nói được chữ "gọi" thì Thiên Hương và Nhật Long đã đồng thanh hét lên

- không cần.....

Thiên Lan thấy mấy đứa lại sắp trêu chọc nhau liền ngăn cản

- thôi muộn rồi mấy đứa lên phòng nghỉ đi, Nhi Nhi đồ dùng học tập cần thiết mẹ đã bảo người mua và để trên phòng rồi.
- Vâng, con cảm ơn mẹ (T. Nhi)
- Chúc ba mẹ ngủ ngon (đồng thanh)
- chúc các con ngủ ngon (ba mẹ)

Nói rồi ai về phòng người ấy nghỉ ngơi

Bạn đang đọc truyện *Phu Nhân, Lão Đại Rất Yêu Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 5: Đến trường

Sáng hôm sau Thiên Nhi dậy từ rất sớm, bước vào vệ sinh cá nhân xong cô thay bộ đồng phục đã được chuẩn bị sẵn.

Áo sơ mi trắng có thắt cà vạt xanh kẻ đen, áo khoác màu xanh bên trên có huy hiệu trường và khuy áo có tên, váy màu da đến ngang đùi đeo tất dài đến đầu gối còn của con trai là quần.

Thiên Nhi đeo đôi giày thể thao màu đen rồi mở cửa xuống nhà.

(Hình ảnh minh họa)

Thiên Nhi xuống nhà đã thấy ba mẹ và anh chị hai của mình ngồi đợi ở bàn ăn.

-Ba mẹ, anh chị hai chào buổi sáng (Thiên Nhi)

- Bảo bối chào buổi sáng(cả 4 ng)

Ngồi vào bàn ăn cô nói với ba mình

- ba, hôm nay con sẽ về biệt thự của mình

- bọn con cũng vậy ạ (Thiên Hương& Nhật Long)

- ở nhà mấy hôm chơi đã (Thiên Lan)

- dạ thôi sau khi học xong Hồng Nguyệt cũng về đây nên con muốn về biệt thự bàn với nó mấy chuyện ạ (Thiên Nhi)

- thôi được rồi nhưng phải thăm ba mẹ thường xuyên nhé(Mặc Quân)

- vâng!!!

- cả hai đứa nữa đây (Mặc Quân)

- tụi con biết rồi mà (Thiên Hương)

- thôi ăn cơm đi rồi còn đi học (Thiên Lan)

Cả nhà cùng nhau ăn cơm vui vẻ

————— ta là tia phân cách —————

Ăn sáng xong cả ba người cùng đi lấy xe rồi đến trường.

Nhật Long lấy lamborghini trở Thiên Hương, Thiên Nhi thì đi moto.

Xe bắt đầu chuyển động hai con xe đi với vận tốc kinh khủng phóng như bay đến trường

Dừng trước cổng trường cô tháo mũ để lộ khuôn mặt sinh đẹp của mình, những người xung quanh bắt đầu bàn tán

- oa đó là ai vậy??/hs1

- thật đẹp/hs2

- ôi thiên thần của tôi/hs3

- sao nó lại đi cùng nam thần chứ/hsn1

- nó đâu đẹp bằng tụi mình đâu/hsn2

Thiên Nhi không để ý xung quanh mà bước tới chỗ Thiên Hương và Nhật long nói

- em lên phòng hiệu trưởng đây(TN)

- ưk, tí nữa gặp(thiên Hương)

- em biết rồi ạ (thiên Nhi)

Nói xong thì cô quay người đi đến phòng hiệu trưởng.

————— thời gian chòl qua —————

" hai tay anh ôm sưng rộp rất đau..."

Nhạc chuông điện thoại của cô vang lên, cô bắt máy

- Alo (thiên Nhi)

- Nhi bà đầu rồi tôi đang ở phòng hiệu trưởng rồi nè (Hồng Nguyệt)

- tôi đến cửa rồi (Thiên Nhi)

Nói rồi Thiên Nhi mở cửa phòng bước vào thấy Hồng Nguyệt đang ngồi dưới ghế sofa cô cũng không nói gì, nhìn thấy chủ của mình cô chào hỏi

- chú ba!!(thiên nhi)

- Nhi Nhi cháu đến rồi sao, ngồi đi(mặc Thuần)

- dạ thôi cháu lên gặp chú rồi về lớp thôi (thiên nhi)

- hazz....Nhi Nhi khi nào rảnh thì đến chỗ chú chơi, cô của cháu rất nhớ cháu đấy (Mặc Thuần)

- vâng!!, thôi cháu xin phép đi trước(Thiên Nhi)

- Hồng Nguyệt đi thôi (thiên nhi)

- ưk (hồng nguyệt)

Rồi hai người chào thầy rồi về lớp, lớp 2 người học là lớp S toàn dạng iQ cao và nhà thuộc gia tộc giàu có.

Bạn đang đọc truyện *Phu Nhân, Lão Đại Rất Yêu Người* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6: Kết bạn

Đi đến đầu hành lang đã thấy một cô giáo đang đứng ở trước cửa lớp có vẻ như là đang chờ Thiên Nhi và Hồng Nguyệt

Thiên Nhi đi đến chào cô giáo

- em chào cô (Thiên Nhi, Hồng Nguyệt)

- ưk, hai em là học sinh mới(cô giáo)

- vâng ạ (Thiên Nhi)

- được rồi, hai em đứng đây chờ cô bao giờ cô gọi thì hãy vào nhé(cô giáo)

- vâng(T Nhi và H Nguyệt)

Cô giáo bước vào lớp, vì lớp quá ồn nên cô cảm thược kẻ rồi đập xuống bàn rồi nói:

- im lặng, hôm nay lớp ta sẽ đón hai bạn mới

Vì đây là lớp S toàn thiên tài và gia thế khủng nên họ cũng không quan tâm có bạn mới hay không, cô giáo nói:

- mời hai em vào

Thiên Nhi và Hồng Nguyệt bước vào làm tan nát bao nhiêu trái tim nam và nữ nhưng họ vẫn im lặng để giữ hình tượng.

Thiên Nhi và Hồng Nguyệt bước vào chỉ thấy có 6 người, 3 nam và 3 nữ, Hồng Nguyệt lên tiếng

- xin chào!! Mình là Lâm Hồng Nguyệt còn đây là bạn thân của mình Hoàng Thiên Nhi

Vừa nói Hồng Nguyệt vừa chỉ sang Thiên Nhi

- chào (T.Nhi)

Cô nói chỉ đứng một từ làm các bạn trong lớp đều có chung một suy nghĩ " cô gái này thật lạnh"

Sau màn chào hỏi cô giáo xếp chỗ cho hai người, chỗ của Thiên Nhi và Hồng Nguyệt là bàn thứ 3 của dãy một gần cửa sổ

- giờ là tiết tự học các em tự quản cho tốt, cô có tí việc bận (cô giáo)

Nói rồi cô giáo đi ra đến cửa thì các bạn trong lớp xúm lại làm quen với Thiên Nhi và Hồng Nguyệt.

Mọi người đều có vẻ đẹp của riêng mình, đều là con của những gia tộc nằm trong top10 những gia tộc lớn mạnh nhất.

Một người con gái trong số họ lên tiếng

- tụi mình giới thiệu nha, mình là Diệp Mai Linh

- mình là Triệu Tuấn Kiệt hôn phu của Mai Linh

- mình là Bạch Huyền Huyền

- mình là Diệp Thiếu Hùng anh sinh đôi với Mai Linh và là vị hôn phu của Huyền Huyền

- mình là Bạch Hiên Hiên em gái sinh đôi của Huyền Huyền

- mình là Phan Hoàng Anh anh họ của Tuấn Kiệt là hôn phu của Hiên Hiên

- Oh... xin chào mình là Lâm Hồng Nguyệt rất vui được gặp mọi người.

Hồng Nguyệt lên tiếng sau đó thấy Thiên Nhi không giới thiệu về bản thân đang định bảo cô thì Mai Linh đã lên tiếng

- còn bạn sao bạn không giới thiệu hay bạn không muốn làm bạn với mình

Nói đến đây tất cả mọi người đều nhìn về phía Thiên Nhi, Hồng Nguyệt lên tiếng giải thích

- không phải vậy đâu, các bạn đừng lo Thiên Nhi là một người trong nóng ngoài lạnh mấy bạn....

Chưa nói hết câu Thiên Nhi đã cắt ngang lời nói của Hồng Nguyệt

- Hoàng Thiên Nhi rất vui được gặp mặt

Cô cười nhìn mọi người, Hiên Hiên nhìn cô cười Thật đẹp nói:

- Thiên Nhi bạn cười đẹp như vậy sao lại không cười nhiều hơn đi mình thấy từ lúc vào lớp bạn rất ít nói và cười

- các bạn thấy Thiên Nhi lạnh lùng sao???? Hahaha Thiên Nhi đang giả vờ thôi thật ra bạn ấy rất nghịch à nha khi nào cần thiết bạn ấy mới lạnh lùng thôi

Thiên Nhi bật cười

- đúng á... từ này giờ nhìn cười mệt muốn chết, mà các bạn không cần khai báo mình là vị hôn phu của ai để đánh giấu chủ quyền đâu mình không có cướp mà hahahaha

Cô càng ngày càng cười to khiến cho 6 người nào đó mặt đỏ bừng Thiên Nhi thấy vậy càng cười to còn Hồng Nguyệt cũng bật cười

Tuấn Kiệt mặt đã đỏ nói:

- thôi đi bà đừng trêu tụi này nữa

Huyền huyền mặt hết đỏ, chợt nhớ ra chuyện gì đó liền hét lên:

- HOÀNG THIÊN NHI....

Mọi người giật mình im lặng, Thiếu Hùng quay ra hỏi Huyền Huyền

- Huyền Huyền có chuyện gì sao???

Huyền Huyền không để ý đến câu hỏi của Thiếu Hùng quay ra hỏi Thiên Nhi:

- bà nói bà tên Hoàng Thiên Nhi??

- ừ đúng vậy

Thiên Nhi trả lời, Huyền Huyền lại hỏi tiếp

- bà có quen hai anh chị đàn trên tên Hoàng Thiên Hương và Hoàng Nhật Long không????

- có

- bà có quan hệ gì với họ???

- Huyền bà hỏi thế làm gì??

Thiên Nhi thấy Huyền Huyền cứ hỏi như thế liền hỏi ngược lại Huyền Huyền nói:

- bà cứ trả lời câu hỏi của tôi

Hồng Nguyệt im lặng nãy giờ bây giờ mới lên tiếng:

- thì Thiên Nhi với hai người đó là anh chị em mà

- anh....anh... chị em

Cả bọn đồng thanh

Thiên Nhi nói

- ưk

- Không những thế họ còn là sinh ba đấy

Hồng Nguyệt bổ sung, Hiền Hiền thắc mắc hỏi

- là sinh ba vậy bà hơn tuổi bọn tôi ak

- ko mình bằng tuổi các cậu, anh chị của tớ cũng vậy nhưng ở năm hai có bạn thân của họ nên họ nhảy lớp còn mình thì vẫn muốn học lớp đúng độ tuổi.

- A..a.....a cậu lại là em của hai người họ, cậu có biết họ rất nổi tiếng ở trường không

Mai linh vừa mới lướt xong thông tin thì hét lên, Hoàng Anh ngạc nhiên rồi cũng nói

- họ không những nổi tiếng về sắc đẹp, thông minh mà còn là những người thuộc trong top5 những người có quyền lực nhất trường đó.

Thiên Nhi nhếch mép cười nói

- vậy hả, nhưng khi ở nhà tôi thấy hai người họ rất sợ tui nha thông tin của mấy ông bà có sai gì không

- không hề

Cả bốn đồng thanh

- ồ.... vậy tí phải xuống xem đàn anh chị ấy QUYỀN LỰC như thế nào rồi

Bạn đang đọc truyện *Phu Nhân, Lão Đại Rất Yêu Người* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 7: Gặp mặt lần một

Tiếng chuông reo kết thúc giờ học nhạt nhẽo, mọi người bước tới bàn của Thiên Nhi và Hồng Nguyệt

Hiên Hiên nói:

- Thiên Nhi, Hồng Nguyệt xuống cantin cùng tụi này không
- ưk, hai tụi tui cũng đang đói gần chết

Hồng Nguyệt nói, sau đó Thiên Nhi cũng lên tiếng

- ak.... mọi người ko được nói với người khác biết tui là em của Thiên Hương và Nhật Long nha.
- tui này biết rồi mà

Mai Linh nói, cả bọn cùng nhau bước xuống cantin thì mọi người hét lên

- ôh... nam và nữ thân lớp S năm nhất kia / hs1
- kia có phải hai học sinh mới không, nhìn thật đẹp nha/hs2
- trời ơi đẹp quá đi/hs3

Những tiếng nói của mọi người cứ vang lên làm Thiên Nhi cảm thấy có chút đau đầu.

Mọi người đang tìm chỗ ngồi thì Thiên Nhi như nhớ ra điều gì liền kéo tay Hồng Nguyệt rồi nói:

- mọi người cứ tìm bàn ngồi ăn đi, mình muốn hỏi Hồng Nguyệt vài chuyện riêng

Hoàng Anh nói:

- được rồi hai người cứ nói đi tui đi tìm bàn nhớ quay lại xóm nha không hết giờ nghỉ trưa đây.
- Ok

Thiên Nhi trả lời rồi kéo Hồng Nguyệt ra vườn hoa sau trường, Thiên Nhi nói với giọng lạnh lùng:

- tình hình ở bang vẫn ổn chứ??
- vẫn ổn

Hồng Nguyệt trả lời bằng giọng lạnh không kém Thiên Nhi

- sắp xếp thời gian mấy hôm nữa chúng ta sẽ đến bang xem tình hình
- được

Hai người vừa nói xong thì có hai người con trai bước tới

Một người tóc đen hai tay đút túi quần nhìn rất ngầu và khuôn mặt có chút giống với Thiên Nhi, đó chính là Nhật Long

Còn một người mang vẻ ngoài lạnh lùng, mái tóc bạc, ngũ quan tinh xảo áo được bỏ hai cúc khi Thiên Nhi nhìn thấy liền biết đây là một người thay người yêu như thay áo và đó là Mặc Diệc Thần.

Nhật Long đang định lên chạy tới nói chuyện với Thiên Nhi thì bị ánh mắt của Thiên Nhi đầy sát ý nhìn anh nói lên " nếu anh dám nói quen em thì..."

Như nhìn thấy ánh mắt của Thiên Nhi làm Nhật Long không dám lên tiếng.

Mặc Diệc Thần lên tiếng:

- sao hai cô lại ở đây??

Thiên Nhi ném cho Diệc Thần một tia khinh bỉ nói:

- sao tôi không được đến đây, đây là nhà của anh sao?... hứ

- à hình như hai cô là học sinh mới lớp S năm nhất nhì??

- đúng thì sao hả chú

Hồng Nguyệt cũng không thích những người lằng nhằng như Diệc Thần nên vừa nhìn đã mất thiện cảm nên cũng không vừa gọi Diệc Phong là chú

- á.... em đừng gọi anh là chú, anh tự giới thiệu nha anh là Mặc Diệc Thần năm hai rất vui được làm quen với hai em

Diệc Phong nói xong thì Nhật Long cũng diễn để làm tròn vai người lạ

- Anh là Hoàng Nhật Long học cùng lớp với Diệc Thần rất vui được làm quen

- ưk.. tôi là Lâm Hồng Nguyệt

- tôi là Thiên Nhi và tôi phải đi rồi tạm biệt CHÚ Thần

Thiên Nhi nói xong thì cùng Hồng Nguyệt lật tức đi khỏi đó.

Còn Nhật Long đang cười đến đau cả bụng khi em gái mình lại gọi Thần là chú lại còn nhấn rất mạnh nha

Diệc Thần nghe Thiên Nhi gọi mình là chú thì mặt đã đen như đất nòi, thấy thằng bạn còn cười mình thì lật tức quát:

- mày cười cái gì hả...?

- hahaha... không có gì đâu, tao không cười nữa

Nhật Long cười rồi cũng cùng Diệc Thần dời khỏi đó. Trong lòng Mặc Diệc Thần đang nghĩ " hay lắm, cô còn dám gọi tôi là chú lần sau gặp tôi sẽ trả thù cô"

Anh đang suy nghĩ thì nhận ra ánh mắt của Thiên Nhi không hề có một chút nào si mê với anh, trong mắt cô chỉ đánh giá anh rồi ném cho anh một tia khinh bỉ.

Diệc Thần nhếch miệng cười rồi nghĩ

" cô gái này thật thú vị"

Bạn đang đọc truyện *Phu Nhân, Lão Đại Rất Yêu Người* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8

Thiên Nhi cùng Hồng Nguyệt đang định về cantin thì chuông gieo, vậy là hai người về lớp trong tình trạng bụng đói.

Vào đến lớp thì mai Linh chạy ra hỏi hai người:

- hai người đi đâu mà bây giờ mới về? Đã ăn gì chưa?

Vừa nói Linh vừa đưa hai cái bánh cho Thiên Nhi và Hồng Nguyệt, Mai Linh nói tiếp:

- nè tớ có mua hai cái bánh cho hai người này, ăn đi không lấy sức đâu mà học

Thiên Nhi và Hồng Nguyệt nhận bánh rồi cùng nói

- Cảm ơn bà nha Linh

- không có gì đâu

Mai Linh nói rồi trở về chỗ, hai người cũng về chỗ của mình.

——ta là giải phân cách——

Tiết học kết thúc, mọi người chuẩn bị về thì Hoàng Anh lên tiếng:

- ê bọn mày! Tối nay đi chơi chào mừng Thiên Nhi và Hồng Nguyệt vào lớp đi

Hiên Hiên cũng lên tiếng:

- đúng đó, tối nay chúng đã đi chơi đi tiện tìm hiểu về nhau kĩ hơn

Mọi người cùng cười gật đầu Thiếu Hùng quay qua hỏi Thiên Nhi và Hồng Nguyệt:

- Hai bà thấy thế nào?

- ok luôn, tối nay tụi tôi cũng rảnh

Hồng Nguyệt nói rồi nhìn Thiên Nhi hỏi ý kiến:

- Nhi bà thấy thế nào?

- được thôi, tôi không có ý kiến

Nhi trả lời rồi cười nói nhưng trong đó vẫn còn vài phần lạnh lùng

Tuần Kiệt cười rồi nói:

- vậy hôm nay 8h ở bar nighter (tui tự nghĩ đó không biết viết có đúng không nữa, mn đừng để ý nha)

Mọi người gật đầu đồng ý rồi lấy xe trở về nhà.

Thiên Nhi lấy moto của mình rồi trở Hồng Nguyệt về biệt thự riêng

—— giải phân cách ——

Về đến biệt thự là 5h chiều, hai người lên phòng của mình tắm rửa và nghỉ ngơi một chút.

Nói sơ qua về biệt thự của hai người, nó được xây dựng theo đúng tính cách của chủ nhân của nó. Tường được sơn với hai màu trắng và đen nhìn trông ngôi nhà rất đơn giản nhưng vẫn toát lên vẻ đẹp sang trọng của nó. Trong nhà được trang trí nhiều màu sắc hơn một chút vì đồ dùng trong nhà được mua theo cả sở thích của Nguyệt và Mạn (một người bạn nữa của hai ng họ sẽ lên sân sau mấy chương nữa)

Tắm rửa và nghỉ ngơi một chút thì Hồng Nguyệt xuống bếp mở tủ lạnh ra, bên trong tủ lạnh có rất nhiều đồ được Thiên Nhi bảo bác Trương chuẩn bị (là quản gia nhà chị ý đây mn còn nhớ không)

Hồng Nguyệt nấu xong rồi dọn lên bàn, vừa dọn Nguyệt vừa gọi Thiên Nhi

- Nhi bà mau xuống đi tui nấu xong rồi nè!

Thiên Nhi bước xuống nhìn thấy những món bạn mình nấu có phần hơi sợ, ai không biết chứ lần trước cô ăn xong món Nguyệt nấu liền phải vào bệnh viện vì ngộ độc thực phẩm đó.

Nhi ngồi và ghé rồi nói với Nguyệt

- sao bà vào bếp không gọi tôi để tôi phụ

- hihhi tui muốn bà ăn thử món tui tự mình làm mà, bà yên tâm lần này tôi nấu không bị gì nữa đâu

Hồng Nguyệt nói với giọng chắc chắn, Thiên Nhi gấp một miếng cá cho vào miệng, Nguyệt nhìn từng hành động của bạn mình đầy lo lắng

- ừm món bà nấu ổn rồi đó, không gọi là ngon nhưng cũng ăn được

- thật hả???

- ừm

Hồng Nguyệt nhảy lên vì vui sướng, Thiên Nhi biết bạn mình rất muốn nấu ăn vì muốn giúp cô không phải lo chuyện cơm nước. Ai chưa từng ăn món của Nhi làm thì không thể biết Thiên Nhi nấu ăn rất ngon hơn cả đầu bếp 5 sao nữa, ở bên Hàn lúc nào Nhi cũng phải nấu ăn nên Nguyệt muốn học nấu để giúp cô

Lần đầu Nguyệt nấu ăn đã làm Nhi và bệnh viện từ đó cô đã cố gắng học nấu ăn và bây giờ đã thành công nên Hồng Nguyệt rất vui.

Hồng Nguyệt cũng ngồi xuống ăn, hai người đang ăn rất vui vẻ thì điện thoại của Thiên Nhi vang lên, đó là Thiên Hương gọi

Thiên Nhi cầm máy lên nghe, cô chưa kịp nói thì bên kia đã vang lên giọng nói của Thiên Hương:

- Tiểu Nhi sao hôm nay chị xuống căn tin mà không thấy em vậy????
- hôm nay có một vài chuyện muốn nói với Nguyệt nên không ra cantin, chị đừng lo lúc lên lớp em cũng đã ăn bánh rồi.
- ừm vậy là được rồi... mà Long bảo hôm nay nó gặp em ở sau trường sao em không cho nó nói em là em của tui chị
- hihhi... em chưa muốn có người biết, bao giờ cần thiết em sẽ nói ra mà
- oh vậy thôi nha có gì mai gặp nha
- vâng, bye chị
- bye em yêu!!!

Thiên Nhi cúp máy rồi cầm bát lên ăn tiếp, từ đầu Nhi đã bật loa ngoài nên Nguyệt đã nghe được đoạn nói chuyện của hai người

- Hai chị em bà tình cảm quá ha
- chị em tui vẫn vậy
- thôi ăn đi còn chuẩn bị tối nay đi chơi
- ừm

Bạn đang đọc truyện *Phu Nhân, Lão Đại Rất Yêu Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9: Tôi đều biết (1)

*20:00

Trên đường cao tốc một chiếc xe BMW màu đen đang đi với tốc độ kinh khủng, những chiếc xe trên đường đều phải tránh sang một bên. Đơn giản thôi, vì ai muốn chết thì cứ cản đường của chiếc xe đó đảm bảo xe không nhìn thấy mặt trời của ngày mai.

"ket....." chiếc xe xoay một vòng rồi dừng ngay trước cửa quán bar nighter.

Cửa xe bên ghế phụ mở ra trước, bước xuống là một cô gái xinh đẹp, Mái tóc màu hạt dẻ được buộc lên cao, cô mặc một bộ váy body màu đen bó sát lộ ra ba vòng hoàn hảo, cô đeo một đôi guốc được đính bằng những viên kim cương giống như những chiếc gai nhọn, bên tay cô đeo một vòng tay chữ thập. Cô gái đó không ai khác chính là Lâm Hồng Nguyệt

(ảnh minh họa hìhì)

Cửa xe bên ghế lái cũng được mở ra, cô gái bước xuống, trên người cô toát ra hàn khí lạnh khiến những người xung quang có phần hơi sợ, nhưng vẻ đẹp của cô đã làm họ quên luôn nỗi sợ, cô có khuôn mặt của sự kết hợp hoàn hảo giữa thiên thần và ác quỷ. Tóc đen xoã, cô mặc một chiếc áo cúp ngực màu đen và một chiếc quần cạp cao màu đen, nhìn trông có vẻ rẻ tiền nhưng những người đứng đây đều là những người có mắt nhìn cực tốt nên đều biết đây là bộ quần áo được đặt may bằng loại vải đắt nhất hiện nay. Một cái áo đơn giản nhưng cũng phải tốn vài chục triệu. Cô đeo thêm một đôi giày cao cùng màu đen và một chiếc vòng đặc biệt. Đương nhiên đó là Hoàng Thiên Nhi

Xung quanh những tiếng nói khen, ganh tị, hâm mộ, chê... đều có nhưng Thiên Nhi và Hồng nguyệt không quan tâm,

Tiếng phanh xe vang lên "kết...." mọi người đều quay về phía ba chiếc xe lamborghini dừng.

Lần lượt từ trái sang phải là màu đen, màu đỏ và màu xanh

Từ trên ba chiếc xe cùng một lúc có ba chàng trai bước xuống họ mặc quần áo bình thường nhưng cũng toàn là đồ đắt tiền. Lần lượt là Tuấn Kiệt, Thiếu Hùng, Hoàng Anh.

Những tiếng nói của mấy người phụ nữ đang đứng gần quán bar vang lên

- họ thật đẹp/ người 1
- họ chẳng phải là các thiếu gia của những công ty đứng trong top10 sao/ người2
- tôi muốn làm người phụ nữ của họ quá / người3

.....

Ba người cùng lúc bước sang ghế phụ mở cửa cho người phụ nữ của họ nói một cách chính xác thì là hôn thê.

Ba cô gái cùng lúc đặt tay lên tay của ba chàng trai rồi bước xuống xe.

Ba người đó không ai khác là Mai Linh, Huyền Huyền và Hiền Hiền

Cả ba người họ đều mặc váy nhưng trông rất kín đáo. Thiên Nhi biết người họ phải mặc như thế vì ba người con trai bên cạnh.

6 người họ bước đến chỗ cô

- chào mọi người_ Hồng Nguyệt là người lên tiếng đầu tiên
- chào hai người_ cả sáu người đều lên tiếng
- ừm, chào_ Thiên Nhi chào rồi quay ra chào Linh, Huyền, Hiền
- nè, tụi mình đi bar mà sao mấy người mặc kín vậy, không có chỗ nào hở luôn

Ba người cười cười, Thiếu Hùng lên tiếng

- ba người đó là người phụ nữ của chúng tôi đương nhiên phải mặc kín rồi đầu thỏ như bà thích mặc sao thì mặc.
- đúng đúng
- Thiếu Hùng nói không sai

Hoàng Anh và Tuấn Kiệt phụ hoạ, còn ba cô gái của chúng ta thì mặt đỏ như cà chua rồi

Thiên Nhi hiểu ý trong lời nói của Thiếu Hùng nhưng vẫn bình tĩnh đáp lại

- tui là chưa muốn có thôi
- thôi được rồi chúng ta vào thôi_ Hồng Nguyệt nói

Mọi người gật đầu rồi đi vào

Bước vào đầu tiên là cặp Mai Linh- Tuấn Kiệt, theo sau là Hiền Hiền- Hoàng Anh, Huyền Huyền- Thiếu Hùng. Sau cùng là Thiên Nhi và Hồng Nguyệt.

Cả bọn bước vào đã là tâm điểm chú ý của mọi người vì nhan sắc và vì tất cả bọn họ đều là những thiếu gia tiểu thư có tiếng không nên đụng vào

Cô đi lên trước bọn họ đứng trước mặt quản lý của quán, quản lý quán bar nói

- mời các vị thiếu gia và tiểu thư phòng VIP đã được chuẩn bị

Thiên Nhi và bọn họ cùng nhau đi thẳng vào phòng VIP. Ngồi xuống ghế Hoàng Anh mới lên tiếng

- có vẻ như sáng ngày chúng ta chưa giới thiệu đầy đủ bây giờ...

Thiên Nhi lên tiếng cắt ngang lời nói của Hoàng Anh

- không cần thiết tôi đã biết hết rồi
- sao bà biết được_ Hiền Hiền
- mấy người không tin hả??_ Thiên Nhi
- ừm, bà chứng minh đi_ Thiếu Hùng
- oh..., vậy bắt đầu từ nữ trước nha!!

Thiên Nhi nở một nụ cười nhẹ rồi nói tiếp

- Diệp Mai Linh_ Thiên Nhi

- hà.. _ nghe đến tên mình Linh giật mình

- là đại tiểu thư của Diệp Thị đứng thứ 8 trong top10 gia tộc mạnh nhất. Có hai bằng đại học bên Mỹ và Pháp. Sở thích là thích sưu tầm hoa có riêng cho mình một vườn hoa các loại.

Mai Linh không nói nên lời vì cô không biết nói gì, Thiên Nhi Tiếp tục nói

- Bạch Huyền Huyền, đại tiểu thư họ Bạch đứng thứ 7 trong top 10 gia tộc. Có hai bằng tốt nghiệp thiết kế bên Anh và Mỹ, đang giúp công ty của ba mẹ trong phần thiết kế trang sức, là người thừa kế của Bạch Thị. Yêu cái đẹp thích những bộ váy lung linh và sưu tập chúng... Bạch Huyền Huyền tiểu thư Bạch gia là em sinh đôi với Huyền Huyền, ra đời sau Huyền 5 phút có hai bằng đại học ngành y, giúp ba mẹ quản lý bệnh viện Bạch gia, thích sưu tầm thảo dược. Tôi nói đã đứng chưa

Mọi người như chết đứng trừ Nguyệt, đứng vậy những thông tin cô nói đều là thông tin được bảo mật rất kĩ khó ai biết được

Bạn đang đọc truyện *Phu Nhân, Lão Đại Rất Yêu Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10: Tôi đều biết (2)

Không để bọn họ lên tiếng cô nhếch mép cười một nụ cười không ai nhìn thấy rồi nói tiếp

- Triệu Tuấn Kiệt, thiếu gia nhà họ Triệu xếp thứ 7 trong top10, hiện đang giúp đỡ ba và ông nội trong công ty nhưng vẫn chưa muốn nhận chức tổng giám đốc, thích sưu tập các loại siêu xe có tốc độ cao, từng học ở pháp và có bằng đại học của mấy trường bên đó....

Diệp Thiếu Hùng đại thiếu gia nhà họ Diệp, anh sinh đôi với Mai Linh ra đời trước Mai Linh 10 phút nên được làm anh, người thừa kế của Diệp Thị, có bằng đại học với Tuấn Kiệt thích sưu tập các loại súng và chế tạo vũ khí..... cuối cùng là Phan Hoàng Anh, thiếu gia họ Phan gia tộc đứng thứ 6 trong top10 cũng là người kế thừa, có bằng đại học ở Pháp, Anh và Mỹ, anh họ của Tuấn Kiệt vì mẹ của Kiệt là em của mẹ Hoàng Anh, thông thạo sử dụng súng, giỏi võ, sở thích chỉ có một là thích màu đen.....

Cô nói xong bọn họ vẫn chưa thể bình tĩnh, Hồng Nguyệt thấy không ai nói gì liền lên tiếng

- này... mọi người ổn chứ

- ừm.... tụi tôi ổn_ kiệt

Mọi người lấy lại bình tĩnh rồi Hoàng Anh lên tiếng

- những tin tức đó được bọn tôi giữ rất kĩ chỉ những người thân mới biết được sao hai người lại biết

- đứng vậy, dù là tiểu thư của Hoàng tộc nhưng tin tức này muốn lấy cũng không dễ_ Mai Linh

- hahaha... chưa hết đâu tôi còn biết mấy người có xây dựng một bang phái lấy tên là Bóng Đêm.. Hoàng Anh là lão đại đúng chứ_ Thiên Nhi

- sao.....sao cậu biết được_ Huyền Huyền

- vậy mọi người nghĩ tụi tui là tiểu thư thì chỉ sống trong sự bao bọc của gia đình sao... chúng tôi cũng giống mấy người thôi luôn bị sát thủ rình rập nên luôn phải bảo vệ mình_ Hồng Nguyệt

- hihhi... mọi chuyện tôi đều biết_ Nhi

- vậy....vậy... hai người..._ Huyền Huyền

- mọi người biết bang Thần Long đúng không_ Thiên Nhi

- có... chúng tôi biết_ Tuấn Kiệt

- bang phái đó rất mạnh đứng thứ 2 trong hắc đạo nhưng hai năm trước đã chuyển sang hàn quốc..._ Thiếu Hùng

- họ đã chờ lại rồi... và một trong hai người là bang chủ_ Hoàng Anh

Mọi người ngơ ngác nhìn Hoàng Anh rồi lại nhìn Thiên Nhi

- đúng tôi là bang chủ_ Thiên Nhi
- còn tôi là bang phó_ Hồng Nguyệt
- cái gì...._ mọi người trừ Hoàng Anh

Hoàng Anh nhếch mép cười rồi nói

- chào mừng đã vào lớp chúng tôi
- cảm ơn!!! Tôi cũng rất vui khi vào lớp của mọi người_ thiên Nhi

Mọi người thấy hai người như vậy gạt hết chuyện lúc này rồi nần cốc uống rượu nói chuyện vui vẻ.

Lúc sau Mai Linh nhớ ra chuyện gì rồi quay qua nói với Nguyệt:

- Nguyệt bà chưa giới thiệu về bản thân mình nha!!

Nguyệt sượng sờ rồi nói

- vậy hả.. thế giờ tôi nói nha

_ ừm... bà nói đi_ thiếu Hùng

- tôi là Lâm Hồng Nguyệt, tiểu thư Lâm gia và là người kế thừa của gia tộc, là bang phó của Thần Long rất vui được gặp mọi người
- oa.. ra là tiểu thư của lâm gia, vậy chúc ta cùng cạ li nào chào mừng hai người thêm lần nữa_ Hiên Hiên
- chúc mừng!!!_ mọi người

22:00

Sau một hồi nói chuyện mọi người đều ra về vì mai còn phải lên lớp

Về đến nhà Hồng Nguyệt nhận được điện thoại rồi lại ghé ngồi nói chuyện với Thiên Nhi

- Nhi, Mạn nó bảo mấy ngày nữa nó về đấy
- ừm, nó về cũng tốt chứ không đến khi lại không thấy nó nữa_ Nhi
- bà nói cũng đúng nó đi sang Anh cùng đã 3 năm giờ mới về_ nguyệt
- ừm... chờ nó về rồi đến bang xem tình hình luôn, mà khi nào nó về?_ Nhi
- nó bảo sáng ngày kia nó về đến đây kêu bọn mình đi đón_ Nguyệt
- vậy cũng được.. thôi đi ngủ đi mai còn đi học_ Nhi
- ok... bà ngủ ngon_ nguyệt
- Ngủ ngon_ Nhi

Hai người đứng dậy rồi về phòng của mình nghỉ ngơi

Bạn đang đọc truyện *Phu Nhân, Lão Đại Rất Yêu Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 11: Tiêu Tiểu Mạn

Hai ngày cứ thế trôi qua rất nhanh, hôm nay là ngày Tiêu Mạn một người bạn của Thiên Nhi và Nguyệt từ Anh quốc về.

8:00

Một chiếc BMW M4 đang phóng như bay trên đường thẳng đến sân bay. Chiếc xe ấy là của Thiên Nhi và Hồng Nguyệt

Chiếc xe dừng lại trước cửa sân bay, hai người bước xuống làm mọi người xung quanh phải ngờ ngàng trước vẻ đẹp của họ.

Lâm Hồng Nguyệt mặc một bộ váy dài hai lớp, lớp ngoài là dạng lưới dài qua đầu gối, lớp trong dài đến bắp đùi lộ ra đôi chân thon dài. Tóc hạt dẻ được bện gọn ra đằng sau. Cô đeo đôi khuyên tai đất tiền mang tên giàu sang, chiếc túi cô cầm cũng là hăng đất tiền chỉ mới ra cách đây một tuần. Giày lẹ châu màu trắng giá trên trời.

Thiên Nhi mặc một chiếc váy lông thú tạo nên vẻ tao nhã và vô cùng sang trọng thêm một đôi giày du mục mây nâu. Tóc của cô hôm nay được bện cẩn thận và để sang một bên, chiếc vòng cổ hình ngôi sao cá tính bên tay cô còn đeo thêm một chiếc đồng hồ sang trọng. Tất cả mọi thứ trên người cô đều toát lên vẻ sang trọng

Mọi người xung quanh nhìn hai người với đôi mắt hâm mộ, có một số tên còn chảy dãi....

Hai người lướt qua không quan tâm đến mọi người xung quanh. Bước vào sân bay đứng chờ một lúc thì có một giọng nói ngọt ngào vang lên

- Nhi, Nguyệt!!!

Hai người quay lại nhìn thấy một cô gái đang chạy lại về phía mình cùng hét lên:

- Tiểu Mạn!!!!

Cô gái tên Tiểu Mạn đang chạy rất nhanh tới chỗ hai người. Mạn có mái tóc hồng nhạt ngắn tới ngang vai, khuôn mặt cô nhìn rất cute như một em bé. Cô mặc một chiếc váy màu hồng lộ vai có gắn những chiếc nơ xinh đẹp. Đôi giày cô đeo cũng một màu hồng, đôi bông tai cầu tuyết lớn trên người toát lên một vẻ dễ thương khiến những người xung quanh phải đỏ mặt

Tiểu Mạn chạy lại ôm trâm lấy hai người:

- tôi nhớ hai bà quá

- tôi cũng nhớ bà nhiều lắm cún con đáng iu của tui_ Nguyệt

- Nhớ bà muốn chết...ah _ Nhi

Ba người ôm nhau thấm thiết, cún con là biệt hiệu mà Nguyệt đặt cho Mạn vì cô quá dễ thương

- chúng ta về nhà thôi... về còn ăn cơm của Nhi nấu _ Nguyệt

- ah.... tôi thèm cơm của Nhi quá _ Mạn

- được về tôi sẽ nấu cho hai bà ăn _ Nhi

- ok _ Nguyệt, Mạn

Ba người ra khỏi sân bay lên xe và đi thẳng về biệt thự.

Bạn đang đọc truyện *Phu Nhân, Lão Đại Rất Yêu Người* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12: Nguy hiểm (1)

Về đến biệt thự, Tiểu Mạn lên phòng nghỉ ngơi sau chuyến bay dài còn Nguyệt đang giúp Nhi nấu ăn trong phòng bếp

—————ta là tia ngăn cách thời gian—————

Sau bữa tối ba cô gái ra ghế sofa vừa nói chuyện vừa ăn hoa quả

- lâu rồi mới được ăn đồ bà nấu, bây giờ tay nghề bà còn cao hơn cả lúc trước đó Nhi_ Tiểu Mạn

- tất nhiên rồi, tôi là Hoàng Thiên Nhi đó _ Thiên Nhi

- hihhi.... mai chủ nhật hay chúng ta đi shopping đi_ Nguyệt
- được đấy, tôi cũng muốn mua thêm vài thứ_ Tiểu Mạn
- Tớ xin rút nha_ Thiên Nhi
- sao vậy Nhi_ Tiểu Mạn
- hazz... mãi mới được hôm nghỉ thì phải ở nhà ngủ cho đã chứ_ Thiên Nhi
- bà chỉ biết ngủ thôi, Tiểu Mạn mới về bọn mình phải đi chơi với nó chứ, cũng lâu rồi mới gặp mà_ Nguyệt
- đúng đó mai bà phải đi chơi với tụi tôi_ Tiểu Mạn
- thôi!! Cho tớ xin, từ bây giờ ngày nào chẳng gặp đi lúc nào cũng được mà, mai tớ muốn ở nhà ngủ giữ sức để làm việc của tuần sau_ Thiên Nhi
- cái tính bướng bỉnh của mày thì có nói sao mày vẫn không đi, vậy mai mày ở nhà đi cần gì thì tụi tao mua hộ cho mày_ Nguyệt
- ưk cần gì thì ghi ra tụi tao đi thì mua hộ cho_ Tiểu Mạn
- không cần đâu, tao không thiếu gì cả, bọn mày cứ mua cho mình là được rồi không cần lo cho tao_ Nhi
- được rồi, đi ngủ thôi không còn xôm nữa đâu_ Mạn

Ba người đứng lên đi về phòng của mình.

8:00

" có bao giờ anh nghĩ về em..." chuông điện thoại của Thiên Nhi reo lên, cô với tay lấy điện thoại nói với giọng ngáy ngủ

- có chuyện gì??
- ak.. tụi tao đi trung tâm thương mại đây._ Nguyệt
- ưm... bọn mày đi vui về_ Thiên Nhi

———— ở một nơi khác —————

Trong căn phòng chính của bang Hắc Ám, người đang ngồi trên ghế chủ vị là một người con trai ngũ quan tinh xảo, đẹp đến mê hồn đó chính là Mặc Diệc Thần(nam chủ bị bỏ đã lên sân). Anh nói giọng lạnh lùng:

- mày về đây làm gì???

Người con trai đang ngồi trên ghế bên tay trái của anh quay mặt hướng về Diệc Thần nói

- tao về chơi với mày mà

Cô gái đang ngồi vuốt ve cây súng ở bên dưới ngược mặt lên cười như không cười nói:

- Jon mày đừng dùng cái giọng đấy nữa nghe ngứa tai lắm

Jon là tên người con trai ngồi ghế bên tay trái của Diệc Thần cũng là người vừa nói.

Jon liếc mắt về cô gái nói:

- Thiên Hương à mày lo vuốt ve cây súng của mày đi đừng quan tâm đến chuyện của tao

Đúng vậy cô gái ngồi vuốt ve cây súng là Hoàng Thiên Hương. Cô đang định mắng Jon thì một người con trai đẹp tuyệt mỹ bước vào nói:

- hai người thôi đi được rồi đấy, lão đại Jon mới về tiện thì đi chơi đâu đó đi
- đi TTTM đi_ Thiên Hương
- được đó, lão đại thấy sao??
- ý kiến của mày cũng được đấy Long, vậy thì gọi cho Minh đi rồi gọi thêm mấy em gái nữa đi cho vui_ Thần

Người con trai vừa bước vào tên Long chính sắc hơn nữa thì là Hoàng Nhật Long

- oh... vậy đi thôi_ Jon

* trước của TTTM

Một chiếc xe BMW màu đen cùng một chiếc moto phong tới rồi dừng lại trước cửa TTTM

Tiếng phanh xe của họ làm mọi người chú ý.

Cô gái đi moto tháo mũ ra mọi người phải ngất ngây trước vẻ đẹp của cô (như mọi lần thui mn)

Nguyệt mặc quần áo bình thường để dễ cho sự di chuyển.

Nói bình thường chứ trên người cô mặc toàn đồ trên chục triệu

Tiểu Mạn đi xe BMW cũng đã xuống xe, cô cũng mặc váy bình thường không có gì là nổi bật nhưng thứ nổi bật lại là giá của chúng. Tuy Tiểu Mạn đã lớn nhưng vẫn thích màu hồng, đừng thấy cô mặc đồ màu hồng mà bảo cô yếu đuối cô chính là quý đội lột thiên thần đó

(năm đó là bản chất của mấy chị mà, ai cũng ác quỷ đội lột thiên thần/ Mạn: nói gì đó* mặt đen xì*/ năm* cầm máy chạy*)

Hai người cùng nhau đi vào TTTM, đi đến đâu mọi người cũng phải khen ngợi đến đấy.

TTTM này có 5 tầng, tầng hầm là tầng buôn bán vũ khí của giới hắc đạo, tầng 1 là tầng quần áo, trang sức giá vừa phải cho những người khinh tể không tốt, tầng 2 bán những đồ dùng và thực phẩm, tầng 3 là mỹ phẩm, tầng 4 là quần áo và trang sức, tầng 5 là nhà hàng.

Hồng Nguyệt và Tiểu Mạn lên tầng 4, hai người chọn được rất nhiều quần áo đẹp rồi ra thanh toán và nhờ họ gửi về nhà.

* trong lúc hai người chọn quần áo ở một nơi khác*

- ak... tao bảo bọn mày này, tao sắp lấy vợ rồi_ jon

- mày có vợ á... thật không vậy_ Thần

- thật...đó là vị hôn thê của tao, trước khi về đây tao đã gặp cô đấy rồi rất đẹp và dễ thương_ Jon

- mày chấp nhận hôn nhân chính trị ak_ Tuấn Minh(ánh í đc nhắc ở bên trên đó mn, cũng trong bang của Thần đó)

- mày định hại đời con gái người ta ak_ Long

- Mày có yêu cô ấy không_ Hương

- bọn mày hỏi nhiều vậy, thật ra tao với cô ấy học chung một trường bên đó và tao... tao đã..._ Jon

Jon vừa nói mặt vừa đỏ ửng lên, mọi người thấy vậy cười rộ lên. Tuấn Minh ngắt lời của Jon

- mày đã yêu cô ấy đúng không?

- ưk_ Jon

- vậy thì bắt về đi không có người lấy mất đấy_ Thần

- ai dám cướp của tao, tao giết người đó_ Jon

Bọn họ nghe vậy cười ầm lên vừa đúng lúc đến TTTM, Jon xấu hổ chạy nhanh vào TTTM mọi người chạy theo sau cổ nhin không cười.

Bạn đang đọc truyện *Phu Nhân, Lão Đại Rất Yêu Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12-2: Nguy Hiểm (2)

Hồng Nguyệt và Tiểu Mạn thanh toán tiền và gửi đồ cho trung tâm để họ đưa về nhà xong thì hai người kéo nhau sang khu trang sức.

Đang đi thi gặp Thần đang ôm một cô gái, Nguyệt thấy bên cạnh còn có cả Nhật Long tay cũng ôm một cô, Thiên Hương thì đi bên cạnh hai người con trai mà cô không biết.

Thiên Hương nhìn thấy Tiểu Mạn và Hồng Nguyệt đang định chào thì Thần lên tiếng:

- hello, cô là người tôi gặp ở sau tường đúng không, mà tên của cô là cái gì nhỉ Hồng Hồng.

Hồng Nguyệt nhận ra Thần thấy Thần không nhớ tên mình Nguyệt cũng "vui vẻ" nhắc lại

- tên tôi là Hồng Nguyệt thưa chú chứ không phải Hồng Hồng gì đâu

- ak là Hồng Nguyệt vậy mà tôi không nhớ, mà đừng gọi tôi là chú tôi hơn cô có 2 tuổi thôi đó _ Thần

- hơn 2 tuổi tôi vẫn gọi là chú _ Nguyệt

Thần đang định nói lại Nguyệt thì Jon từ phía sau Thần bước lên

- ơ... bà xã sao em ở đây _ Jon

- BÀ XÃ!!.... _ cả đám

- um... giới thiệu với mọi người đây là bà xã tui _ Jon

- này anh ăn nói cẩn thận một tí... ai là bà xã của anh _ tiểu Mạn

- thì là em chứ ai nữa bà xã _ Jon

- Anh nói bậy bạ gì vậy _ Tiểu Mạn

- Anh nói đúng mà, em là hôn thê của anh kiểu gì chẳng lấy nhau nên anh gọi bà xã thì có sao đâu _ Jon

- chưa chắc tôi đã lấy anh _ Tiểu Mạn

- em không lấy anh thì lấy ai

Mặt Jon đen lại, anh rất tức khi cô nói không lấy anh, anh đã chọn cô thì cô phải là của anh

- tôi...

Tiểu Mạn thấy Jon toả ra hàn khí thì hơi run không dám nói lại nữa

Những người đứng xem phim bây giờ mới lên tiếng, người nói đầu tiên là Hồng Nguyệt

- Mạn bà có chồng rồi sao không nói với tôi

- phải đó sao bà không nói với bọn tui

Thiên Hương im lặng bây giờ mới lên tiếng

- tại tui không nhớ chứ có phải tôi không muốn nói đâu _ Tiểu Mạn

Hồng Nguyệt và Thiên Hương cười nhẹ, Jon thấy câu nói của Tiểu Mạn như đã công nhận anh là chồng liền chạy lại ôm trằm lấy Mạn

Mạn đập vào chân anh một cái, anh đau nhưng không dám hét cúi xuống nhìn Mạn đang trong vòng tay anh tức giận, anh từ từ buông tay ra vì biết cô đang thẹn quá hoá giận

- mà này mấy người quen nhau ak

Tuấn Minh hỏi khi thấy ba người có vẻ quen biết

- tất nhiên rồi, tui tôi là bạn thân đó

Thiên Hương trả lời, Tuấn Minh lại đá đầu cô

- người như cô mà cũng có bạn thân hả

- anh nói gì... _ Thiên Hương

- hai người thôi đi_ Diệc Thần thấy hai người xấp oánh nhau liền cản lại rồi quay ra hỏi Hồng Nguyệt
- Hồng Nguyệt cái cô gái hôm trước đi cùng cô đâu, sao không thấy đi cùng hai người
- Thiên Nhi hả, nó ở nhà ngủ rồi _ Hồng Nguyệt
- gọi cô ấy ra đây đi_ Diệc Thần
- gọi nó ra đây làm gì_ Nguyệt
- bảo cô gọi thì cô gọi đi_ Thần
- thôi nếu Thiên Nhi đang ngủ thì để cho cô ấy ngủ đi.... " mà phá giấc ngủ của Nhi, em ấy sẽ trở thành ác quỷ đó"

Nhật Long im lặng xem bọn họ nói chuyện khi thấy Thần muốn gọi cô ra trong khi cô đang ngủ liền lên tiếng ngăn cả

- cô mau gọi đi

Thần không quan tâm đến lời nói của Nhật Long mà tiếp tục thúc Hồng Nguyệt gọi cho Thiên Nhi

Tiểu Mạn nói:

- để mình gọi cho

Tiểu Mạn lấy máy gọi cho cô gọi ba lần cô vẫn tắt máy đến lần thứ tư cô mới chịu nghe

- Alo _ Thiên Nhi

Hồng Nguyệt đặt điện thoại của Tiểu Mạn nói

- Nhi bà ra TTTM Sakura đi...

Hồng Nguyệt chưa nói xong Thần đã đặt lấy điện thoại

- này cô mau dậy đi
- mày là thằng nào mà kêu tao phải dậy hả_ Thiên Nhi
- tôi nói cho cô biết cô mau ra đây ngay lật tức nếu không... _ Thần
- nếu không làm sao, tôi nói cho anh biết anh phá giấc ngủ của tôi thì anh đã chuẩn bị chết chưa_ T.Nhi
- Cô... _ Thần
- cô đây con, con không cần nói gì đâu chỉ cần im lặng cho cô ngủ là được_ Thiên Nhi

Thiên Hương và Nhật Long biết em gái mình rất bựa nhưng không biết cô lại bựa đến vậy

Còn Tuấn Minh và Jon thì ngây ngốc khi có người dám gọi Lão đại của mình là cháu

Hồng Nguyệt lại lên tiếng:

- Nhi bà đến đây đi có chuyện quan trọng
- ở đâu?_ Nhi
- TTTM Sakura_ Nguyệt
- được 10" nữa_ Nhi

Thiên Nhi cúp máy rồi đi chuẩn bị

- Thần!! Anh bảo đưa em đi mua vòng cổ mà

Cô gái đứng bên cạnh Thần và Long từ nãy bị ăn bơ không chịu được nữa một người liền lên tiếng

Tiểu Mạn và Hồng Nguyệt giờ mới chú ý đến họ liền hỏi

- hai cô gái này là??

- tôi là Trần Tuyết Ngọc đại tiểu thư nhà họ Trần và là bạn gái của Thần

Cô gái đứng bên cạnh thần nói với vẻ mặt vênh váo

- tôi là Trần Tuyết Như nhị tiểu thư họ Trần và là bạn gái của Long

Cô gái đứng cạnh Long cũng nói mặt cũng không khác gì chị mình

Nguyệt nhận xét từ trên xuống dưới hai người này chẳng có gì đẹp chỉ là vòng một khủng còn mặt cũng chét cả tá phần

Thiên Hương thấy Tuyết như giới thiệu là bạn gái của Nhật Long thì hiện lên vẻ không vui vì em của mình lại quen với những loại người này.

Thần thấy Tuyết Ngọc nhõng nhẽo trong mắt hiện tia không vui nhưng vẫn nói

- được thôi chúng ta đi mau nào, hai người cũng đi cùng đi

Hai cô gái họ Trần thấy vậy không vui nhưng vẫn mặc kệ tiếp tục ngược mặt lên coi Tiểu Mạn và Hồng Nguyệt như những người nhà quê

Bạn đang đọc truyện *Phu Nhân, Lão Đại Rất Yêu Người* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12-3: Nguy hiểm (3)

"kết..." chiếc ô tô thể thao xoay một vòng rồi dừng lại trước của TTMM

Mọi người ở đó đều hướng ánh mắt về chiếc xe thăm dò xem chủ nhân của nó là ai mà có thể lái xe kinh khủng đến thế.

Từ trên xe Hoàng Thiên Nhi bước xuống, mọi người xung quanh như đứng tim vì cô.

Cô thật đẹp, khuôn mặt tựa thiên thần, mặc quần áo năng động, người cô toát ra vẻ cao quý sang trọng nhưng vẫn thể hiện sự dễ thương và nghịch ngợm.

(hình ảnh minh họa, tóc là màu đen nha mn)

Trên tai cô đeo một con chíp nhỏ do cô tự tạo ra để liên lạc với mọi người mà không ai biết.

Cô chạm nhẹ vào tai nghe rồi nói

- Lâm Hồng Nguyệt

Trong tai nghe phát ra một tiếng nói lại

- đã kết nối

Thiên Nhi nghe đã kết nối liền nói:

- Nguyệt bà đang ở đâu? Tôi đến rồi

Hồng Nguyệt đang lựa trang sức thì có điện thoại cầm máy lên nghe rồi nói

- tao đang ở tầng 4 quầy trang sức

Thiên Nhi vào thang máy ấn tầng 4, thang máy chạy rồi dừng lại

- tao đến rồi

- tao thấy mày rồi

Hồng Nguyệt tắt máy rồi gọi Thiên Nhi

- ở đây này!!

Thiên Nhi nhìn thấy rồi bước đến chỗ họ.

Trong lúc đó ở phía xa một tên áo đen đang nhận điện thoại nói

- mục tiêu đã xuất hiện

Giọng nói từ trong điện thoại phát ra

- khi nào thấy nó nhếch miệng cười thì hành động

- rõ

Quay trở lại với chỗ Thiên Nhi

Thiên Nhi bước đến chỗ Hồng Nguyệt rồi nói:

- gọi tao ra đây có chuyện gì

- thì chuyện của Tiểu Mạn với tên này* chỉ vào Jon* là vợ chồng

Hồng Nguyệt trả lời

Thiên Nhi lướt nhìn qua Jon rồi nói tiếp

- còn gì không

- không_ Nguyệt

Lúc này Diệc Thần đi tới

- này cô còn nhớ tôi không, tôi vừa mới gọi cô dậy đấy

- nhớ chứ... đây chẳng phải CHÁU TRAI của tôi sao

Diệc Thần giận tím mặt không nói nên lời với cô

Nhìn thấy màn vừa rồi Nhật Long và Thiên Hương cố nhịn cười bị Diệc Thần cho một ánh mắt lạnh

Tuấn Minh thì cảm thấy thú vị, một ngày đã có đến hai người đối đầu với Lão đại của anh mà họ đều là con gái.

Tuyết Ngọc thấy cô dám nói Thần là cháu trai liền lớn tiếng

- cô là ai mà dám nói như thế hả??

- oh... tôi làm gì thì kệ tôi liên quan gì đến cô_ Thiên Nhi

- cô...cô biết tôi là ai không hả??

- oh... vậy cô là ai_ Thiên Nhi

Tiểu Mạn đứng nãy giờ nhìn hai ả cứ khoe bộ ngực khủng của mình đã thấy ngứa mắt, thấy Thiên Nhi hỏi như vậy cô liền trả lời thay (mình gọi hai chị em họ Trần kia là ả nha)

- hai ả là hai thiên kim nhà họ Trần người vừa lớn tiếng là Tuyết Ngọc còn người đứng cạnh Nhật Long là Tuyết Như

- thế nào sợ bọn tôi chưa, bọn tôi còn là bạn gái của Thần và Long đấy_ Như

Cô liếc mắt qua hai người rồi đi đến chỗ Tuyết Như đang dựa vào người Nhật Long liền kéo cô ta rồi đẩy xuống đất đứng vào bên cạnh Nhật Long

- sao...sao cô dám.... Long cô ta đẩy em_ Tuyết Như

Tuyết Ngọc thấy em mình ngã cũng chạy lại rồi đỡ em mình dậy quay ra làm nũng với Diệc Thần

- Thần... anh phải làm chủ cho em gái em

Ả cứ gọi Thần làm nũng nhưng anh đâu quan tâm điều anh quan tâm là tại sao anh lại cảm thấy tức khi Thiên Nhi dựa người vào Nhật Long

Thiên Nhi thấy ả cứ nói làm nũng làm cô điếc tai liền nói:

- hai người nói đủ chưa, đủ rồi thì biến.
- cô dám nói vậy với tôi, tôi là bạn gái của Long đó_ Như

Có mấy người cứ im lặng xem kịch, Nhật Long và Thiên Hương đã đen mặt khi hai ả chửi bảo bối của mình.

Nhật Long đưa tay qua ôm eo Thiên Nhi rồi nói

- Bảo bối

Jon, Thần, Tuấn Minh và hai ả bất ngờ khi Nhật Long lại gọi Thiên Nhi là bảo bối.

Tuyết Như tức giận hét lên:

- con dê tiện sao mày dám quyến rũ Long của tao, mày muốn chết sao... tao sẽ giết cả nhà mày
- Câm miệng_ Thần

Hai ả thấy Thần như thế liền sợ hãi

- hai cô mau rút khỏi đây cho tôi_ Thần
- Thần...anh.... anh sao

Tuyết Ngọc chưa nói hết câu anh đã cắt ngang

- CÚT nếu không muốn chết

Hai ả sợ quá liền quay bước đi, trước khi đi còn oán hận nhìn Thiên Nhi

Hai ả đu được hai bước thì Nhật Long nói

- đứng lại

Hai ả vội mừng quay lại

- vừa nãy hai người muốn giết cả nhà của bảo bối_ Long

Nghe thấy Long vẫn gọi Thiên Nhi là bảo bối liền giận nói:

- đúng, em sẽ giết chết con tiện nhân này và gia đình của nó

Thiên Hương im lặng bây giờ mới lên tiếng

- vậy xong lên đi

Mọi người ngơ ngác nhìn nhau trừ Nguyệt và Mạn vì họ đã biết

Hai ả ngu ngơ hỏi lại

- xong lên??
- đúng vậy chẳng phải muốn giết gia đình của bảo bối sao chúng tôi ở đây hai người muốn tự giết hay thuê người
- ở đây sao??_ Tuyết Như
- chuyện này là sao_ jon
- tôi là chị gái của Thiên Nhi và Nhật Long là anh hai của bảo bối là gia đình của cái người mà mấy người gọi là tiện nhân đấy

Hai ả sợ không nói lên lời

- ba người là chị em sao_ Thần
- tụi tôi là sinh ba_ Thiên Nhi

- SINH BA_ đồng thanh trừ Hồng Nguyệt

Thiên Nhi tiến lên mấy bước rồi nhếch mép cười nói

- đúng

Cô vừa nhếch miệng cười thì từ đâu xông ra 10 tên mặc đồ đen bao vây cô

- Nhi / bảo bối_ Mạn,Nguyệt Long và Hương hét lên

- không sao_ Nhi

Một cái phi tiêu phi đến chỗ Thiên Nhi, cô bắt lấy rồi lấy tờ giấy trên đó ra đọc " đây là món quà tôi dành tặng cô bang chủ bang Thần Long"

- chỉ có bằng này người_ Nhi

Những tên áo đen thấy cô khinh thường họ, bọn họ xông lên.

Thiên Nhi xoay chiếc nhẫn trên tay lộ ra một đầu nhọn sắc bén, cô nhảy, lườn lách qua từng người rồi cắm đầu nhọn đó vào yết hầu của họ.

10 tên gục xuống lại có 10 tên chạy ra, cô rút súng bên eo bắn 10 phát cả đám áo đen chết hết.(súng nòng giảm thanh nha mn vì là buổi trưa nên TTTM cx ít khách nên ko ai đề ý)

Thiên Nhi đi ra khỏi bãi xác rồi nói

- Nguyệt, Mạn sắp có trò vui rồi, chúng ta phải chuẩn bị một chút

Thiên Nhi cười nham hiểm, Hai người cùng trả lời

- ok

Thiên Nhi quay ra nói với Hương và Long

- giúp em xử lí chỗ xác này còn hai ả thì phải làm sống không bằng chết

Rồi Thiên Nhi quay bước

- chúng ta về

Ba người rời khỏi TTTM leo lên xe của mình rồi phóng đi

Bên trong đám người đó vẫn đứng chôn chân ở đó không nhúc nhích

Bạn đang đọc truyện *Phu Nhân, Lão Đại Rất Yêu Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Giao đấu với Rồng đen

*20:00

Trong căn biệt thự của Thiên Nhi ba người đang ngồi nói chuyện với nhau

- Thiên Nhi: Liên lạc với Khải báo chuẩn bị mọi thứ 11 giờ đêm nay sẽ xuất phát

- Hồng Nguyệt: ok

- Tiểu Mạn: bang Rồng Đen này chắc hẳn muốn chết mới gây sự với chúng ta

- Hồng Nguyệt: nếu đã muốn chết thì chúng ta sẽ cho bọn chúng toại nguyện

- Thiên Nhi: mau chuẩn bị rồi xuất phát

Ba người lên phòng chuẩn bị mọi thứ

*22:55

Ba người bước xuống, cả ba đều mặc đồ đen bó sát nhưng khác nhau là bên chân phải Thiên Nhi đeo một túi đựng súng, trong đó có hai khẩu súng, một ít bom mini và mấy cây châm tẩm độc

Hồng Nguyệt thì đeo một chiếc kiếm nhật bên hông và một cây súng giảm thanh

Tiểu Mạn thì đeo bên mình hai cây súng có sức bắn mạnh và hai khẩu dự phòng sau lưng

Ba người đeo mặt che nửa khuôn mặt, mỗi người một kiểu để nhận biết

Thiên Nhi đeo mặt nạ đen, trên mặt nạ còn khắc một cảnh hoa đào

Hồng Nguyệt đeo mặt nạ xanh có hình bông hoa hồng

Tiểu Mạn thì màu hồng có hình con bướm

Ba người leo lên mô tô phong như bay trên đường

Chỉ sau 5" phút ba người đã có mặt tại trụ sở chính của bang Thần Long

Ba người bước vào có rất nhiều người có cả nam lẫn nữ mặc đồ đen đứng hai bên

Bên trên có ba chiếc ghế, chiếc cao nhất của Thiên Nhi, dưới một bậc có hai chiếc ghế ở hai bên của Tiểu Mạn và Hồng Nguyệt

Bên dưới có một người con trai mặc vest đen thấy ba người đi vào thì cúi chào

- Bang chủ, bang phó

Người ở hai bên cũng cúi đầu chào

- Bang chủ, bang phó

- Khải mọi thứ đã sẵn sàng chưa_ Thiên Nhi nói với giọng lạnh ngắt

- đã chuẩn bị tốt rồi thưa bang chủ_ Khải

- vậy chúng ta đi_ Hồng Nguyệt

Tất cả cùng bước ra, mọi người leo lên xe đã được chuẩn bị sẵn họ đi đến địa điểm giao chiến với bang Rồng Đen

Đến nơi bọn họ đã thấy bang Rồng đen đứng chờ, Thiên Nhi đứng đầu đi tới, bang chủ Rồng đen nói

- ohhh bang chủ Thần Long thấy món quà hôm nay tôi tặng thế nào

- tâm thưởng_ Thiên Nhi

- người của các ông yếu đến mức chỉ cần một búng tay đã chết vậy mà còn đấu với bọn tôi à

- cô dám..._ Bang chủ Rồng đen

- có gì chúng tôi không giám_ Mạn

- tất cả xông lên

Người của bang Rồng đen xông lên, bên bang Thần Long vẫn bình tĩnh bày trận rút súng ra bắn phát nào chúng phát nấy

Thiên Nhi lòn lách qua đám người, chẳng bao lâu cô đã đứng sau bang chủ bang Rồng đen, cô chĩa súng vào đầu của hắn cười lạnh nói

- cũng chỉ có thể

"đoàng..." tiếng súng phát ra ở chỗ Thiên Nhi, hắn đã chết

Đám người thấy lão đại của mình đã chết liền chạy trốn

Nhưng đám người đó chưa chạy được thì đã bị Hồng Nguyệt lấy bom mini đập về phía chúng, tất cả bọn chúng đều được về châu diêm vương

Thiên Nhi đi qua Khải nói

- xử lí

- vâng

Khải trả lời

Nhận được câu trả lời của Khải ba cô leo lên xe và đi về biệt thự nghỉ ngơi.

Khải (Vương Tuấn Khải): là anh ruột của Vương Mai Linh và Vương Thiếu Hùng, chủ tịch của công ty chuyên về khách sạn, là thư kí của Thần Long vì được Thiên Nhi cứu trong một lần bị truy sát nên trả ơn

Bạn đang đọc truyện *Phu Nhân, Lão Đại Rất Yêu Người* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14: Vị hôn phu

*7:00

Thiên Nhi và Hồng nguyệt đã chuẩn bị xong mọi thứ đang đứng dưới nhà đợi Tiểu Mạn

- Mạn, mày làm gì mà lâu thế

Nguyệt mắt kiên nhẫn lên tiếng gọi

- xong rồi xong rồi

Tiểu Mạn chạy từ trên lầu xuống, khoác tay hai cô rồi nói

- chúng ta đi thôi

Ba người xuống gara lấy xe

Hôm nay Thiên Nhi đi xe BMW màu xám

Hồng Nguyệt đi mui trần màu đen trở Tiểu Mạn

—— ta cắt cắt cắt——

Đến trường ba người bước xuống làm mọi người đổ mắt " họ thật đẹp" đó là suy nghĩ của hầu hết mấy người ở đó phần còn lại là ghen tỵ

Sau họ có bốn chiếc xe cũng dừng lại, đó lần lượt là Thần, Nhật Long, Jon, Tuấn Minh và Thiên Hương

Jon thấy Tiểu Mạn liền quẩn lấy gọi

- Bà xã, em cũng học ở đây àk

Mọi người xung quanh ngạc nhiên khi thấy Jon nói vậy

Bởi lẽ họ biết Jon là vì cậu là thiếu gia nhà họ Nguyễn mà

Tiểu Mạn thấy Jon gọi mình là bà xã thì thẹn quá hoá giận

- tôi nói tôi không phải bà xã của anh rồi mà sao anh dai vậy

- chúng ta có hôn ước mà sao em lại nói như vậy_ Jon

Tiểu Mạn không nói được gì đành đứng im không lên tiếng

Mọi người xung quanh chưa hết bất ngờ thì Thiên Hương và Nhật Long chạy đến ôm Thiên Nhi và gọi

- Bão bối, anh chị nhớ em quá

Mọi người xung quanh lại đứng hình một lần nữa

Xung quanh tiếng bạn luận cũng nhiều lên

- sao đại tỷ và nam thần lại gọi cô gái đó là bão bối_ hs1

- họ là chị em sao_ hs2

- chắc vậy tôi nghe nói nhà họ Hoang có ba người con mà_ hs3

.....

- nghệt thờ, hai người buông em ra đi

Thiên Nhi bị ôm khó chịu nói

Hai người đành buông ra

Nhật Long thấy Hồng Nguyệt bên cạnh cũng qua nói chuyện

- xin chào

- ahhh... chào_ Nguyệt

Hai người nói chuyện (họ nói gì thì đừng quan tâm nha)

Tuấn Minh thấy bị bơ liền kiếm chuyện với Thiên Hương

- làm như kiểu mấy năm không gặp lại em gái vậy

- cậu nói gì_ hương

- tôi nói không đúng sao, mới thấy bóng em gái đã lao lại

- vì nó là bão bối của tôi

- tình cảm quá khiến tôi bị cảm luôn nè

Thiên Hương và Tuấn Minh bắt đầu cãi lộn

Thiên Nhi đứng một bên cười nhẹ khiến cho chàng trai đang ngắm cô từ nãy bị lơ mất một nhịp

Thần đi tới chỗ Thiên Nhi

- chào em, em khỏe chứ

- chào anh, cảm ơn tôi khỏe_ Nhi

Cô hất mặt quay đi

- mọi người vào lớp thôi

Tiểu Mạn như gặp vị cứu tinh liền chạy tới chỗ Thiên Nhi, Hồng Nguyệt cũng chào Nhật Long rồi lại chỗ Thiên Nhi

Trước khi đi cô quay lại nói

- Chị hai, anh hai hôm nay em sẽ về nhà ăn cơm, Mạn với Nguyệt cũng cùng về, hai người cũng chuẩn bị đi

- ahhh.... bọn chị biết rồi

- akk... lần nay ông bà nội và ông bà ngoại cũng trở về đó_ Nhi

- ừm... mà Thiên Nhi_ Hương

Thiên Nhi quay lại nói

- sao ạ

- chị nghe ba mẹ nói ông bà về còn mang một cuộc hôn nhân của em đấy

- là ai???

Thiên Nhi lạnh giọng hỏi

- vị hôn phu của em là..._ Thiên Hương nghe giọng của Nhi cảm giác sợ

Diệc Thần lên tiếng

- là tôi

- hahaha.... vậy tôi có cách huỷ hôn rồi

Thiên Nhi lạnh giọng cười nói rồi bước về lớp

Nhóm Diệc Thần cũng về lớp của mình

Bạn đang đọc truyện *Phu Nhân, Lão Đại Rất Yêu Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Vị hôn phu (2)

Thiên Nhi và Hồng Nguyệt vào lớp đã thấy mọi người đông đủ

- hi Nhi, Nguyệt_ mọi người cùng lên tiếng

- Hi mọi người_ Nhi và Nguyệt

Như mọi ngày Thiên Nhi gục đầu xuống bàn ngủ, Nguyệt nghịch điện thoại

Còn mấy người con trai thì đang chăm sóc cho mấy cô con gái

Mấy người con gái thì đồ mặt

Cô giáo bước vào lớp, mọi người trong lớp vẫn làm việc của mình

Cô gõ thước xuống bàn

- cả lớp chú ý, hôm nay lớp ta có học sinh mới

Mọi người ngước lên tò mò là ai trừ Thiên Nhi vì đang ngủ còn Nguyệt thì đã biết trước

- em vào đi_ cô giáo nói tiếp

Từ ngoài cửa một cô gái tóc hồng nhạt bước vào

- xin chào mọi người mình là Tiêu Tiểu Mạn, hân hạnh được làm quen

- được rồi em chọn chỗ ngồi đi

Tiểu Mạn bước đến ghế trống bên bàn của Nguyệt rồi ngồi xuống

Cả lớp lại về trạng thái ban đầu

- giờ tự quản, lớp trưởng quản lớp nhé

Cô giáo nói rồi đi ra

Mọi người chạy đến làm quen Tiểu Mạn trừ Nhi (đang ngủ)

- chào bạn mình là Vương Mai Linh

- mình là Triệu Tuấn Kiệt

- mình là Bạch Huyền Huyền

- Tui là Vương Thiếu Hùng

- mình là Bạch Hiên Hiên

- còn mình là Phan Hoàng Anh nha

- chào mọi người mình là Tiểu Tiểu Mạn

Mai Linh thấy Nhi với Nguyệt không giới thiệu nên hỏi

- hai người không giới thiệu à???

- không cần, tui tui là bạn với nhau từ hồi bé rồi_ Nguyệt

- ahhh... tí chúng ta cùng xuống căn tin nha_ Hiên Hiên

- ok_ cả đám(trừ Nhi)

————ta là giải phân cách đáng yêu————

Chuông reo kết thúc giờ học, lúc này Thiên Nhi cũng đã dậy cả bọn rủ nhau xuống căn tin

Lấy đồ ăn xong cả bọn tìm bàn kín nhất ngồi ăn

Đang ăn thì nhóm Thiên Hương đến

- mọi người cho tui mình ngồi chung nha

- được thôi_ Hoàng Anh

Mọi người ngồi xuống, Diệc Thần chọn chỗ ngay bên cạnh Thiên Nhi ngồi xuống

Jon thì quán lấy Tiểu Mạn

Nhật Long ngồi cạnh Nguyệt

Còn đôi oan gia Thiên Hương và Tuấn Minh ngồi cạnh nhau và đang đối mắt với nhau

Còn nhóm trong lớp Thiên Nhi thì đôi nào nói chuyện với đôi ấy nên họ không quan tâm lắm

Diệc Thần thấy Thiên Nhi ăn như người bị bỏ đói lâu năm liền nói

- ăn từ từ thôi không ai dành của em đâu

- kệ tui, tui đang đói.... khụ...khụ

Thiên Nhi vừa ăn vừa nói nên bị nghẹn, Diệc Thần với lấy cốc nước đưa cho Thiên Nhi, tay thì vuốt lưng cho cô

Thiên Nhi cầm lấy cốc nước tu một hơi cảm thấy đỡ hơn liền quay ra nói

- cảm ơn

- em không cần cảm ơn đâu, anh chỉ làm tốt trách nhiệm thôi_ Thần

- trách nhiệm gì_ Nhi

- thì là vị hôn phu của em_ Thần

- ai nói với...

Thiên Nhi chưa nói hết Diệc Thần đã cắt lời

- là ông của anh nói với anh

- vô sĩ _ Nhi

Cô giận đỏ mặt đứng lên đi về lớp

Nhật Long thấy mặt em mình có chút đỏ liền quay ra liếc séo Thần "cậu làm gì bảo bối của tôi"

Nhận được ánh mắt của Long anh cũng liếc lại " tôi không làm gì em cậu"

Tiểu Mạn, Nguyệt và 3 đôi kia thấy Nhi đi cũng đứng dậy về lớp

Họ đi xa rồi Thiên Hương mới lên Tiếng

- cậu làm gì em tôi

- tôi có làm gì sao _ Thần

Thiên Hương chao cho Thần một ánh mắt đe dọa rồi nói

- hôm nay cậu có đến không

- có chứ hôm nay tôi đến rước vợ mà _ Thần

- cậu đã tính rước em ấy về rồi sao???? _ Jon

- rước về xóm để tránh có con sói khác rình mồi _ Thần

- vậy tôi cũng phải nhanh nhanh rước vợ bé nhỏ về mới được _ Jon

- hahaha... Long tao thấy mày có vẻ thích tiểu thư nhà họ Lâm rồi đó có muốn rước về không _ Tuấn Minh

- Thật sao?!, vậy Long à em nên rước em dâu của chị về xóm _ Hương

- yên tâm sẽ nhanh thôi chị _ long

- vậy còn hai người bao giờ thì công khai đây _ Thần

- công khai!!! _ Minh và Hương

- hai người không định công khai việc hai người là người yêu sao _ Jon

- tôi với cô ta/ hấn ta _ cả hai

- hứ hấn thì không có cửa, cửa sổ cũng không _ Hương

- cô nghĩ tôi thêm sao _ Minh

- ahhh. Cậu thích gì _ hương

- hahaha.... hai người phải cưới xóm _ Long

- đúng đúng _ Jon

Hai người nhìn nhau rồi đứng dậy ba người kia cũng đứng dậy theo sau

Bạn đang đọc truyện *Phu Nhân, Lão Đại Rất Yêu Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Em sẽ yêu tôi thôi!!

20:00 (Tại Nhà họ Hoàng)

Hai chiếc xe BMW một đen một xám dừng lại trước cửa nhà họ Hoàng, chứng minh thân phận xong cánh cửa tự động mở ra, hai chiếc xe tiên thẳng vào sân.

Từ chiếc xe màu đen Thiên Nhi bước xuống.

Hôm nay cô mặc một chiếc váy đơn giản tên ánh sao mới ra mắt, đeo giày đen bên tay cô đeo một chiếc vòng ro cô tự thiết kế và trong đó có chứa những điều bí ẩn rất thú vị

(Minh hoạ)

Theo sau là Hồng Nguyệt và Tiểu Mạn cũng bước xuống từ chiếc xe màu xám

Tiểu Mạn vẫn mặc đúng phong cách dễ thương nhưng không kém phần quý phái

(Minh hoạ)

Hồng Nguyệt mặc quần áo đơn giản tạo lên vẻ quý phái và thanh lịch

(Minh hoạ)

Ba người vừa bước xuống, hai fèrari cũng dừng lại sau xe của ba cô lần lượt là màu đen và xám

Diệp Thần bước xuống mặc một bộ vest đen, người toát ra vẻ lạnh lùng khiến ai cũng phải lạnh sống lưng

Nhật Long và Thiên Hương cũng bước xuống từ chiếc xe màu đỏ.

Nhật Long mặc một chiếc áo phông trắng có hình đầu lâu khoác ngoài một cái á khoác thể thao màu đen, mặc một chiếc quần dài màu đen đeo một đôi giày thể thao

Thiên Hương mặc một chiếc váy may đen gợi cảm, vòng tay hình chữ thập, một đôi giày cao màu đen.

(Minh hoạ)

Mọi người gật đầu coi như chào hỏi rồi cùng nhau bước vào trong

Trong nhà, gia gia và lão phu nhân của nhà họ Hoàng và nhà họ Mặc đều ngồi nói chuyện vui vẻ.

Thiên Nhi cùng mọi người bước vào khẽ cúi đầu

- Mặc gia gia, Mặc lão phu nhân

- ông bà, ba mẹ

Những người còn lại cũng chào rồi ngồi vào ghế

Hoàng gia gia cười hiền hậu nói

- bảo bối của ta mau ra đây ta ôm cái nào

Thiên Nhi chạy tới ôm trầm lấy Hoàng gia gia

- ông nội con nhớ ông và bà quá!!!

- thôi ông bỏ cháu dâu tôi ra, hai ông nhìn cháu trai tôi nó phát hàn khí lên rồi này_ Mặc gia gia

Hai ông nhìn lên thấy thật sự là Diệp Thần đã hiện lên hàn khí, cả nhà lại được một trận cười

- bảo bối, Hương bảo con đã biết chuyện hôn ước_ Mặc lão gia lên tiếng

- con biết_ Thiên Nhi

Mặt cô đã đen đi mấy phần khi nhắc đến hôn ước

- Nhi Nhi ta tính tháng sau sẽ tổ chức đính hôn cho cháu rồi chờ qua sinh nhật 19 sẽ tổ chức đám cưới cho hai đứa_ Mặc lão phu nhân

- cháu nghĩ hôn ước này sẽ không thành đâu ạ_ Thiên Nhi

Cả nhà ngồ ngàng trước câu nói của Thiên Nhi

- Nhi tại sao cháu lại nói như vậy_ Hoàng lão phu nhân
 - bà à, cháu sẽ không dao hạnh phúc của mình cho một người thay bồ còn nhanh hơn thay áo đâu_ Thiên Nhi
- Cô liếc mắt nhìn Diệc Thần giờ phút này mặt đã đen hơn đít nồi
- Thiên Nhi à cháu yên tâm nếu nó dám có lỗi với cháu thì cháu báo với ông, ông sẽ xử nó_ Mặc gia gia
 - ông...

Thiên Nhi chưa nói xong thì Diệc Thần đã lên tiếng cất ngang

- mọi người yên tâm, khi Nhi Nhi về làm Mặc thiếu phu nhân của con, con sẽ yêu thương và cưng chiều cô hết mực
- tin được anh sao

Thiên Nhi nói rồi lấy từ túi ra một tập ảnh để lên bàn, mọi người lấy ảnh ra xem rồi nhìn Diệc Thần với ánh mắt "Thần con khó mà rước được bảo bối về rồi"

Cô nói

- hôm nay anh ấy còn gọi con ra để nhìn anh ấy ôm người khác đấy... hức...hức... con làm sao dám trao hạnh phúc của mình cho anh

Cô giả khóc khiến anh không khỏi thán phục cô.

Anh đứng dậy vác cô lên rồi nói với mọi người

- mọi người cứ ở nhà chuẩn bị cho tiệc đính hôn, con sẽ đưa Nhi sang Anh với con một tuần.
- anh... anh làm gì vậy_ Thiên Nhi

Ông Mặc cười nói

- hai đứa đi vui về

Diệc Thần vác cô đi ra, cô vừa dẫy vừa cầu cứu

- ông nội, bà nội cứu con

Ông bà Hoàng chỉ cười rồi giơ tay chào

- ba mẹ, chị hai anh hai

Nhật Long cười lớn

- hahaha quả báo đó, báo bồi đi vui về

Mọi người trong nhà đều vẫy chào thì nghe tiếng Thiên Nhi hét vọng vào

- mọi người hãy nhớ đấy.

Thiên Nhi được Diệc Thần vác cho vào xe ngồi ghế lại phụ, thắt dây an toàn cho cô rồi phi thẳng đến sân bay quốc tế.

Thiên Nhi bây giờ đang ở trên máy bay tư nhân của Mặc Thần

Cô với anh giờ đang ngồi trên ghế, đối diện nhau

Thiên Nhi lên tiếng

- anh đưa tôi sang Anh làm gì
- tặng tình cảm_ Diệc Thần
- cho dù anh làm gì cũng không tặng được đâu
- em sẽ yêu tôi thôi

Diệc Phong nhếch miệng cười còn người nào đó thì tim đã đập thành thịch (Nhi tỷ á mn)

Bạn đang đọc truyện *Phu Nhân, Lão Đại Rất Yêu Người* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17

8:00

Trong một căn phòng theo phong cách châu âu, trên chiếc giường kingsize một cô gái tựa như thiên thần đang say giấc. Cô chính là chị nữ chính của chúng ta!!

Mắt cô khẽ động, cô mở mắt ra thấy mình đang ở một căn phòng là cũng không hoảng sợ mà từ từ ngồi dậy dựa lưng vào thành giường

Cùng lúc đó một người con trai, khuôn mặt tinh xảo, mái tóc còn ướt, thân hình rắn chắc quàng lên người áo choàng tắm bước ra từ phòng tắm

Thấy cô đã thức anh nói " mau vào tắm đi rồi tôi đưa em đi ăn"

Thiên Nhi không nói gì đứng dậy đi vào phòng tắm.

Sau khi tắm xong cô mới nhớ mình không lấy quần áo mà áo choàng tắm thì Diệc Thần đã dùng, nên cô chỉ đành lấy chiếc áo sơ mi được cheo ở đó mà mặc tạm vào.

Thiên Nhi bước ra khiến Diệc Thần phải đỏ mặt.

Cô chỉ mặc chiếc áo sơ mi của anh, áo dài đến ngang đùi và đặc biệt là vòng một của cô cứ thấp thỏm sau lớp áo khiến anh phải cố gắng kìm chế dục vọng

Lúc đó cô cũng nhìn anh, anh bây giờ đã thay quần áo xong hết chỉ ngồi đợi cô ra.

Anh mặc áo sơ mi mở hai cúc trên lộ ra sương quai xanh quyến rũ, mặc quần tây, đeo đôi giày đen. Bây giờ nhìn anh rất soái khiến cô cũng phải thất thần trong vài giây

Diệc Thần lên tiếng phá giải sự yên tĩnh "khụ...khụ... quần áo em ở trong tủ, em thay đi rồi tôi đưa em đi ăn"

Thiên Nhi gật đầu như đã biết, Diệc Thần cùng hướng cửa đi ra để cô thay quần áo.

Cô mở tủ ra, cô nhìn đồng quần áo mà không biết nói gì. Nhìn đồng quần áo cô có thể biết anh rất hiểu cách ăn mặc của cô.

Trong tủ quần áo hầu hết là những bộ rất năng động, có phần dễ thương. Đây đều là những bộ cô rất thích nhưng trước đây cô rất ít mặc khi ra ngoài, thường khi ra ngoài cô hay mặc những bộ toát được lên vẻ lạnh lùng, quý phái

Thiên Nhi chọn ra một chiếc váy khá năng động nhưng dễ hợp với bộ đồ của anh nên cô cũng chọn thêm những phụ kiện sang trọng

Chiếc váy cô chọn màu xanh da trời, hở rốn, đeo đôi giày bata màu trắng, tai cô đeo khuyên hình mặt cười, cô chọn một bộ vòng, bao gồm nhẫn vòng tay và vòng cổ, có đính ngọc đen nhỏ rất thần bí.

Thay đồ xong Thiên Nhi bước xuống.

Diệc Thần nhìn thấy cô thất thần. Anh biết bình thường cô không hay mặc những bộ này vì nó làm mất đi sự lạnh lùng của cô nên khi qua đây anh đặc biệt chuẩn bị những bộ đồ năng động để cô có thể mặc

Điều khiến anh bất ngờ là cô không chỉ năng động mà ở cô còn toát ra vẻ kiêu ngạo không ai có được

Thiên Nhi bước xuống đến nơi cũng là lúc anh bình thường trở lại.

Anh và cô cùng ra xe, mở cửa cho cô ngồi vào ghế phụ xong anh liền chạy qua ghế lái

Vào trong xe anh mới nói với cô " hôm nay em đẹp lắm, từ lần sau hãy mặc như thế đi" cô quay ra nhìn anh rồi nở một nụ cười, đây là nụ cười thật tâm của cô " cảm ơn, anh cũng vậy"

Hai người nhìn nhau cười rồi Diệc Thần lái xe đi

Bạn đang đọc truyện *Phu Nhân, Lão Đại Rất Yêu Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18: Tiểu tam

Dừng xe trước cửa nhà hàng Moonlight, một nhà hàng nổi tiếng bên Anh do Diệc Thần mở ra.

Diệc Thần bước xuống rồi đi sang ghế phụ đợ Thiên Nhi xuống

Hai người bước vào nhà hàng khiến mọi người đều phải ồ lên vì vẻ đẹp của họ

Diệc Thần vừa bước vào, phục vụ vội chạy ra rồi dẫn anh và cô lên phòng VIP dành riêng cho anh

Bước vào phòng được trang trí tao nhã có một chiếc bàn hình chữ nhật dài

Anh kéo ghế cho cô rồi sang ngồi đối diện

Diệc Thần đưa menu cho cô nói: "em muốn dùng gì?"

Nhìn bảng menu một lúc Thiên Nhi mới trả lời "bít tết và rượu vang đỏ"

Anh mỉm cười nhẹ rồi nói với phục vụ

"hai bít tết và rượu vang"

Phục vụ cúi đầu rồi đi ra, 5 phút sau thịt bò và rượu đã được bày trên bàn.

Thiên Nhi không nói gì chỉ cắm vào ăn vì bây giờ cô đang rất đói. Thấy cô ăn nhanh sợ cô bị ghen anh nhắc nhở. "em ăn từ từ thôi không ai dành của em đâu"

Ngước mặt lên nhìn anh, cô gật đầu như đã hiểu

Hai người đang ăn thì một cô gái mặc đồ thiếu vải chỗ nào cũng hở chạy vào ôm lấy tay Diệc Thần nói "Thần em nhớ anh quá~, anh sang đây sao không nói với em~"

Trên mặt của Diệc Thần đã đen như đất nòi còn Thiên Nhi vẫn tiếp tục ăn coi như không nhìn thấy gì

Diệc Thần hất tay cô ta ra và nói "tôi sang đây cần phải báo cô sao, còn nữa đừng gọi tôi như vậy và biến đi"

Mặt cô ta nhăn nhó nhìn rất kinh dị quay sang chỉ tay vào Thiên Nhi nói

"cô là người quyến rũ Thần của tôi, tôi nói cho cô biết tôi là bạn gái của anh ấy nên đừng hòng quyến rũ anh ấy đồ hồ ly tinh"

Diệc Thần đập bàn quát "câm miệng"

Thiên Nhi bây giờ mọi ngừng ăn, lấy giấy lau miệng rồi từ từ đứng lên, cô thật không ngờ mình chẳng làm gì mà cũng nói cô như thế và những người dám nói với cô như vậy đều đã chết hết rồi.

Thiên Nhi đi đến chỗ cô ta lấy khẩu súng được đeo trên chân dưới làn váy ra, chĩa thẳng vào đầu cô ta là cô ta sợ đến xanh cả mặt.

Thiên Nhi nói "cô nói tôi là hồ ly tinh vậy cô đã xem lại bản thân mình chưa... bạn gái của Thần sao?? Vậy tôi nói cho cô biết cô mới là hồ ly tinh đi phá vỡ hạnh phúc gia đình nhà người khác....."

Cô ta tức đỏ mặt nói: "cô là ai mà dám nói như thế với tôi, cô chẳng có quyền gì để nói với tôi như thế"

Thiên Nhi cười nụ cười nham hiểm nói: "tôi là ai sao?... vậy xin giới thiệu tôi là Hoàng Thiên Nhi và là vị hôn thê của Diệc Thần...à có thể gọi là VỢ tương lai cũng được"

Khuôn mặt cô ta trắng bệch không còn một giọt máu nào

Diệc Thần ngồi xem nãy giờ cảm thấy mèo nhỏ của mình khi xù lông thật đáng yêu

Anh đứng dậy đi về phía cô, ôm cô vào lòng rồi nói " để anh giải quyết em không cần động vào sẽ bắn"

Cô cười nói vui anh " tôi muốn cô ta"

Anh đưa tay lấy khẩu súng của cô để vào vị trí cũ rồi nói " được, anh sẽ lật tức đưa cô ta về rồi nhốt cô ta lại cho em xử lí"

Cô quay lại nhìn anh nở một nụ cười làm Diệc Thần đỏ mặt vì độ đáng yêu và nói: " cảm ơn"

Anh lại ôm cô chặt hơn " không cần cảm ơn, anh là chồng em mà"

Mặt Thiên Nhi hơi phỉếm hồng, Diệc Thần thích thú cười lớn

Hai người đi ra khỏi nhà hàng

Còn về phần cô ta thì bị người của Diệc Thần đưa cô ta vào một nhà kho bắt đầu tra tấn theo những gì Thiên Nhi bảo.

Bạn đang đọc truyện *Phu Nhân, Lão Đại Rất Yêu Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Bị thương

Thiên Nhi theo Diệc Thần sang Anh đã được 6 ngày, hôm nay là ngày cuối cùng cô ở đây, sáng mai cô sẽ lên máy bay về nước

Trong 6 ngày vừa qua không có chuyện gì đặc biệt xảy ra. Ngày nào Diệc Thần cũng đưa cô đi chơi và chiều theo ý cô

Nhưng hôm nay từ sáng xóm Diệc Thần đã không có ở nhà bây giờ đã là 12 giờ trưa mà anh vẫn chưa về, cô có chút lo lắng

Cầm điện thoại gọi cho anh

Đầu bên kia bắt máy, cô vội vàng nói: "anh đang ở đâu vậy?? Sao giờ anh chưa về?"

Bên kia trả lời nhưng không phải giọng nói mọi ngày cô nghe thấy

" xin chào Hoàng tiểu thư, tôi là Hạ Chu Nam là trợ lí của thiếu gia"

Cô nhíu mày nói " thiếu gia của anh đâu"

Chu Nam trả lời: "hiện tại thiếu gia đang bận chút việc, lát nữa tôi sẽ báo thiếu gia gọi lại cho tiểu thư" "được rồi" thiên nhi nói rồi cúp máy

Ở bên kia Hạ Chu Nam vừa trả lời xong nhìn những người trước mặt gật đầu

Trước mặt Chu Nam chính là Nhật Long, Jon, Tuấn Minh và Thiên Hương

Họ hiện tại đang ở Anh vì một lô hàng của họ bị một bang phái tên BS cướp.

Trong lúc chiến đấu lấy lại lô hàng thì Diệc Thần bị ám toán nên bị thương, hiện tại bọn họ đang trong bệnh viện chờ Thần tỉnh lại

Trước khi ngắt đi anh cũng đã dặn không được cho Thiên Nhi biết nên họ phải nói dối cô

Bây giờ bọn họ rất muốn giết sạch bang BS nhưng vẫn phải chờ Thần tỉnh lại rồi tính

Trong lúc đó Thiên Nhi nhận được một cuộc điện thoại của hai người bạn thân rằng họ đã bay sang anh để chơi từ ba hôm trước mà bây giờ họ mới gọi cho cô

Cô rất vui nhưng cũng rất lo lắng cho Diệc Thần vì anh đi từ xóm không phải nói chính xác hơn là từ đêm hôm qua mà bây giờ chưa về

Thiên Nhi lật tức kêu Hồng Nguyệt và Tiểu Mạn đến trụ sở bang ở bên Anh

Cô lật tức thay một bộ quần áo bình thường rồi lấy một chiếc xe trong gara ra đi đến bang

Đến nơi hàng người đông đúc đứng hai bên cúi chào, bước vào trong cô đã thấy hai người bạn của mình

Ngồi vào vị trí cao nhất cô lật tức nói " Nguyệt lật tức hack điện thoại của Diệc Thần xem anh ấy đang ở đâu"

" vâng"

Nguyệt trả lời, Thiên Nhi nói tiếp " Tiểu Mạn đã tra được bang chủ của Hắc Ám chưa?" " vẫn chưa thừa bang chủ, người này rất thần bí chỉ biết được ở bạch đạo hắc cũng là một người có tiếng"

Thiên Nhi trầm tư một lúc, Hồng Nguyệt hack điện thoại của Thần xong quay sang nói với Thiên Nhi " Thừa bang chủ, anh ta đang ở bệnh viện H&A"

Nghe từ bệnh viện nổi sợ trong thiên Nhi càng lớn, bước ngay xuống rồi nói: " mau chuẩn bị xe bên bệnh viện đó, hai cậu theo mình"

Thiên Nhi, Tiểu Mạn và Hồng Nguyệt lên xe tiến thẳng đến bệnh viện H&A

Thiên Hương, Nhật Long, Jon và Tuấn Minh đang ngồi trên sofa

Diệp Thần mở mắt thấy bọn họ liền nói " mấy người có nói cho Thiên Nhi biết không?"

" yên tâm, em ấy vừa gọi nhưng bọn tớ bảo cậu có việc" Jon trả lời

Thiên Hương thắc mắc hỏi "sao cậu lại không muốn cho em ấy biết? Em ấy chắc rất lo cho cậu đấy"

Diệp Thần cười lạnh nói " sẽ không đâu, nếu nói cho cô ấy biết cô ấy sẽ lo lắng" ngưng một chút Thần nói: "à...mà nói cho cô ấy biết có khi cô ấy cũng không lo lắng, vậy không nói sẽ..."

Diệp Thần chưa nói hết câu cửa phòng bệnh mở ra

Là Thiên Nhi cùng Tiểu Mạn và Hồng Nguyệt

Diệp Thần đầu ngơ từ lúc anh tỉnh cô đã đứng bên ngoài chứ

Thiên Nhi bước đến cạnh giường nói " ai bảo là không lo chứ?"

Diệp Thần nhìn cô

Nước mắt của Thiên Nhi bắt đầu rơi từng giọt, hét lên " ai nói là em không lo chứ? Tại sao lại ra nông nỗi này, tại sao lại dẫu em chứ?..."

Thấy cô lo lắng cho mình anh rất vui nhưng cũng rất đau, anh không muốn cô khóc

Lấy tay gạt đi nước mắt của cô nhẹ nhàng ôm cô vào nói: " ngoan, đừng khóc"

Cô khóc càng lớn " tại sao lại dẫu em chứ?..."

Thật sự trong mấy ngày qua anh đối với cô rất tốt khiến tim cô đã rung động vậy mà anh lại nói cô không lo cho anh lại còn dẫu không muốn nói cho cô biết, cô thật sự rất buồn.

Anh ôm cô thật chặt nói: " sẽ không dẫu em bất cứ điều gì nữa"

"Thật?..." Cô ngược mặt nhìn anh hỏi anh mỉm cười trả lời "thật"

Một cảnh này làm mấy người kia đen mặt cùng chung một suy nghĩ " chẳng nhẽ hai người đó coi mình là không khí sao"

Thiên Nhi lau đi nước mắt rời khỏi vòng tay của Thần mới nhìn thấy Nhật Long, Jon, Tuấn Minh và Thiên Hương

Cô ngơ ngác hỏi " sao mọi người lại ở đây"

Bọn họ cười như không cười "bây giờ mới để ý thấy họ sao"

Thiên Hương cắt đứt dòng suy nghĩ của bọn họ nói " thật ra bọn chị đến đây có chút việc thôi"

" việc gì, và sao anh ấy lại bị thương?"

Thiên Nhi hỏi

Mấy mắt nhìn nhau rồi nhìn Diệp Thần, hiện giờ anh cũng không muốn dẫu cô chuyện gì nữa liền lên tiếng giải thích

Bạn đang đọc truyện *Phu Nhân, Lão Đại Rất Yêu Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20

"Bang BS bên Anh cướp một lô hàng của bang bọn anh nên bọn anh đến đòi lại"

Tuấn Minh ngắt lời Diệc Thần nói

"cậu ấy bị bang đó ám toán nên bị bắn bị thương ở vai, bác sĩ nói đã không sao rồi"

Jon bực mình nói

"bang khôn kiếp đó, tao sẽ giết sạch bọn chúng, không để một ai sống!!"

Tiểu Mạn lên tiếng hỏi

"mọi người cũng tham gia hắc đạo?"

Thiên Hương trả lời "đúng vậy, bang bọn mình tên Hắc Ám, Diệc Thần là bang chủ đó"

Tuấn Minh nói "vậy nên ba người giữ bí mật giúp tụi tôi nha"

Thiên Nhi cười nhìn Tuấn Minh nói "được thôi" dùng một lát, cô quay sang nhìn vào vết thương của Diệc Thần cảm thấy đau lòng, làm cô càng muốn nhanh chóng giết hết bang BS đó

Hồng Nguyệt cười nhẹ nói với bọn họ "cùng trong hắc đạo với nhau mà, nên yên tâm tụi này không nói gì đâu"

Bọn họ ngạc nhiên, Jon hỏi "mấy người cùng trong hắc đạo sao??"

Tiểu Mạn trả lời: "đúng vậy"

Nhật Long hỏi: "báo bối em thuộc bang nào vậy và còn nữa em tham gia lúc nào sao anh không biết"

Thiên Nhi lạnh giọng nói "bang Thần Long, từ khi nào cũng không nhớ"

Mọi người ngỡ ngàng một lúc nhưng rồi cũng không ai nói gì, Thiên Nhi, Hồng Nguyệt cùng Tiểu Mạn nói có chuyện cần giải quyết nên lật tức rời khỏi và lên máy bay về nước

Cô rất muốn giết sạch bang BS nhưng đây là chuyện của họ để họ tự giải quyết cũng không sao

Sau khi cô rời đi anh đã phân phó người đi san bằng bang BS và cho người điều tra kĩ lại Thiên Nhi

Ngày hôm sau anh cũng xuất viện và lật tức lên máy bay và về nước

Thật sự sau hôm ở bệnh viện khi nghe thấy Thiên Nhi nói lo lắng cho mình anh rất vui, nhưng anh biết trai tim cô mới chỉ vì anh mà rung động nhất thời chứ chưa phải là mãi mãi

Diệc Thần quyết tâm khi về nước anh sẽ bắt cô về làm vợ

Cô hiện tại đang ở nhà cùng với Tiểu Mạn và Hồng Nguyệt, biết tin anh về nước cũng không ra đón vì cô vẫn chưa chắc chắn được tình cảm của mình dành cho Diệc Thần là gì

Tiểu Mạn cùng Hồng Nguyệt đang nấu ăn trong bếp, còn cô thì đang ngồi xem TV

Tiếng điện thoại của Thiên Nhi vang lên, cô cầm điện thoại lên là mẹ cô gọi

"Mẹ" Thiên Nhi nói

Giọng nói nhẹ nhàng của mẹ cô vang lên "con gái, tối ngày mai nhà chúng ta sẽ gặp mặt với nhà họ Mặc để bàn chuyện đính hôn và định ngày cưới của hai đứa con nhớ đến nha"

Thiên Nhi mặt không biểu hiện gì nói "mấy giờ ạ" "à... 7 giờ tối mai ở nhà hàng ASA"

Nghe địa chỉ xong cô chào mẹ rồi tắt điện thoại

Hồng Nguyệt và Tiểu Mạn dọn cơm xong đi ra thấy nó vừa bỏ điện thoại xuống

Hồng Nguyệt hỏi " ai gọi cho mày vậy"

Thiên Nhi trả lời " mẹ tao"

Tiểu Mạn chạy đến ngồi bên cạnh Thiên Nhi nói " có chuyện gì sao?" " mẹ tao muốn tối mai tao cùng ba mẹ đi ăn cùng gia đình họ Mặc, nói về vụ đính hôn"

Hồng Nguyệt giật mình nói " mày đồng ý vụ hôn nhân này sao"

Thiên Nhi trầm tư một lúc nói " tao cũng không biết"

Tiểu Mạn nói " chuyện của bà ấy thì để bà ấy tự quyết định đi, vào ăn cơm thôi không ngại"

Ba cô gái cùng nhau ngồi vào bàn ăn vừa ăn vừa cười nói

Cùng lúc đó ở chỗ của Diệc Thần cũng đã nhận được thông báo từ ba của mình

Miệng nở một nụ cười yêu nghiệt, trong lòng thầm nghĩ "bảo bối, sẽ nhanh thôi em sẽ làm vợ của Mặc Diệc Thần này"

Bạn đang đọc truyện *Phu Nhân, Lão Đại Rất Yêu Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 21

6:00

Chuông báo thức kêu, Thiên Nhi vươn tay tắt báo thức rồi bước vào phòng tắm Vscn và thay quần áo

Bước ra cô mặc một chiếc váy màu đen bó sát lộ ra ba vòng quyến rũ

Trong bếp Tiểu Mạn và Hồng Nguyệt thấy cô dậy sớm tò mò hỏi " sao hôm nay mày dậy sớm vậy"

Thiên Nhi với tay lấy cốc nước nói "tao đến xem tình hình của bang sau đó tao sẽ đến chỗ hẹn ăn tối với ba mẹ"

Tiểu Mạn buồn chán nói "ờ... vậy sao, tao tính rủ mày đi khu vui chơi mà..."

Thiên Nhi cười nói " mày với Nguyệt đi đi, để hôm khác tao sẽ đi cùng bọn mày"

Thiên Nhi vừa rút thì chuông điện thoại của Tiểu Mạn vang lên

Cầm điện thoại nói một hai câu rồi Tiểu Mạn tắt máy

Hồng Nguyệt hỏi " ai vậy?"

Tiểu Mạn đỏ mặt không dám trả lời

Thiên Nhi thấy biểu Hiện của Tiểu Mạn không nhịn được cười mà cười to "haha... Nguyệt à xem ra hôm nay mày phải đi chơi một mình rồi"

Hồng Nguyệt không hiểu gì quay sang nhìn Thiên Nhi hỏi " tại sao?"

Thiên Nhi vừa cười vừa nói " mày không thấy mặt của nó sao"

Thiên Nhi quay sang Tiểu Mạn nói giọng trêu chọc " Mạn Mạn... sao mặt bà đỏ vậy bị ốm à... hay là anh Jon lại gọi điện rủ đi chơi"

Tiểu Mạn mặt đỏ gò còn đỏ hơn nói

"Không....không phải đâu.... mình....mình....không..."

Tiểu Mạn xấu hổ chạy một mạch lên phòng khiến hai người còn lại cười đến chảy cả nước mắt

Nhìn đồng hồ, Thiên Nhi bỏ cốc nước xuống nói "thôi tao đi đây"

Hồng Nguyệt gật đầu nói "mày đi cẩn thận"

Thiên Nhi xuống gara lấy chiếc BMW màu đen yêu thích của mình rồi phóng như bay đến trụ sở bang

———@@———

Hiện tại Thiên Nhi đang ngồi trong phòng riêng ở trụ sở ôm máy tính làm việc

Vừa xử lý xong tất cả công việc nhìn lại đồng hồ cũng đã sáu giờ liền bảo Tuấn Khải (không biết mn còn nhớ không- là anh thư ký bang của cj ý đó)

Chuẩn bị cho cô một bộ đồ

Mười phút sau Tuấn Khải mang đến một chiếc sườn xám màu vàng may hoa sang trọng, quý phái

Cùng một đôi giày gót nhọn 7 phân

Cô cầm trang phục đi thay, một lúc sau cô bước ra đã là một cô gái tuyệt sắc quý phái, sang trọng đều có thừa ngoài ra cô còn toả ra khí lạnh cũng rất đáng sợ

Nhìn đồng hồ cũng đã sáu giờ hai mươi phút, cô lật tức cầm túi ra xe và đến nhà hàng

Vì trụ sở bang cô khá xa nhà hàng đó, đi với tốc độ bình thường của người khác cũng mất 1 giờ đồng hồ mới tới nơi

Nhưng với tốc độ bình thường của cô thì chỉ mất đến bốn mươi phút là có mặt trước cửa nhà hàng

Biết ba mẹ đã đến trước nên cô cũng không đợi mà đi thẳng vào

Vừa bước xuống khỏi xe cả trăm ánh mắt cứ nhìn cô không ngớt, lời bán tán xung quang lại rộn lên

Thiên Nhi vẫn không quan tâm mà bước đi

Vào đến phòng VIP mà mọi người đã đặt trước, đẩy cửa vào cô đã thấy đầy đủ mọi người

Ba mẹ cô, ba mẹ Diệc Thần và cả anh chị cô

Điều khiến cô ngạc nhiên là sao Hồng Nguyệt lại ở đây lại ngồi cạnh ông anh của mình nữa

Nghĩ thế nhưng mặt cô vẫn không đổi mỉm cười chào: "ba mẹ, chú gì Mặc, chị hai, anh hai, xin lỗi mọi người con đến muộn"

Mẹ cô cười nói " con đến đúng giờ đó không muộn đâu"

Mẹ hân cũng cười nói " con mau lại cạnh Thần ngồi đi"

Thiên Nhi khẽ liếc qua hân thấy hân không phản ứng gì liền mỉm cười nói "vâng"

Bạn đang đọc truyện *Phu Nhân, Lão Đại Rất Yêu Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Ăn tối

Cô đến bên cạnh Thần ngồi xuống, ánh mắt của Thiên Nhi nhìn thẳng vào mắt của Hồng Nguyệt ý nói " chuyện này là sao đây"

Hiểu được ánh mắt của cô Hồng Nguyệt cũng không biết nói gì chỉ đáp lại ánh mắt "về tao sẽ giải thích cho mày"

Chưa kịp để Thiên Nhi đáp lại ánh mắt thì Nhật Long đang tay ôm Hồng Nguyệt nói: " bảo bối, em đừng nhìn chị dâu mình như thế chứ"

Nghe câu nói của Nhật Long cô cũng không phản ứng gì, Hồng Nguyệt thì không cần nói mặt đã đỏ ửng lên rồi, Diệc Thần gửi ánh mắt yêu thương đến Hồng Nguyệt vì cướp đi sự chú ý của cô

Thiên Nhi nói " em đang thắc mắc, từ khi nào nguyệt lại trở thành vợ anh vậy"

Nhật Long nói " từ khi nào em cần biết làm gì"

Thiên Nhi dờ mặt cún nói " hức hức....Nguyệt Nguyệt không thương ta nữa rồi sao, Nguyệt Nguyệt muốn đi tìm người khác sao"

Mọi người đen mặt với câu nói của cô, Hồng Nguyệt biết ý cũng dờ giọng nói: "không có đâu, Nguyệt chỉ thương một mình Nhi bảo bối thôi, những người khác ta không cần"

Vì Thiên Nhi và Hồng Nguyệt ngồi cạnh nhau

Nên hai người dờ tay chuẩn bị ôm nhau thì bị lôi ra không ai khác là Diệc Thần và Nhật Long

Diệc thần ôm chặt Thiên Nhi nói: "vợ à, em định làm gì vậy?"

Thiên Nhi cười cười nói: "ôm Nguyệt"

Diệc Thần đen mặt nói " ngoài anh ra em không được phép ôm ai dù cùng giới"

Đang định phản kháng thấy ánh mắt của anh liền im lặng lén nhìn Hồng Nguyệt

Trong lúc Diệc Thần đang dạy lại vợ mình thì Nhật Long cũng thế

Nhật Long nói: " em định ôm bảo bối?"

Hồng Nguyệt trả lời: " không được sao"

Nhật Long ghé sát tai Hồng Nguyệt nói " ôm anh đủ rồi"

Mặt Hồng Nguyệt đỏ ửng cúi xuống liếc mắt với Thiên Nhi

Cô khẽ cười khi thấy mặt bạn mình đỏ như cà chua, thầm nghĩ "mặt Nguyệt lúc nào lại mỏng vậy nhỉ, chưa gì đã đỏ...haha may quá mình mặt không đến nỗi mỏng mà đỏ như nó"

Mọi người ngồi im xem đã phì cười với hai cặp này

Bỗng nhìn thấy Diệc Thần bế Thiên Nhi lên mọi người dừng cười ngo ngắc nhìn, Thiên Nhi dẫy dựa hỏi: "anh làm gì vậy"

Anh bế cô sang chỗ giữa của hai gia đình, mang thêm hai cái ghế vào rồi đặt Thiên Nhi ngồi xuống

Thiên Nhi hỏi: " sao lại đổi chỗ"

Diệc Thần ngồi xuống nói: " em ngồi gần ba mẹ cũng không sợ bị người khác ôm, ba mẹ là người có công sinh ra em để em thành vợ anh nên anh chấp nhận cho họ ôm em.... còn những người khác tuyệt đối không"

Anh nhấn mạnh 3 chữ cuối làm cô giắt mình, mọi người nhìn cười không được cười to lên

Khiến ai kia nhận mình mặt không mỏng mà đã đỏ lôm

Sau đó mọi người lại cười nói tiếp tục bữa cơm

Khi đã ăn xong và đang dùng tráng miệng thì mẹ hấn lên tiếng " Thiên Lan này bà định khi nào cho Thiên Nhi chính thức về làm dâu nhà tôi đây"

Mẹ cô cười nói " Hoa Hoa, bà yên tâm chờ khi nó đủ tuổi lấy chồng là tôi đưa sang nhà bà luôn"

Bố cô nói: " bà định mang bảo bối của tôi đem cho nhanh vậy sao, tính ra thì 1 tháng nữa là đến sinh nhật con nó rồi"

Bố hấn cười nói " vậy sau sinh nhật Nhi Nhi thì chúng ta tổ chức hôn lễ luôn được không"

Thiên Nhi cắt ngang " không được ạ"

Người lớn quay ra nhìn cô, hấn đang vui vẻ vì tháng sau sẽ rước được vợ về nghe cô nói mặt cũng lạnh đi

Mẹ cô lo lắng hỏi " sao vậy bảo bối?"

Cô mỉm cười nhìn ba mẹ nói " ba mẹ có vẫn muốn nhìn thấy chị hai cùng anh hai lập gia đình trước... con muốn thấy anh chị con hạnh phúc"

Thiên Hương nghe nhắc đến tên mình liền giật mình

Ba mẹ cô lắc đầu nói: " thôi được rồi vậy đi Thiên Hương con lật tức đưa người yêu về ra mắt... mà thôi không cần đâu cưới luôn cũng được"

Thiên Hương xua tay nói " ba con biết tìm đâu ra bây giờ"

Ba cô nói: "không kiếm được thì ta sẽ kiếm hộ con"

Thiên Nhi nói " ba "

Diệc Thần cầm điện thoại lên gọi ai đó nói " Minh, nếu không muốn mất vợ thì đến đây đón về đi"

Diệc thần cúp máy rồi nhìn Thiên Hương nói " mày với Minh trong tháng này phải kết hôn"

Thiên Hương không biết nói gì đành ngồi im

Ba cô lại quay ra Nhật Long định nói thì Nhật Long lại cắt ngang " ba yên tâm sau đám cưới của chị con sẽ lật tức kết hôn"

Thiên Nhi cầm điện thoại gọi cho một đôi tình nhân đang đi chơi vui vẻ là Tiểu Mạn cùng Jon

Tiểu Mạn vừa nghe máy Thiên Nhi nói ngay " sau đám cưới của anh hai tôi sẽ tới hai người lo mà chuẩn bị đi chỉ trong tháng này thôi"

Cô tắt máy rồi mỉm cười nói " vậy là xong rồi, sau khi mọi người kết hôn xong phải thực hiện lời thề khi còn bé với em nha"

Nhật Long vừa nhớ ra còn Thiên Hương đã biết từ lâu nên ừ ừ này giờ

Bạn đang đọc truyện *Phu Nhân, Lão Đại Rất Yêu Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Lời thề

13 năm trước

Trong vườn hoa nhà họ Hoàng một đám trẻ đang vui đùa cùng nhau

Một đứa trẻ khuôn mặt bánh bèo rất đáng yêu là Thiên Nhi, cô ngồi xuống đám cỏ, mấy đứa bé còn lại thấy cô ngồi cũng ngồi xuống.

Thiên Nhi nói " chị hai, anh hai sau này khi lớn lên em nghe nói ai cũng phải lập gia đình... vậy lúc đó anh chị có bỏ Thiên Nhi đi không"

Cậu bé ngồi bên tay trái là Nhật Long, ôm Thiên Nhi vào nói " không có đâu, anh chị phải nhìn thấy em tìm được chồng cho mình thì anh chị mới kết hôn"

Cô bé bên tay phải Thiên Nhi là chị hai Thiên Hương cũng cười nói " đúng rồi đó"

Thiên Nhi ngước mặt lên hỏi hai cô bé ngồi trước mặt " thế còn hai cậu"

Hai cô bé Tiểu Mạn và Hồng Nguyệt nói " tụi mình sẽ chờ bạn kết hôn trước, tụi mình cũng muốn thấy bạn hạnh phúc"

Thiên Nhi bĩu môi nói " sao em tin được mọi người đến khi đó mọi người kết hôn trước thì sao"

Nhật Long nói " anh thề nếu lúc đó anh kết hôn trước Thiên Nhi thì khi đó anh phải đưa cho em thứ mà em yêu cầu"

Thiên Hương, Tiểu Mạn và Hồng nguyệt cùng nói " chị/minh cũng thề như thế"

————— kết thúc hồi tưởng —————

Nhật Long mặt không cười nổi nói "Thiên Nhi à hay em kết hôn trước đi, vì Hồng Nguyệt chưa qua sinh nhật 18 tuổi nên anh chưa thể lấy cô ấy được"

Thiên Nhi quay ra cười nói với Nhật Long " anh yên tâm, thứ 5 tuần sau là sinh nhật nó rồi, mà sau sinh nhật nó thì đến sinh nhật Tiểu Mạn luôn đó"

Nhật Long không biết nói gì quay qua nhìn Hồng Nguyệt, nhưng lúc này Hồng Nguyệt đâu biết phải làm gì

Người lớn ngồi cười chảy hết nước mắt

Diệc Thần ôm Thiên Nhi vào lòng nói "bảo bối của anh thật giỏi, từ nhỏ đã biết lập mưu moi tiền người khác rồi"

Thiên Nhi nói " đó là do họ muốn thề thôi, em đâu có bắt"

Bữa ăn gia đình kết thúc trong niềm vui của mọi người à không, có ba người mặt như đĩa đảm vì sắp bị mất tiền vì họ biết những thứ cô muốn chẳng bao giờ là đồ bình thường cả

Trước khi ra về Thiên Nhi còn bồi thêm một câu "khi nào đến đám cưới của ai thì em sẽ nói thứ em cần, đến hôm tổ chức đám cưới của em phải mang đến"

Một bữa cơm trôi qua một cách nhẹ nhàng

———— tia thời gian —————

Tiểu Mạn đi chơi về nhưng mặt cũng không hề vui vẻ vì nhận được điện thoại của Thiên Nhi

Vào đến nhà thấy Thiên Nhi đang vừa uống trà vừa xem phim

Còn Hồng Nguyệt ngồi thẩn thờ, Tiểu Mạn ngồi bên cạnh Hồng Nguyệt hỏi "sao vậy?"

Hồng Nguyệt quay qua nói "tao sắp kết hôn rồi"

Tiểu Mạn bàng hoàng nói "này kết hôn với ai?? Tao tưởng con Nhi nó chỉ bắt mình tao kết hôn thôi chứ"

Thiên Nhi cười nói "chị dâu, chị sắp kết hôn với anh hai em rồi phải vui lên chứ"

Tiểu Mạn lại hét lên "cái gì??? Mày kết hôn với Nhật Long á... Nhi Nhi bà ép nó kết hôn với anh bà à"

Thiên Nhi lắc đầu nói "tao sao dám là anh tao tự bảo sau đám cưới của chị hai tao thì anh ấy sẽ kết hôn, tao đâu có ép"

Hồng Nguyệt ôm Tiểu Mạn nói: "nó bắt mình kết hôn trước đó chỉ để thực hiện lời thề ngày xưa, nếu biết trước thì lúc đó tao không thề với nó"

Thiên Nhi cười nói "ai bắt tội bay thề... thôi bọn mày chuẩn bị tinh thần đi... qua tuần sau là về nhà chồng rồi"

Thiên Nhi đứng dậy đi về phòng, hai người đang ôm nhau khóc cũng không biết làm gì đánh về phòng

Bạn đang đọc truyện *Phu Nhân, Lão Đại Rất Yêu Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 24: Thiên Nhi tặng quà

Sáng sớm Thiên Nhi tỉnh dậy với một tinh thần hết sức vui vẻ vì hôm nay cô sẽ giúp chị của mình và hai con bạn chọn váy cưới còn váy của cô thì Diệc Thần nói để anh chuẩn bị nên cô cũng không phải lo

Chỉ hai hôm nữa thôi là chị cô đã lấy chồng rồi cả Hồng Nguyệt và Tiểu Mạn nữa

Bước vào phòng tắm, cô tắm qua người vệ sinh cá nhân rồi quàng một chiếc khăn tắm bước ra

Đứng trước tủ quần áo cô chọn được ra một chiếc áo sơ mi tay lửng cùng một chiếc quần bò xanh cạp cao kết hợp với một đôi giày trắng

Thay quần áo xong xuôi cô bước xuống nhà ngồi đợi Tiểu Mạn và Hồng Nguyệt

Lúc sau Hồng Nguyệt bước xuống trước, cô mặc một chiếc váy dài tới mắt cá dạng xòe có hình cây hoa anh đào, chân đeo một đôi guốc đen

Tiểu Mạn là Tiểu Mạn vẫn theo phong cách dễ thương, một chiếc váy dạng áo in hình con mèo, mặc quần sooc bò bên trong, chân đeo xăng đan màu trắng

Thấy hai người đã xuống cô cũng đứng dậy đi lấy xe, biết hôm nay kiểu gì hai người đó cũng bị kéo đi nên cô chỉ lấy một xe cho cả ba người đi chung

Thiên Nhi phóng xe như bay đến cửa tiệm váy cưới đang rất nổi tiếng ở thành phố này

Đến nơi vẫn luôn như vậy, ba cô là tâm điểm của sự chú ý của mọi người

Vào trong đã thấy ba chàng trai cùng một cô gái đã ngồi đợi sẵn

Đó không ai khác là Thiên Hương, Tuấn Minh, Jon và Nhật Long

Thấy ba người tới Thiên Hương cười nói " tới rồi sao, chúng ta đi thử váy thôi"

Thiên Nhi, Hồng Nguyệt và Tiểu Mạn đi thử váy, cô đến ghế sofa ngồi bên cạnh Nhật Long

Thấy cô không đi thử váy mà Diệc Thần hôm nay cũng không đến nên Nhật Long hỏi "hôm nay Diệc Thần không đến cùng em à?"

Jon thấy Nhật Long nói thế cũng phụ họa " đúng đó tên này thật là vợ đi thử váy cưới mà cũng không đi cùng, phải cho hắn một trận"

Tuấn Minh cũng lên tiếng " hắn đã không đến thì em cứ thử đi bọn anh sẽ chọn cho"

Thiên Nhi lắc đầu cười " không phải đâu, em chỉ đi chọn cùng mọi người thôi...còn về váy cưới Thần sẽ lo mấy khoản đó nên em không quan tâm"

Bọn họ à một tiếng rồi tiếp tục ngồi đợi vợ

Thiên Nhi nhìn Tuấn Minh nói " anh rể này... em thấy trước anh với chị em lúc nào cũng cãi nhau mà giờ sắp thành vợ chồng rồi"

Tuấn Minh cười trừ nói " anh nhớ không nhầm thì em với Diệc Thần cũng đâu hợp nhau"

Thiên Nhi nói " anh nhớ nhầm rồi, Diệc Thần còn đưa em sang anh chỉ vì muốn em chịu lấy anh đấy mà"

Tuấn Minh không biết nói gì đành im lặng, hai người kia thấy vậy cười không khép được miệng

Lúc này từ phòng thử đồ ba cô gái với ba chiếc váy cưới khác nhau bước ra khiến ba chàng trai nhìn không chớp mắt

Tiểu Mạn với chiếc váy như công chúa, đuôi dài màu hồng, trên đầu đội một chiếc vương niệm nhìn rất đẹp và đáng yêu

Bên cạnh là Hồng Nguyệt với chiếc váy bó sát, hở vai, dưới chân váy xoè ra, đội chiếc khăn dài xuống qua chân

Thiên Hương với chiếc váy đuôi cá màu xanh, váy được thiết kế tay lửng nhìn sang trọng

Thiên Nhi nhìn ngắm một hồi quay sang thấy ba người kia chưa hoàn hồn nói "thấy vợ mình đẹp cũng không khen một câu mà cứ nhìn chăm chăm là sao"

Ba tên nào đó vừa mới hồi hồn liền nói " đẹp, vợ anh đẹp tuyệt vời"

Thiên Nhi cảm thấy thật buồn cười với ba tên này, cũng chỉ biết khen như thế

Lấy từ trong túi ra một chiếc hộp, đứng dậy bước đến bên cạnh Tiểu Mạn

Mọi người đang thắc mắc không biết cô định làm gì thì thấy cô mở hộp lấy ra một đôi bông tai bằng đá quý màu hồng được thiết kế tinh xảo được cất trong một cái hộp nhỏ hơn đưa cho Tiểu Mạn nói " cho bà nè, coi như là quà cưới tôi tặng trước"

Tiểu Mạn ôm lấy Thiên Nhi nói "cảm ơn bà nhiều lắm"

Bước sang chỗ Hồng Nguyệt lại chiếc hộp đó lấy ra một chiếc hộp nhỏ trong đó đựng một chiếc vòng tay có đính đá quý màu tím được mài dũa thành chữ N

Thiên Nhi đưa cho Nguyệt rồi nói "cái này của bà"

Ôm lấy Thiên Nhi, Hồng Nguyệt nói "Nhi Nhi tôi yêu bà nhất"

Đến chỗ của Thiên Nhi cô cười nói "trước đây khi còn bé chị từng nói với em là rất thích một cây châm cài tóc, được thiết kế chỉ dành riêng cho chị và mong muốn đến ngày cưới sẽ nhận được"

Lấy từ trong hộp ra một chiếc Châm cài tóc đá quý bảy màu loại đá quý hiếm nhất hiện nay, đưa cho Thiên Hương cô nói tiếp " đây là em tự thiết kế cho chị, vì em muốn mong muốn đó của chị sẽ thành hiện thực và mong chị thật hạnh phúc"

Nước mắt Thiên Hương đã không kìm được mà rơi, ôm lấy Thiên Nhi nói "chị đã là người hạnh phúc nhất khi có một người em gái như em rồi, cảm ơn em rất nhiều"

Tuấn Minh thấy vợ mình khóc thì chạy đến bên cạnh

Thiên Nhi nhẹ ôm chị của mình một cái rồi đẩy ra đặt vào lòng Tuấn Minh nói "hôm nay tuy chưa phải ngày cưới nhưng em vẫn muốn nói một điều thế này nếu anh làm chị ấy đau buồn em sẽ đến đón chị ấy trở về bên em rồi sau đó em sẽ hủy hoại cuộc đời anh cho dù chị ấy có cầu xin tha cho anh"

Tuấn Minh nói " anh thề, sẽ không bao giờ làm cô ấy tổn thương"

Thiên Nhi nhếch miệng cười " sẽ chẳng thể tin vào lời thề, vậy nên anh hãy chứng minh bằng hành động"

Đi đến chỗ Nhật Long cô cười nói "cuối cùng là anh hai nhì, người anh hai hẳn tâm thấy em mình bị bắt lên máy bay mà vẫn cười được chắc chỉ có anh"

Nhật Long cười nói " anh chỉ muốn hai đứa phát triển tình cảm thôi mà"

Thiên Nhi lấy trong hộp ra một chiếc vòng cổ và đó cũng là món cuối cùng trong hộp

Chiếc vòng cổ được thiết kế tinh xảo, mặt dây chuyền được làm bằng đá quý, nếu để ý kỹ chúng ta có thể thấy mặt dây chuyền này có thể mở ra và bên trong là hình ảnh của một gia đình hạnh phúc

Đeo vào cổ cho Nhật Long xong cô nói " giữ cho cẩn thận"

Xoa đầu Thiên Nhi rồi nói " bảo bối của anh là tốt nhất"

Bạn đang đọc truyện *Phu Nhân, Lão Đại Rất Yêu Người* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 25: Lễ cưới của Thiên Hương-Tuấn Minh

Hai ngày đã trôi qua, hôm nay đã đến ngày cưới của Thiên Hương

Thiên Nhi dậy nhìn đồng hồ đã 7 giờ mà lễ cưới được tổ chức lúc 8 giờ

Biết không còn sớm nên cô lao thẳng vào nhà tắm chuẩn bị

Trong hai ngày qua, Thiên Nhi vẫn đến trường học, các bạn trong lớp biết tụi cô sắp kết hôn nên mấy bạn nam trong lớp cũng bắt mấy bạn nữ đi đăng ký, họ sẽ tổ chức lễ cưới vào cuối năm nay.

Thiên Nhi bước ra, cô mặc một chiếc váy ôm sát cơ thể, phần trên thuộc dạng hở vai và lộ ra sương quai xanh quyến rũ, chiếc váy có màu đen. Trên cổ cô đeo một chiếc vòng đính đá ngũ sắc tuyệt đẹp, chân đeo đôi guốc 7 phần màu trắng sự kết hợp hài hoà giữa các món đồ trên người cô làm bật lên vẻ sang trọng nhưng vẫn giản dị

Xuống nhà cô vào trong nhà bếp lấy một cốc nước uống, thấy trên tủ lạnh có tờ giấy Thiên Nhi lấy xuống đọc "bọn tao đi trước rồi mày không cần đợi"

Thiên Nhi đặt tờ giấy xuống rồi ra khỏi nhà, tính xuống gara lấy xe thì nhìn thấy ngoài cổng, một chàng trai mặc vest đen tựa người vào chiếc siêu xe tạo nên một bức tranh đẹp

Thiên Nhi mỉm cười rồi bước ra đứng trước mặt chàng trai đó nói "Thần, anh đến đây làm gì?"

Không sai chàng trai đó là Diệc Thần

Anh đứng thẳng lên cười nói "đến đón vợ của anh chứ làm gì"

Nghe xong câu nói Thiên Nhi cười tươi khiến ai đó không chịu được cúi xuống hôn lên đôi môi cô

Thấy anh làm vậy cô cũng không làm gì chỉ đứng im cho anh hôn, nụ hôn của anh rất dịu dàng khiến cô lưu luyến khi dừng lại

Diệc Thần nói " lên xe thôi"

Hai người ngồi lên xe không nói gì, chiếc xe phóng như bay đến nơi tổ chức đám cưới

Trước khi xuống xe, Diệc Thần cởi áo khoác ngoài ra đưa cho cô nói " mặc vào đi"

Thiên Nhi không hiểu hỏi " làm gì"

Diệc Thần liếc mắt nói "anh không muốn người khác nhìn em như này....quá quyến rũ... nên em mặc vào cho anh và anh cấm từ lần sau không được mặc như vậy"

Thiên Nhi ghen lời không biết nói gì ngoan ngoãn mặc vào

Diệc Thần bước xuống xe rồi sang bên cạnh mở cửa đưa tay đỡ cô ra, vì gia đình hai bên đều là gia tộc lớn nên hiện tại hai bên cửa nhà hàng có rất nhiều phóng viên

Thấy cô được anh đỡ bước ra, cánh nhà báo thi nhau chụp, mọi người xung quanh lại bàn tán

Vào trong cô thấy khách đến đã rất đông, thấy Thiên Nhi đến ba mẹ cô nói "bảo bối của mẹ đi cạnh Diệc Thần quả đúng là quá đẹp"

Thiên Nhi cũng chỉ biết cười, Nhật Long cũng bước tới nói "đám cưới của chị hai mà em đến muộn, tí nữa sẽ phạt em"

Hồng Nguyệt và Tiểu Mạn cũng hòa theo " đúng đúng"

Thiên Nhi đen mặt nói " đúng cái đầu của hai bà ý... ai mới sáng sớm đã ra khỏi nhà đi theo trai chỉ để lại cho tao cái mẩu giấy hả... là ai... khi về tao sẽ phạt tội mày"

Hồng Nguyệt, Tiểu Mạn mắt long lanh nhìn chồng của mình

Jon thấy vợ mình như thế thấy thương nói " là tôi với anh hai của cô đưa đi... mà hai cô cũng sắp về nhà chồng rồi cô còn phạt làm gì... làm như là muốn phạt là phạt được"

Thiên Nhi nhếch miệng nói " tôi còn phạt được cả anh đó"

Jon nói " cô thử đi"

Thiên Nhi quay qua nhìn Thần mắt ướt ướt nói " Ông xã... hấn ức hiếp em"

Diệc Thần liếc mắt nhìn Jon ý từ "cậu muốn chết"

Jon sợ toát mồ hôi nhìn Nhật Long cầu cứu, Nhật Long lên tiếng " Thiên Nhi đây là đám cưới của chị hai... em đừng có phá"

Thiên Nhi nhìn thẳng vào Nhật Long lấy cốc nước gần đó chấm lên mặt, bọn họ chưa hiểu được hành động của cô nhưng Diệc Thần đã hiểu rồi

Từ xa ông nội cùng ông ngoại đang đến gần chỗ cô, còn cách khoảng ba bước cô chạy lại ôm ông nội nói "ông nội... ông ngoại... hức... anh hai ăn hiếp con"

Nhật Long xanh cả mặt đang tự trách mình sao có thể quên được ông bà đang ở đây chứ

Thấy Thiên Nhi như thế ông nội và ông ngoại cô tới giáo huấn Nhật Long "Nhật Long sao cháu lại ăn hiếp bảo bối của ta hả....cháu muốn ông cho cháu sang châu phi một tháng không hả....cả kẻ là sắp lấy vợ đi nữa thì vẫn phải nâng niu bảo bối...cháu nghĩ mình sắp lấy vợ là ông không làm gì được hả..."

Nhật Long toát mồ hôi nói "cháu xin lỗi ạ"

Ông nội cô nói tiếp "ta còn nghe thấy Thiên Nhi nói cháu ăn hiếp nó là cháu hãy xác định đi"

Ông ngoại cô nói "đây là hai ông nhắc nhở cháu... cháu mà để hai bà của cháu biết chuyện này thì không có nhẹ như ông nội cháu vừa nói đâu"

Ông nội cô quay qua nói với cô, giọng nói khắc hằn vừa rồi " bảo bối, nó còn ăn hiếp con thì con cứ việc nói luôn cho bà cháu biết...ông đảm bảo nó sẽ bị phạt nặng"

Thiên Nhi mỉm cười thật tươi nói "vâng ạ"

Ông nội cô nói " thôi hai ông ra kia nói chuyện với mấy người bạn cháu ở lại nha... tí nhớ qua nói chuyện với hai bà đó... ông đi đây"

Thiên Nhi vẫy tay chào hai ông rồi quay lại nhìn Nhật Long ánh mắt đầy thách thức

Hồng Nguyệt lên tiếng nói "sao mày cứ bắt nạt chồng tao vậy... tao sắp thành chị dâu mày rồi liệu mà cư xử"

Thiên Nhi cười nói "mày làm chị dâu tao chắc tao sợ mày...."

Nhật Long ôm Hồng Nguyệt nói "em yêu, bình thường em chọc nó được chứ khi về làm vợ anh rồi tốt nhất em đừng nên chọc nó...nếu không em sẽ được sang địa ngục mà ông bà xây dựng lên cho những kẻ chọc Thiên Nhi bên Châu Phi đó"

Hồng Nguyệt không biết nói gì

Thiên Nhi nháy mắt với Hồng Nguyệt một cái rồi chạy lại khoác tay Diệc Thần nói " tao với Thần đi xem tình hình của cô dâu chú rể đây... lát gặp"

Tiểu Mạn cười nói " lát gặp"

Bạn đang đọc truyện *Phu Nhân, Lão Đại Rất Yêu Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26

Đến phòng chuẩn bị của cô dâu, Thiên Nhi cùng Diệc Thần bước vào thấy Tuấn Minh và Thiên Hương đang trao cho nhau một nụ hôn nồng nàn

Biết mình vào không đúng lúc nhưng vẫn họ một tiếng cho họ biết mình ở đây, Thiên Nhi nói "haha...phá hỏng không khí của hai người rồi vậy thôi em với Diệc Thần đi ra ha"

Thiên Hương xấu hổ, đỏ hết cả mặt nói " Thiên Nhi..."

Muốn gọi Thiên Nhi lại nhưng cô đã chạy ra khỏi phòng lúc nào, Thiên Hương lắc đầu cười

Tuấn Minh đưa tay trước mặt Thiên Hương nói "sắp đến giờ rồi chúng ta đi thôi"

Thiên Hương đặt tay lên tay của Tuấn Minh rồi cùng bước đi

Thiên Nhi kéo tay Diệc Thần chạy một mạch ra sảnh của bữa tiệc, rồi bước đi chậm lại, nhìn đồng hồ rồi nói "chúng ta ra chỗ của mọi người đi, sắp đến giờ rồi"

Diệc Thần với tay ôm eo cô rồi nói "đi từ thôi...cẩn thận ngã"

Cô mỉm cười gật đầu rồi không nói gì nữa, hai người cùng bước đến chỗ của Nhật Long

Đến nơi Tiểu Mạn nói " Thiên Nhi... mau ra đây đi đến giờ rồi"

Thiên Nhi chạy lại chỗ Tiểu Mạn đứng rồi nhìn lên lễ đài

Từ xa ba của cô đưa Thiên Hương tiến vào, hôm nay Thiên Hương được trang điểm rất xinh đẹp

Nhạc cho lễ cưới cũng được bật lên

Khi ba cô dắt Thiên Hương đến chỗ Tuấn Minh, đưa tay Thiên Hương cho Tuấn Minh nắm rồi nói "nó là con gái lớn của tôi, tôi rất yêu thương nó...mong cậu khi lấy nó về đừng phụ nó"

Tuấn Minh gật đầu nói " vâng... thừa ba"

Ba cô bước xuống đứng lại chỗ mẹ cô, mẹ cô giờ đang khóc, ai cũng vậy thôi khi con gái của mình đi lấy chồng người bà, người mẹ nào cũng thấy buồn vì từ giờ con của mình sẽ rời vòng tay mình

Thiên Nhi lấy tay hắt Nhật Long, anh cúi đầu xuống nhìn, Thiên Nhi liếc mắt sang chỗ ba mẹ như hiểu ý Nhật Long bước đến đó Thiên Nhi cũng theo sau

Nhật Long đặt tay lên vai mẹ nói "mẹ đừng buồn không phải còn bọn con sao"

Bà Thiên Lan vẫn nằm trong vòng tay của ông Hoàng nói "chẳng phải mấy ngày nữa con cũng lấy vợ sao... hức....tháng sau bảo bối cũng về làm dâu nhà người ta rồi...."

Thiên Nhi nói " mẹ đừng khóc nữa...bọn con vẫn sẽ về thăm mẹ mà"

Bà Hoàng nói "mẹ không biết....từ giờ đến lúc cưới hai đứa phải về nhà sống với mẹ"

Thấy mẹ không như vậy hai người đành gật đầu đồng ý

Trong lúc đang nói chuyện với mẹ thì mọi nghi lễ đã được cử hành xong bây giờ mọi người bắt đầu vào bàn nhập tiệc

Bà mẹ cô và ông bà thì ngồi với đối tác làm ăn, con cô cùng mọi người ngồi một bàn riêng

Khi Thiên Hương và Tuấn Minh đến chúc rượu thì Thiên Hương đứng bên cạnh Thiên Nhi rồi nói "vừa rồi chị thấy mẹ khóc...mẹ đã ổn chưa"

Thiên Nhi nói "mẹ ổn rồi chị đừng lo"

Thiên Hương nói " ngày mai chị sẽ về thăm ba mẹ...hai đứa cũng về đi"

Nhật Long nói "chị... chị đừng lo mọi chuyện có bọn em rồi... mà mai bọn em cũng sẽ dọn về ở với ba mẹ đến khi tổ chức lễ cưới mà"

Thiên Hương nói " chị quyết định rồi mai chị sẽ về"

Thiên Nhi nói "chị không định đi hưởng tuần trăng mật sao"

Tuấn Minh nói "cái đó thì khi nào mọi người tổ chức xong sẽ đi cùng nhau cho vui...cô ấy muốn về thì để cô ấy về đi"

Thiên Nhi cũng không muốn can thiệp mình... thôi thì chị muốn về thì để chị về thôi

Bạn đang đọc truyện *Phu Nhân, Lão Đại Rất Yêu Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Xoá sổ Lôi Gia

Buổi lễ kết thúc, mọi người cũng trở về nhà của mình

Về đến nhà Thiên Nhi lật tức leo lên giường đi ngủ, ngày hôm nay tuy không phải giải quyết công việc nhưng cũng rất mệt vì cô phải dậy từ sớm

Thiên Nhi ngủ một giấc đến sáng hôm sau luôn

Cô tỉnh dậy đã là tám giờ sáng, đi tắm một lúc rồi mặc quần áo vào

Hôm nay cô mặc một chiếc áo sát nách màu đen, một chiếc quần short jean màu trắng, đeo đôi giày thể thao trắng, trên tay trái cô vẫn luôn đeo chiếc vòng mình tự chế tạo ra

Vì Thiên Nhi thường xuyên về nhà nên cũng không cần mang gì theo, trước khi đi cô cảm thấy sẽ có chuyện nên cầm theo một khẩu súng nhỏ để trong áo

Xuống phòng khách thấy Hồng Nguyệt và Tiểu Mạn đang ngồi xem phim, cô nói "tao về nhà bố mẹ đây"

Tiểu Mạn hỏi "bao giờ mày về"

Thiên Nhi nói "tao ở đó đến hôm tổ chức lễ cưới"

Hồng Nguyệt hỏi "vậy còn đồ đạc của mày"

Thiên Nhi nói "cứ để đây đi...đến hôm cưới tao mang đi... thôi tao đi đây"

Tiểu Mạn và Hồng Nguyệt nói "đi cẩn thận"

Thiên Nhi lấy chiếc xe yêu quý của mình đi đến biệt thự nhà họ Hoàng

Đến nơi cô đi xe vào trong sân thấy có rất nhiều chiếc xe màu đen đỗ ở đây

Cô cảm thấy có chút lo lắng, một người làm trong nhà cô chạy đến nói "tiểu thư... người đứng vào trong..chủ nhân của Lôi gia mang theo một đồng người đến đây nói là muốn lão gia nhường hợp đồng với Mặc Thị lại cho ông ta nếu không ông ta sẽ giết tiểu thư...đại tiểu thư và đại thiếu gia cũng đã ở bên trong"

Thiên Nhi nhếch miệng cười nói "muốn giết ta...còn lâu....chị ra cửa sau chờ khi nào thấy một nhóm người đến trên áo có hình con rồng thì chị đưa họ đến chỗ kia nha... em sẽ đứng đây đợi" vừa nói vừa chỉ tay lại chỗ cửa sổ cách cửa chính không xa, chiếc cửa sổ này thông với phòng khách nên Thiên Nhi tính đứng đó nghe họ nói chuyện

Cô gái đó hốt hoảng nói "vâng tôi đi ngay"

Cô gái vừa đi khuất cô cho tay lên tai chạm vào chiếc tai nghe cô vẫn hay đeo nói "kết nối với Khải"

Tiếng trong tai nghe vọng lại "đã kết nối"

Khải lên tiếng nói "bang chủ người cần gì?"

Thiên Nhi nói "cậu mang theo mười người tinh anh đến biệt thự nhà họ Hoàng...đến bằng cửa sau có người đứng đợi ở đó...tôi cho cậu ba phút"

Khải nói "vâng"

Ngắt kết nối cô tiến đến chỗ cửa sổ nghe cuộc nói chuyện

Ba mẹ, anh chị của cô đang bị người của Lôi gia bao quanh, người đàn ông ngồi trên sofa dựa người vào thành ghế, người này chính là gia chủ của Lôi gia- Lôi Xuân Thành, trước giờ ông ta và gia đình cô luôn là đối thủ của nhau, vậy mà hôm nay còn giám xông thẳng vào biệt thự ba mẹ cô mà không bị ai cản lại xem ra những vệ sĩ bên cạnh ba mẹ cô đều bị hấn mua chuộc rồi

Lôi Xuân Thành nói "Hoàng Mặc Quân, tôi biết ông rất yêu thương con của mình cho nên một là ông nhường lại bản hợp đồng với nhà họ Mặc cho tôi hai là hai đứa con này của ông sẽ bị tôi bắn chết"

Hoàng Mặc Quân lạnh giọng nói "hử...hai đứa con này của tôi, tôi luôn tự hào về bọn nó...bọn nó có thể tự lo cho mình...cho nên tôi sợ ông bắn trượt"

Lôi Xuân Thành cười nói "hâhahah...vậy đứa con thứ ba của ông thì sao?"

Nhật Long nói "ông tính làm gì?"

Lôi Xuân Thành vuốt ve cây súng nói "yên tâm tôi sẽ không giết con bé đó...nhìn nó không rất xinh đẹp... vậy có phải tôi nên bắt nó làm tình nhân, hằng ngày dày vò nó không"

Thiên Hương cố gắng bình tĩnh nói "ông dám"

Lôi Xuân Thành nói "có gì mà tôi không dám"

Hương Thiên Lan (mẹ cô) nói "nếu ông dám đụng vào con gái của tôi...tôi sẽ cho ông biết thế nào là sống không bằng chết"

Lôi Xuân Thành lại cười "hahaha... bà có thể sao...thế nào ông chọn hợp đồng hay con đây"

Trong lúc họ nói chuyện Thiên Nhi đã kêu Khải cho người bắt con gái của ông ta lại rồi mang luôn đến

Nhật Long "ba...bà đừng lo... bọn con có thể bảo vệ bảo bối"

Lôi Xuân Thành lại cười to nói "cậu còn có thể sao...cậu còn không biết mình có ra được khỏi đây hay không nữa mà"

Ngoài cửa tiếng vỗ tay vang vọng, mọi người đều hướng mắt về phía cửa, người bước vào là Thiên Nhi bên cạnh cô là Khải và một đám người mặc đồ đen trong đó có 5 người là nữ và số còn lại là nam

Thiên Nhi nói "Lôi gia chủ... ở nhà không có việc làm hay sao mà lại đến đây thăm ba mẹ tôi"

Hoàng Mặc Quân nói "bảo bối con đến đây làm gì... mau đi đi"

Lôi Thành Xuân nói "đã đến rồi sao đi được"

Thiên Nhi nói "tôi cũng không có ý định đi"

Hai người đàn ông lấy một chiếc ghế cho cô rồi đứng yên vị đằng sau

Thiên Nhi ngồi xuống rồi nói "vừa rồi thấy ông lấy tôi ra đe dọa với ba mẹ, anh chị tôi...vậy chẳng phải ông nói tôi là điểm yếu của họ sao"

Lôi Thành Xuân khinh bỉ nói "không phải sao... loại vô dụng như cô không đáng được sinh ra... có trên đời chỉ làm yếu điểm của người khác"

Hương Thiên Lan hét lên "ông không được nói như vậy với con tôi"

Thiên Nhi hướng mẹ mình nói "mẹ...không sao đâu"

Rồi hướng Lôi Xuân Thành nói tiếp "vậy có phải hay không...con gái ông cũng không nên sinh ra trên đời này"

Cô hất tay một cái, Khải hiểu ý cô liền nói "mang vào"

Bên ngoài cửa hai người đang mang một cô gái vào, hát cô ta xuống bên cạnh ghế của Thiên Nhi

Cô ta vừa khóc vừa nói "Ba cứu con"

Lôi Xuân Thành hét lên "Ngọc nhi"

Cô cười khiến những người ở đây phải lạnh sống lưng, lấy từ trong áo ra khẩu súng, cô vuốt ve chúng rồi đặt lên giữa chân của cô ta, mắt nhìn về phía Lôi Xuân Thành nói "cô ta cũng là yếu điểm của ông... vậy ông xem tôi có nên giết cô ta không... hay là cho người của tôi thưởng thức mùi vị cô ta nhỉ"

Khải bên cạnh cũng nói một câu "bang chủ...như thế không được....cô ta làm sao xứng để lót giường cho người trong bang chúng ta"

Lôi Xuân Thành tức đến đỏ hết mặt nói "cô muốn gì"

Thiên Nhi cười nói "tôi không thiếu thứ gì cả... nên tôi chỉ muốn những kẻ giám động tới người nhà của tôi chết không toàn thây"

Lôi Xuân Thành nói "hử.... cô tưởng tôi sợ cô sao.... cô nên nhớ ở đây người của tôi đông hơn"

Thiên Nhi nói " thật vậy sao... vậy thì giết"

Mấy người phía sau tiến lên, bọn người của Lôi Xuân Thành cũng tiến lên nhưng vừa nhìn thấy hình con rồng trên áo của người của cô, bọn họ đều sợ hãi lùi lại

Lôi Xuân Thành tức giận hét " bọn mày còn không mau giết hết bọn chúng cho tao"

Một người trong đó lên tiếng "chủ nhân họ là người của Thần Long đó...có lẽ cô gái đó là bang chủ đó... chúng tôi không dám động vào người của Thần Long đâu...đụng vào sẽ chết rất thảm"

Thiên Nhi vỗ tay nói " các người vẫn còn nhận biết rằng không nên đụng vào người của ta là rất tốt... nhưng muộn rồi"

Người của cô xông lên sau vài phút người của Lôi Xuân Thành đã chết hết, ông ta sợ hãi nói " cô là bang chủ của Thần Long"

Thiên Nhi nói " đúng vậy....và hôm nay Lôi gia sẽ không còn nữa đâu"

Lôi Xuân Thành lắc đầu nói " không... không..."

Ông ta không thể để Lôi gia biến mất, ông đã giết rất nhiều người chỉ để có được Lôi gia vậy mà giờ đây lôi gia lại bị giết sạch chỉ vì đụng vào một đứa con gái sao, ông không chấp nhận điều đó nhưng bây giờ ông có thể làm gì

Con gái ông ta hét " ba con không muốn chết"

Thiên Nhi nói " mang hai người bọn họ về ngục môn xử lí...xoá sổ Lôi gia cho tôi".

Khải cúi đầu nói " vâng"

Bạn đang đọc truyện *Phu Nhân, Lão Đại Rất Yêu Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28: Ngày tuyệt vời bên gia đình

Sau khi dọn sạch căn phòng và mang hai cha con kia đi cô mới để ý đến sắc mặt của ba mẹ, anh hai và chị hai, chắc họ vẫn còn bất ngờ vụ cô là bang chủ của Thần Long

Đứng dậy cô đến bên cạnh mẹ mình ngồi xuống nói " ba mẹ, chị hai anh hai... mọi người sao vậy"

Mọi người định thần lại, Thiên Lan mẹ cô cầm tay cô nói "con tham gia hắc đạo"

Cô nhìn mẹ gật đầu

Anh chị cô cũng ngồi xuống ghế, ba cô nói "nơi đó không an toàn, con mau rút khỏi đó cho ba"

Cô nói " ba...con tham gia hắc đạo là để bảo vệ mọi người cũng như bảo vệ con...con sẽ không rút khỏi"

Nhật Long nói "hôm đó em nói em trong bang Thần Long... tại sao không nói cho anh chị em là bang chủ..."

Thiên Nhi làm mặt vô tội nói "mọi người không hỏi"

Thiên Hương nói "tham gia hắc đạo rất nguy hiểm... em nên cẩn thận"

Mẹ cô nói "hai đứa này... sao không khuyên em rút khỏi hắc đạo lại còn nói như vậy"

Nhật Long nói "mẹ em đây đã quyết định rồi... thì chúng ta nên tôn trọng quyết định của em ấy"

Thiên Lan hét lên " không được...bảo bối của mẹ không thể gặp nguy hiểm"

Ba cô bây giờ mới lên tiếng "ba cho con tham gia hắc đạo...nhưng hãy cẩn thận"

Mẹ cô quay sang nhìn chồng mình nói " ông nói cái gì vậy... sao ông lại đồng ý"

Thiên Nhi nắm tay mẹ mình nói "mẹ con không sao đâu...cũng không phải con mới tham gia vào hắc đạo"

Thiên Lan nói "bảo bối của mẹ...con muốn tham gia vào nói đây... thì mẹ đồng ý...nhưng phải cẩn thận.... con mà có chuyện gì chắc mẹ không sống nổi"

Cô cười nói " con biết rồi mẹ...con sẽ cẩn thận"

Cô nhìn ba nói " ba...về sĩ của gia đình ta đâu tại sao hôm nay ông ta lại vào được nhà ta"

Ba cô nói "bọn chúng đều bị ông ta mua chuộc rồi"

Nhật Long nói "bọn khốn đó cứ thấy tiền là sáng mắt chẳng cần biết mạng sống của mình có được bảo đảm hay không"

Thiên Hương nói "ba là người không tham gia hắc đạo cho nên chuyện này xảy ra cũng là sớm muộn"

Thiên Nhi nói " Khải... lật tức điều người qua bảo vệ ba mẹ tôi, đào tạo người bảo vệ biệt thự, tôi muốn mọi thứ phải xong ngay trong hôm nay"

Khải bước lên một bước nói "vâng" sau đó lui ra chuẩn bị

Ba cô nói " không cần phải làm như thế đâu"

Thiên Nhi nói " ba...con tạo ra bang Thần Long là để bảo vệ gia đình mình và công ty...không phải để chumg"

Mẹ cô nói "thời được rồi...mọi người vào ăn sáng đi... từ sáng đã gặp chuyện rắc rối... chắc chưa ai ăn gì...mẹ đã nấu rồi giờ chờ hâm lại thôi"

Ba cô cũng nói " được rồi...mọi người mau vào bàn ăn đi...ba đói lắm rồi"

Nhật Long đứng lên nói "con cũng đói quá...sắp không chịu được rồi"

Thiên Nhi nói " con cũng đói... mẹ à con thèm đồ ăn của mẹ quá"

Ba người đi vào bếp theo sau mẹ cô

Thiên Hương đứng dậy nói " oa... con cũng muốn ăn"

Một bữa cơm đầm ấm qua đi, tốc độ làm việc của Khải rất nhanh nên sau bữa ăn cô thấy có rất nhiều người mặc đồ đen đứng khắp biệt thự

Sau bữa ăn, ông Hoàng Mặc Quân cùng Nhật Long đang giải quyết công việc của công ty ở thư phòng, Thiên Hương cùng mẹ cô đang ngồi nói chuyện còn cô đang ngồi bên cạnh giải quyết công việc của bang, không có nhiều việc cho lắm nên khoảng một tiếng đã giải quyết xong

Mẹ cô cùng Thiên Hương rủ cô đi shopping cô ngẫm nghĩ một lúc rồi nói "hay là rủ cả ba và anh hai đi cùng, cả nhà chúng ta sẽ cùng đi"

Thiên Hương nói "ba với Nhật Long đang làm việc đó"

Mẹ cô nói "nếu Bảo bối lên gọi kiểu gì cũng được"

Cô cất máy tính sang một bên nói "được...để con đi"

Cô đi lên thư phòng của ba mình, mở cửa rồi bước vào

Hai người họ đang rất tập chung cao độ giải quyết công việc không để ý đến cô, cô khẽ nói "ba...anh hai"

Hai người cùng ngước mặt lên, ba cô hỏi " có chuyện gì không bảo bối"

Thiên Nhi nói "con muốn hôm nay cả nhà mình cùng đi chơi, ba với anh hai cùng đi có được không ạ"

Cô dương mắt cún con nhìn hai người họ

Thật ra hôm nay công ty có khá nhiều việc, họ phải giải quyết từ sớm đến giờ vẫn chưa xong, nhưng thấy bảo bối của mình muốn đi thì cũng không ngại chồng thêm công việc tối sẽ giải quyết

Ba cô nói "được chứ...ba với Nhật Long sẽ đi cùng"

Cô nhảy dựng lên một cái nói " tuyệt vời...vậy ba với anh hai chuẩn bị đi...ba mười phút sau chúng ta sẽ đi"

Nhật Long mỉm cười "con bé này... thật là..."

Cô chạy xuống nhà thông báo cho mẹ và chị hai

Mẹ cô chạy ngay đi chuẩn bị, ba mươi phút sau đã đầy đủ mọi người dưới nhà

Anh hai cô lấy xe trở ba mẹ và Thiên Hương còn cô đi một mình một xe

Lái xe đến trung tâm thương mại mọi người cùng bước xuống, đi vào trung tâm thương mại, mọi người xung quanh ai cũng đều tỏ ra ngưỡng mộ vì gia đình cô là gia tộc lớn nhưng vẫn dành thời gian cho nhau, cùng đi chơi với con

Vào khu bán quần áo, cô cùng ba và anh hai ngồi ở ghế chờ mẹ cùng chị hai cô chọn đồ

Ba cô hỏi "sao con không đi chọn lấy mấy bộ đi"

Cô nói "quần áo con còn nhiều...lúc nào cần con sẽ bảo Khải đi mua"

Nhật Long nói "em cứ ra chọn vài bộ đi mua thêm vài bộ cũng đâu có sao"

Ba cô găt đầu phụ họa, cô đành đứng dậy ra chọn lấy hai chiếc váy rồi đưa cho nhân viên

Mẹ cô và chị hai cô chọn rất nhiều vào thử liên tục, phải mất hơn một chiếc họ mới chọn xong, thanh toán tiền rồi gửi cho cửa hàng để người ta mang về nhà

Mẹ cô hỏi "Thiên Nhi sao con không thử quần áo"

Thiên Hương nói " phải đó, chị thấy em chọn có hai chiếc váy"

Thiên Nhi nói "quần áo em còn nhiều nên không cần mua"

Đến khu quần áo nam, ba và anh hai cô bị bắt thử quần áo đến một tiếng mới xong

Sau khi mua quần áo lại đến chỗ bán trang sức....

Sau khi đi shopping xong cả nhà cô đi đến một nhà hàng năm sao dùng bữa, tiếp đến là đi khu vui chơi

Đến lúc về đến nhà cũng đã bốn giờ chiều, ai cũng mệt nên về phòng nghỉ ngơi

Thiên Nhi về phòng liền đi tắm rồi lên giường đi ngủ, hôm nay đối với cô là ngày tuyệt vời nhất cùng gia đình mình

Bạn đang đọc truyện *Phu Nhân, Lão Đại Rất Yêu Người* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Người đó trở về

Sáu giờ tối, Thiên Nhi thức dậy đi vào phòng tắm rửa mặt, thay quần áo rồi xuống nhà

Dưới nhà mọi người đã ngồi vào bàn ăn, mẹ cô đang tỉnh lên gọi cô dậy thì thấy cô đã bước xuống, mẹ cô nói "Bảo bối dậy rồi... mau xuống ăn cơm đi con"

Thiên Nhi đang đứng trên cầu thang, chạy nhanh xuống, ngồi vào bàn ăn nhìn không thấy Thiên Hương cô hỏi "mẹ, chị hai đâu rồi ạ"

Mẹ cô nói "a... Tuấn Minh nó đến đón chị con về rồi"

Thiên Nhi à một tiếng như đã hiểu, bắt đầu cầm đũa lên gấp thức ăn, cô gấp hết món này đến món kia cho vào miệng như bị bỏ đói lâu năm

Nhật Long cười phì nói "em ăn từ từ thôi...không ai dành của em đâu"

Thiên Nhi vẫn gấp thức ăn, nói "kệ em...ai bảo mẹ nấu ăn ngon như thế"

Ba cô nói "con bé này...có ngon thì cũng ăn từ từ thôi không lại ghen bây giờ"

Ba cô vừa dứt lời, Thiên Nhi liền bị ghen, mẹ cô một tay vuốt lưng một tay đưa nước cho cô. Nhận lấy cốc nước cô uống một hơi hết sạch rồi thở phào nhẹ nhõm

Nhật Long nó "a...ba giờ thật đó...nói xong bảo bồi liến nghen"

Ba cô liến cười lớn

Mẹ cô nói "thôi...mau ăn đi còn ngồi đấy cười"

Thiên Nhi nghe lời mẹ, tiếp tục cầm đũa lên và...chiến

Ăn xong bữa tối, gia đình cô liến ra phòng khách xem ti vi và ăn hoa quả

Nhật Long chợt nhớ ra điều gì liền quay qua hỏi Thiên Nhi "Nhi Nhi mai là sinh nhật Hồng Nguyệt đúng không"

Thiên Nhi ừm một tiếng

Mẹ cô hỏi "mai sinh nhật Hồng Nguyệt mà hai đứa còn chưa chuẩn bị quà sao?"

Thiên Nhi nói "con tính ngày mai hoặc ngày mốt con sẽ đi chọn quà cho nó"

Ba cô nói "không phải ngày mai là sinh nhật Hồng Nguyệt rồi sao?"

Thiên Nhi nói "vâng...nhưng để tiết kiệm thời gian nên hai đứa nó chọn tổ chức sinh nhật cùng một ngày...nên tối ngày mốt chúng nó mới mở tiệc, mai con mới đi mua quà cho tụi nó"

Bà mẹ cô à một tiếng, mẹ cô nhìn Nhật Long nói "sắp rước con gái nhà người ta về rồi...mà sao mẹ chưa thấy con chuẩn bị cho lễ cưới"

Nhật Long nói "con vẫn đang chuẩn bị mà mẹ"

Ba cô nói "làm cái gì cũng phải nhanh lên...đừng để đến hôm cưới rồi mới vội vàng làm"

Nhật long nói "vâng"

Ba cô lại quay ra nhìn cô hỏi "con với Diệc Thần như thế nào rồi"

Cô nói "vẫn vậy ạ"

Mẹ cô hỏi "hai đứa có thường xuyên gặp mặt không"

Nhật Long nói "hai đứa nó lâu rồi không gặp mặt nhau...đến hôm lễ cưới của chị hai mới gặp lại"

Ba cô nói "hai đứa phải cố gắng đi chơi cùng nhau nhiều vào thì mới có tình cảm với nhau được"

Cô nhìn ba nói "con biết rồi ạ...con xin phép lên phòng"

Ba mẹ cô gật đầu, Nhật Long cũng đứng lên nói "con cũng về đây ạ"

Thiên Nhi về phòng liền nhận được điện thoại của Khải, nhát nút nghe rồi cô nói "có chuyện gì?"

Khải nói "thưa bang chủ...bang Bóng đêm thách đấu"

Cô hỏi "Bóng đêm?"

Khải nói "thưa bang chủ...đây là bang mới được thành lập một năm...là bang đứng đầu nước Pháp...nhưng vào tháng trước họ lại chuyển về đây hoạt động"

Cô nói "đã điều tra người đứng đầu bang đó chưa"

Khải nói "ạ...đã điều tra rồi...người đứng đầu bang đó là Chu Thiệu Phong...thiếu gia nhà họ Chu nổi tiếng ở Pháp"

Nghe thấy cái tên đó Thiên Nhi như chết lặng tự an ủi bản thân rằng không phải người đó,nhưng làm sao có thể phủ nhận, khi nghe đến câu sau Thiên Nhi đã biết không tránh được số trời định, vậy mà lại cho cô gặp lại người đó

Bên đầu bên kia Khải gọi đến ba lần cô mới hoàn hồn trở lại

Thiên Nhi hỏi "con chuyện gì sao?"

Khải nói "bang chủ...lần này điều tra bang chủ của bang Bóng đêm rất dễ dàng...tôi cảm thấy họ cố ý cho chúng ta biết...nên bang chủ hãy cẩn thận"

Thiên Nhi nói "đã biết rồi...họ thách đấu chúng ta khi nào"

Khải nói "Thưa bang chủ...là cuối tuần này"

Thiên Nhi nói "hẹn họ thứ 7 tuần sau đi...tôi muốn qua lễ cưới của Tiểu Mạn là Hồng Nguyệt rồi mới tính"

Khải vâng một tiếng rồi cúp máy

Thiên Nhi vất điện thoại lên giường, ngồi phịch xuống

Nước mắt cô từ từ rơi xuống, cô đưa tay chạm lên mặt cười khổ, vậy mà cô lại khóc...khóc vì người đó....khóc vì chuyện năm đó

Cô nói thầm một câu "người đó trở về rồi"

Dưới nhà Tiểu Mạn và Hồng Nguyệt bước vào thấy ba mẹ cô ngồi đó khẽ cúi đầu chào hỏi "cháu chào hai bác...hai bác cho cháu hỏi Thiên Nhi đâu ạ"

Mẹ cô nói "nó ở trên phòng đó...sao muộn rồi hai đứa còn đến tìm nó"

Tiểu Mạn nói "có chút chuyện thôi ạ...cháu xin phép lên gặp Thiên Nhi"

Tiểu Mạn chạy nhanh lên phòng Thiên Nhi, Hồng Nguyệt trước khi đi còn quay lại nói với ba mẹ cô một câu khiến họ bất động

Hồng Nguyệt nói "cậu ta trở về rồi"

Sao đó liền chạy lên phòng Thiên Nhi

Thiên Nhi đang ngồi trong một góc phòng, thấy tiếng mở cửa cô mới ngược mặt lên nhìn, là hai người bạn của cô

Tiểu Mạn và Hồng Nguyệt đi vào liền chốt cửa chạy thẳng đến chỗ Thiên Nhi

Tiểu Mạn ôm cô vào lòng nói "đừng khóc...mọi chuyện đã qua rồi"

Hồng Nguyệt đặt tay lên vai cô nói "nó đã là quá khứ...nên hãy để nó trôi qua"

Thiên Nhi gào khóc lao vào lòng hai người bạn "huhuhu...mình phải làm sao đây...mình không thể quên được ngày đó...huhuhu người đó trở về rồi...đã trở về rồi...huhuhu mình phải làm sao đây"

Hồng Nguyệt nói "bình tĩnh lại đi Thiên Nhi...mọi chuyện đã là quá khứ...bây giờ cậu đã có một vị hôn phu là Diệc Thần và cậu sắp lấy Diệc Thần làm chồng...hãy quên người đó đi"

Thiên Nhi khóc ngày một to nói "mình đã cố gắng quên...nhưng tại sao người đó lại trở về chứ....tại sao lại làm tớ nhớ đến những chuyện lúc đó chứ...tại sao lại làm tớ nhớ đến thứ tình cảm khiến tớ đau khổ...câu chuyện khiến tớ trở nên lạnh lùng tàn nhẫn....tại sao....tại sao.....aaaaaa"

Sau tiếng hét đó Thiên Nhi liền ngất đi, Tiểu Mạn và Hồng Nguyệt đặt cô lên giường, Tiểu Mạn vuốt ve khuôn mặt của Thiên Nhi, Hồng Nguyệt đứng nhìn người con gái trên giường, người con gái đó đã từng là một cô gái dễ thương, tốt bụng, hoạt bát, vui vẻ...nhưng sau khi xảy ra chuyện hôm đó cô đã hoàn toàn thay đổi, trở thành một người lạnh lùng và không tin vào tình yêu

Bạn đang đọc truyện *Phu Nhân, Lão Đại Rất Yêu Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 30

Nghe tiếng gõ cửa Hồng Nguyệt ra mở nhìn thấy ba mẹ Thiên Nhi cùng Nhật Long đang đứng ngoài

Hồng Nguyệt tránh sang một bên cho ba người họ vào

Bước vào phòng nhìn thấy con gái mình đã ngủ mẹ cô lại rơi lệ, ba cô hỏi "Thiên Nhi ngủ lâu chưa cháu"

Hồng Nguyệt đứng bên cạnh giường nói "bạn ấy mới ngủ thôi ạ"

Nhật Long siết chặt tay vì tức giận hỏi "hắn ta trở về là thật?"

Hồng Nguyệt nói "là thật"

Tiểu Mạn vẫn ngồi đó ngắm nhìn khuôn mặt Thiên Nhi không nói lời nào

Mẹ cô nói "bây giờ phải làm sao đây ông...lỡ con bé lại giống như năm đó thì sao...tôi không muốn nhìn con mình như thế"

Ba cô ôm mẹ cô vào lòng an ủi "sẽ không sao đâu...con gái mình cũng rất mạnh mẽ mà...em phải tin vào con bé"

Mẹ cô đang định nói thêm thì Thiên Nhi từ từ mở mắt, Tiểu Mạn đỡ cô ngồi dậy

Mẹ cô chạy lại ôm cô vào lòng nói "con có ổn không"

Cô nói "con ổn mà mẹ...mọi người về phòng đi con muốn ở riêng với Tiểu Mạn và Hồng Nguyệt"

Nhật Long nói "em chắc là em ổn chứ?"

Cô nói "anh hai yên tâm...em không sao"

Ba cô nói "thôi được rồi...nếu con không sao thì bọn ta về phòng trước"

Ba cô lại đỡ mẹ cô dậy rồi về phòng, Nhật Long cũng đi về phòng, trước khi đi còn nhẹ nhàng đóng cửa cho ba người

Thấy họ đã đi nước mắt của Thiên Nhi lại rơi

Tiểu Mạn đưa tay lau nước mắt cho cô nói "Thiên Nhi...tao biết mày muốn khóc...hôm nay tao cho phép mày khóc nhưng hết tối hôm nay mày phải mạnh mẽ lên đó đã là quá khứ"

Thiên Nhi vừa lau đi nước mắt vừa nói "tao sẽ không khóc...tao phải thật mạnh mẽ..."

Hồng Nguyệt nói "đúng mày phải thật mạnh mẽ để trả thù....mày phải nhớ người gây ra cho mày vết sẹo phía sau bông hoa bị ngạn đỏ là ai"

Tiểu Mạn nói "thôi được rồi chúng ta đi ngủ thôi"

Ba người cùng tắt điện đi ngủ, đến nửa đêm Thiên Nhi chợt tỉnh dậy trên chán toát đầy mồ hôi, cô gấp áo mỏng...cô đã mơ thấy năm đó đưa tay lên sờ bông hoa bị ngạn ngay bụng bất giác cười, nụ cười chết chóc, đau khổ

Thiên Nhi nằm xuống không tài nào ngủ được nên đành nhẹ nhàng đứng dậy để tránh làm thức Tiểu Mạn và Hồng Nguyệt

Ra ban công ngồi xuống chiếc ghế, mắt hướng lên mặt trăng và nhớ lại truyện năm đó

Bạn đang đọc truyện *Phu Nhân, Lão Đại Rất Yêu Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 31: Quá khứ

3 năm trước

Ở dưới vườn hoa sau trường, một cô gái đáng yêu cầm hai chai nước chạy đến chỗ chàng trai đang ngồi dưới gốc cây gần đây - cô gái đó là Thiên Nhi

Chạy đến bên người đó ngồi xuống, đưa cho người đó chai nước, cô nói: "Thiệu Phong, uống nước đi"

Đúng vậy, người đó trong lời Thiên Nhi chính là Thiệu Phong

Thiệu phong cầm lấy chai nước nói "cảm ơn em, Thiên Nhi"

Thiên Nhi mỉm cười tươi nói "không có gì đâu"

Thiệu Phong ngược nhìn vườn hoa, hỏi Thiên Nhi "Thiên Nhi này, em thích loại hoa gì?"

Thiên Nhi ngắm nghĩ một lát rồi trả lời "em thích Mạn Châu Sa Hoa"

Thiệu Phong nhìn Thiên Nhi hỏi "Hoa bị ngạn đỏ, tại sao?"

Thiên Nhi nói "có lẽ là vì ý nghĩa của nó"

Dựa đầu vào vai Thiệu Phong Thiên Nhi nói "Mạn Châu Sa Hoa, ý nghĩa của loại hoa này là hồi ức đau thương... vì vậy nếu một ngày anh bỏ em... em sẽ sẫm bông hoa đó lên người... để nhớ về anh"

Thiệu Phong xoa đầu Thiên Nhi nói "anh sẽ không bỏ em"

Hai người ngồi dưới gốc cây cho đến lúc hết giờ học

.....

Vào một buổi tối, Thiên Nhi vui vẻ đi đến nơi đã hẹn với Thiệu Phong, đi qua một hẻm tối cô bỗng dừng lại nhìn vào trong hẻm đó, cô vừa nhìn thấy bóng dáng Thiệu Phong trong đó ngẩng ngẩng một lát rồi đi cô nghĩ chắc do cô nhìn nhầm

Bỗng từ đằng sau, ai đó ôm chặt cô, lấy khăn tắm thuốc mê bịt miệng cô khiến cô bất tỉnh

Mở mắt ra cô thấy mình như đang ở trong một nhà kho, xung quanh không có ai, Thiên Nhi cảm thấy sợ hãi nhanh tay ấn vào cái nút ngay chiếc vòng tay mà anh hai tặng cô, anh hai cô nói nếu gặp nguy hiểm thì hãy ấn nút đó nó sẽ sẽ liên kết với vòng tay của anh chị và phát tín hiệu em ở đâu, lúc đó anh chị sẽ tới cứu em

Nhật Long hiện tại đang ở trong phòng đọc sách, bỗng vòng tay của anh phát sáng, anh lật tức vọt quyển sách xuống ấn vào cái nút ngay vòng nó hiện lên chỗ của Thiên Nhi, Nhật Long chạy ngay đi tìm ba mẹ và Thiên Hương

Thiên Nhi đang ngồi quan sát xung quanh, cánh cửa trước mặt cô mở ra bước vào là một người đàn ông cũng ngoài ba mươi tuổi đi bên cạnh là Thiệu Phong

Thiên Nhi giọng run run nói "Thiệu Phong... chuyện gì đang xảy ra vậy"

Người đàn ông bên cạnh cười nói "hahhaahaha... đây là con gái út của ông Hoàng sao... chồng cũng đáng yêu đây... cháu trai lần này cháu làm rất tốt"

Thiệu Phong mặt không cảm xúc nói "tôi đã làm theo lời ông nói... giờ hãy thả ba mẹ của tôi ra"

Người đàn ông đó chính là chú của Thiệu Phong - Chu Thiệu Cần

Chu Thiệu Cần nói "cháu yên tâm... ba mẹ cháu ta sẽ thả... nhưng trước hết cầm con dao này đâm đứa con gái trước mặt cho ta... không cần phải giết ta chỉ muốn Hoàng Mặc Quân nhìn thấy đứa con gái mình yêu thương đang đứng trên bờ vực của cái chết thôi"

Thiệu Phong nhìn ông ta nhận lấy con dao bước từ từ về phía Thiên Nhi

Thiên Nhi nhìn người con trai trước mặt, người con trai cô yêu say đắm lại chỉ là lợi dụng cô, nước mắt cô rơi, rơi rất nhiều

Thiệu Phong bước lại đâm một phát vào bụng cô, anh không dùng hết sức để đâm cô chỉ là vung lên thật mạnh cho Thiệu Cần nhìn thấy như là anh đâm rất mạnh

Tay cô đã thoát khỏi dây trói lúc nào không hay, đưa tay ôm bụng cười khổ, nhìn thấy nụ cười đó của cô, anh không biết phải làm gì, anh yêu cô là thật nhưng nếu không làm theo lời ông ta ba mẹ anh sẽ gặp nguy hiểm

Lúc này từ ngoài ba mẹ và anh chị cô đã tới theo sau còn có một đoàn người

Ba cô nói "bắt ông ta lại"

Lật tức ông ta bị hai người của ba cô bắt lại, ba mẹ, anh chị cô chạy lại đỡ cô, nhìn cô như vậy mẹ cô không chịu được mà ngắt đi, ông Hoàng đỡ vợ mình nói "Thiên Lan... bà sao vậy"

Nhật Long túm cổ áo Thiệu Phong nói "mày đã làm gì em tao... em ấy đã dành cho mày hết tình cảm của mình mà mày lại đâm em ấy một phát như vậy sao"

Thiên Hương ôm em gái mình vừa khóc vừa nói "Thiên Nhi... em không sao chứ..."

Thiên Hương nhìn Nhật Long nói "dừng lại đi mau đưa em ấy đi bệnh viện"

Nhật Long buông Thiệu Phong ra bế Thiên Nhi lên ra lệnh cho người mang Thiệu Phong cùng chú của mình về biệt thự thì Thiên Nhi lại đưa tay bắt lấy tay của Thiệu Phong nói "anh hai... Thiệu Phong là bị ép... hãy để anh ấy đi đi... Thiệu Phong... em... biết anh... không... muốn... làm như vậy... cho nên... hãy... hãy... đi đi... lần này vì... tình yêu... em dành cho anh... mà xin anh hai tha cho... nhưng... lần sau... gặp lại chúng ta... sẽ là... kẻ thù"

Nói xong Thiên Nhi liền ngắt đi, Nhật Long theo lời em gái không bắt Thiệu Phong nhanh chóng đưa em gái cùng mẹ vào bệnh viện

Thiệu Phong đứng đó nhìn đoàn người rời đi khẽ nói "Thiên Nhi... anh xin lỗi... nếu còn gặp lại... anh hứa sẽ bù đắp cho em cả khi em coi anh là kẻ thù"

Sau đó cũng rời đi

Ở bệnh viện, mẹ cô đã tỉnh đang đứng ngoài phòng cấp cứu như người vô hồn dựa đầu vào vai ba cô nhìn cánh cửa phòng

Tiểu Mạn và Hồng Nguyệt cũng đứng bên ngoài cửa đợi

Nhật Long đứng một bên siết chặt bàn tay

Thiên Hương lo lắng đi đi lại lại

Đền ở bảng phía trên cửa chuyển thành mây xanh, bác sĩ bước ra mọi người đều chạy lại, mẹ cô hỏi "con gái tôi sao rồi bác sĩ"

Bác sĩ nói "vết thương không quá sâu, chúng tôi đã khâu miệng vết thương và băng bó lại rồi...năm viện một tháng để theo dõi đến ngày cắt chỉ là có thể ra viện...trong thời gian này đừng để cháu bé cử động mạnh"

Ba cô nói "chúng tôi có thể vào thăm chứ"

Bác sĩ nói "có thể...chúng tôi đã chuyển cháu về phòng bệnh...mọi người có thể vào thăm"

Mọi người cảm ơn bác sĩ rồi đến phòng bệnh của cô

Thiên Nhi nằm trên giường khuôn mặt tái nhợt, vẫn chưa tỉnh lại

Mẹ cô cũng đã bớt lo lắng, vì bà đã đứng đợi rất lâu nên Thiên Hương cùng Nhật Long khuyên ba mẹ trở về nghỉ ngơi sáng mai hãy vào thăm cô

Phải khuyên một lúc rất lâu mẹ cô mới chịu theo ba cô về

Ngồi trong phòng nhìn đứa em gái nhỏ vẫn đang hôn mê, Nhật Long rất tức giận nhưng cũng phải kìm chế anh sẽ chờ một ngày gặp lại hấn đánh hấn sống không bằng chết thì mới hả dạ

Tiểu Mạn nói "Sau chuyện này Thiên Nhi sẽ như thế nào"

Hồng Nguyệt bên cạnh nói "tôi thấy nó yêu Thiệu Phong rất nhiều đó...có lẽ khi tỉnh dậy Thiên Nhi sẽ thay đổi"

Thiên Hương nói "mấy bà đừng lo rồi sẽ ổn thôi"

Sáng hôm sau khi Thiên Nhi đã tỉnh mọi người đều hỏi thăm rất nhiều nhưng cô chỉ im lặng ngồi đó nhìn ra cửa sổ

Hết một tháng nằm viện đến lúc về nhà cô cũng không nói gì nhốt mình trong phòng, đêm nào khi mọi người đứng ngoài cửa phòng cô đều có thể nghe thấy tiếng khóc, bọn họ đều rất lo lắng cho cô nhưng có thể làm gì đây.

Cứ như thế suốt một năm, đến lúc cô chịu ra ngoài thì đòi đi xăm hình, Hồng Nguyệt và Tiểu Mạn phải đưa cô đi

Cô đã xăm hình hoa bĩ ngạn đỏ để dấu đi vết sẹo

Sau đó cô lại đòi đi du học, mọi người cũng đều cho cô đi, Hồng Nguyệt và Tiểu Mạn đi cùng nhưng có chút chuyện nên tiểu Mạn phải bay sang Anh không thể đi cùng

Từ lúc cô đi du học đã cũng Hồng Nguyệt nói chuyện nhiều hơn, hay gọi điện nói chuyện với ba mẹ, anh chị và Tiểu Mạn đang ở nước anh xa xôi

Mọi người biết Thiên Nhi nói chuyện vui vẻ với bọn họ chỉ để che đi sự đau khổ, buồn buồn bã và con người lạnh lùng của mình, vì sự vui vẻ thân thiện đó của cô không giống như lúc trước

Nhưng cô đã không ngồi thẫn thờ một mình như trước là họ vui lắm rồi

Bạn đang đọc truyện *Phu Nhân, Lão Đại Rất Yêu Người* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 32: Gặp lại

"Mày lại nhớ đến chuyện năm đó à" giọng của Tiểu Mạn vang lên lời cô khỏi dòng kí ức kia

Quay về phía cửa Hồng Nguyệt và Tiểu Mạn đã đứng đó

Hồng Nguyệt nói "Không ngủ được sao?"

Thiên Nhi nói "ừm...tao chỉ gặp ác mộng thôi"

Tiểu Mạn đến bên cạnh Thiên Nhi vỗ vai cô nói "mọi chuyện đã qua...giờ muộn rồi chúng ta mau vào trong thôi...trời đang rất lạnh đừng để bị cảm"

Thiên Nhi ừm một tiếng rồi theo Tiểu Mạn và Hồng Nguyệt trở về giường

Sáng hôm sau

Thiên Nhi thức dậy thấy Tiểu Mạn và Hồng Nguyệt đang chuẩn bị đi học cô nhanh chân đứng dậy thay quần áo rồi đi xuống cùng Tiểu Mạn và Hồng Nguyệt

Mẹ cô thấy cô xuống hỏi "Nhi Nhi...con không sao chứ...mau lại đây ăn sáng rồi đi học"

Thiên Nhi nói "mẹ...con không muốn ăn...con đi học trước"

Nói xong có liền hướng cửa đi,Hồng Nguyệt cúi chào rồi cũng chạy theo Thiên Nhi, thấy mẹ cô lo lắng Tiểu Mạn nói "lát đến trường cháu sẽ đưa nó ra căn tin ăn...cháu xin phép đi học ạ"

Thấy mẹ cô gật đầu Tiểu Mạn cũng chào rồi chạy theo Thiên Nhi

Nhật Long đang ăn sáng cũng đứng dậy chào ba mẹ rồi cầm cặp chạy theo

Vì hôm nay Thiên Nhi không muốn đi xe mà Hồng Nguyệt và Tiểu Mạn tới qua đi mô tô sang đây cho nên bây giờ ba người đang đứng ngoài cổng chờ lái xe của nhà đưa đi học

Nhật Long đi xe từ trong gara ra dừng trước mặt ba người, hạ kính xe nói "lên xe đi..."

Thiên Nhi không nói gì mở cửa ghế lái phụ ngồi lên, Tiểu Mạn và Hồng Nguyệt cũng mở cửa ngồi lên xe, Hồng Nguyệt nói "cảm ơn nha"

Nhật Long nhìn Hồng Nguyệt mỉm cười gật đầu rồi nhìn qua Thiên Nhi thấy cô vẫn khuôn mặt lạnh anh lại lắc đầu thờ dãi lái xe đến trường

Xe vừa đến cổng trường cô đã nghe thấy tiếng hò reo âm ỉ, bước xuống xe cô nhìn thấy ba chiếc siêu xe cũng đậu ngay cửa là Tuấn Minh, Thiên Hương, Diệc Thần và Jon

Thấy bọn cô bước xuống tiếng hét của bọn người kia lại hét càng to làm cô thấy nhức đầu

Không nói một câu với Nhật Long đi thẳng vào lớp, Hồng Nguyệt và Tiểu Mạn sách cặp chạy theo

Vừa đi qua chỗ nhóm người Diệc Thần thì bị Thiên Hương nắm cổ tay dừng lại

Thiên Nhi quay lại nhìn Thiên Hương với ánh mắt hờ hững, Thiên Hương lo lắng hỏi "em không sao chứ?"

Thiên Nhi đẩy tay Thiên Hương ra rồi bước tiếp đi

Thiên Hương đã lo lắng nay nhìn em mình lại càng lo lắng hơn nhìn qua Tiểu Mạn và Hồng Nguyệt

Tiểu Mạn nói "nó không sao đâu mà đừng lo...thôi tại tao lên lớp đây"

Nói xong hai người cũng chạy nhanh đi, Nhật Long bây giờ mới đi lại chỗ của Thiên Hương, nói "chị đừng lo...con bé không sao đâu...nó chỉ muốn yên tĩnh thôi"

Thiên Hương gật đầu nói "chị chỉ mong con bé không u buồn giống năm đó"

Diệc Thần không hiểu gì hỏi "có chuyện gì với em ấy sao?"

Nhật Long trả lời "ừm...có chút chuyện...mày có muốn biết không"

Diệc Thần gật đầu

Nhật Long vừa bước đi vừa nói "vậy tí đến giờ giải lao tao kể cho...con bắt giờ thì lên lớp thôi"

Nhóm Diệc Thần cũng chạy theo Nhật Long lên Lớp

Thiên Nhi ngồi trong lớp mắt lại hướng ra cửa

Hồng Nguyệt và Tiểu Mạn ngồi bên cạnh nhìn cô

Hồng Nguyệt nói "nó lại như vậy rồi"

Tiểu Mạn gục mặt xuống bàn nói "hazz...chuyện này nên để nó tự quên đi"

Hồng Nguyệt cũng im lặng gục mặt xuống bàn

Cô giáo bước vào nói "hôm nay lớp ta có một bạn mới...em vào đi"

Ngoài cửa một chàng trai tóc vàng, khuôn mặt quyến rũ khiến người ta mê mẩn, áo sơ mi hở hai cúc trên khiến người đó càng quyến rũ, chàng trai tiến đứng bên cạnh cô giáo cúi đầu chào

Từ lúc cậu ta bước vào ánh mắt Thiên Nhi đã đặt lên người cậu ta, đầu tiên là ngạc nhiên sau đó là yêu thương cuối cùng là đau buồn và hận

Chàng trai đó nói "xin chào mọi người...tôi tên Chu Thiệu Phong du học sinh Pháp mới về nước mong mọi người giúp đỡ"

Tiểu Mạn và Hồng Nguyệt bật dậy nhìn thấy Thiệu Phong rồi nhìn qua Thiên Nhi, trong ánh mắt của cô buồn có, yêu có, hận cũng có

Siết chặt bàn tay tự nói với mình phải bình tĩnh nhìn qua Thiệu Phong bằng ánh mắt giết người

Cô giáo phân chỗ cho Thiệu Phong ngồi cạnh Thiên Nhi, ngay lập tức Tiểu Mạn đứng dậy nói "Thưa cô...để bạn ấy ngồi chỗ của em được không ạ...em sẽ ngồi với Thiên Nhi"

Cô giáo ngẫm nghĩ một lát rồi nhìn Thiệu Phong

Thiệu Phong mắt vẫn đối mắt với Thiên Nhi nói "không cần đổi"

Rồi tiến thẳng đến ghế bên cạnh Thiên Nhi ngồi

Hắn tự trách bản thân đã nợ cô rất nhiều nên năm đó hắn rời đi cùng ba mẹ sang Pháp lập nghiệp nay cũng đã là gia tộc lớn, hắn trở về lần này là để trả lại cô những gì hắn nợ, bảo vệ và bù đắp những tổn thương hắn gây ra cho cô

_____mắt cảm hứng sáng tác rồi phải làm sao giờ

Bạn đang đọc truyện *Phu Nhân, Lão Đại Rất Yêu Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33

Hắn ngồi xuống chỗ của mình cũng là lúc hàn khí quanh người Tiểu Mạn và Hồng Nguyệt phát ra càng nặng khiến đám người ngồi trong lớp lạnh hết sống lưng

Thiên Nhi liếc Thiệu Phong thấy hắn không phản ứng gì cô lại quay mặt về phía cửa sổ ánh mắt lướt qua tia hận

Thiệu Phong gục mặt xuống bàn, mắt vẫn chăm chú nhìn cô không rời

Hết tiết học Hồng Nguyệt và Tiểu Mạn chạy lại lôi Thiên Nhi đi, định xuống căn tin nhưng vừa bước qua cửa lớp được một đoạn Thiên Nhi dừng lại nói "bọn mày xuống căn tin đi...tao không đi đâu"

Sau đó quay người bước đi, Hồng Nguyệt níu tay Thiên Nhi hỏi "mày đi đâu?"

Thiên Nhi dừng bước quay mặt lại nhìn Hồng Nguyệt nói "tao lên sân thượng...tao muốn ở một mình"

Nhìn thấy ánh mắt của cô Hồng Nguyệt buông tay ra để cô đi

Hai người xuống căn tin thấy nhóm Diệc Thần liền chạy lại ngồi

Thiên Hương hỏi "Thiên Nhi đâu...sao không xuống cùng bọn mày"

Tiểu Mạn trả lời "nó nói muốn ở một mình nên lên sân thượng rồi..."

Nhật Long nhìn Hồng Nguyệt nói "anh nghe nói lớp em có học sinh mới"

Hồng Nguyệt nói "ừm...là Chu Thiệu Phong"

Thiên Hương và Nhật Long đơ người một lúc, hàn khí xung quanh hai người cũng tăng cao

Tuấn Minh vội vàng vuốt lưng vợ mình để giảm hàn khí

Hồng Nguyệt cũng nắm chặt tay của Nhật Long

Diệc Thần lúc này mới lên tiếng "Nhật Long... mày mau kể cho tao chuyện của Thiên Nhi"

Nhật Long bình tĩnh lại rồi kể tất cả mọi chuyện năm đó cho Diệc Thần nghe

Nghe xong câu chuyện Diệc Thần tức giận đứng dậy chạy đi tìm Thiệu Phong, đám người kia biết có chuyện liền chạy theo

Trong lúc bọn họ nói chuyện, ở chỗ Thiên Nhi cũng diễn ra một cuộc nói chuyện không mấy vui vẻ

Thiên Nhi đang đứng đó mắt nhắm, nói "anh lên đây làm gì?"

Thiệu Phong đứng đằng sau Thiên Nhi bất giác cười rồi tiến lên đứng bên cạnh nói "anh lên đây để nói chuyện với em"

Thiên Nhi nhếch miệng cười "tôi với anh còn chuyện để nói sao?"

Thiệu Phong rũ mắt xuống nói "em có hận anh không?"

Thiên Nhi bật cười thành tiếng "ha...hận anh?...hận anh đâm tôi một nhát dao...hay hận anh đã lừa dối tình cảm của tôi?"

Ánh mắt nhìn thẳng Thiệu Phong đầy tia khinh bỉ

Thiệu Phong quay mặt lại nói "anh chưa từng lừa dối tình cảm của em?"

Thiên Nhi nói "thật sao?"

Nhìn đến ánh mắt Thiên Nhi anh đã thấy...một tia yêu thương đã hiện lên nhưng rất nhanh lại được dấu đi bởi sự đau khổ hận thù

Thiệu Phong ôm chặt Thiên Nhi vào lòng nói "năm đó anh yêu em là thật...đến bây giờ anh vẫn còn yêu em...nhưng bởi vì năm đó anh không có quyền lực...ba mẹ thì bị ông ta giam giữ nên anh mới phải làm như vậy...anh xin lỗi...xin lỗi em rất nhiều...em có thể cho anh một cơ hội không bây giờ anh đã đủ mạnh để bảo vệ em...anh sẽ bù đắp lại những lỗi lầm anh gây ra...có được không?"

Thiên Nhi đẩy Thiệu Phong ra một tay tát thẳng vào mặt của Thiệu Phong nói "xin lỗi ư...bây giờ anh xin lỗi còn tác dụng gì sao...cho anh cơ hội...nực cười...bảo vệ sao...bây giờ tôi còn cần anh bảo vệ sao....bù đắp lại lỗi lầm...vết sẹo anh gây ra cho tôi vẫn còn đây...vết thương trong lòng tôi...anh lừa tôi không dám tin vào tình yêu...tất cả mọi thứ...anh có thể bù đắp sao...tình yêu của tôi dành cho anh đã chết rồi...chết từ rất lâu rồi...bây giờ tôi đã không còn yêu anh...và tình yêu của anh tôi cũng không cần"

Thiên Nhi như gào lên, không kiềm được nước mắt mà rơi xuống

Thiệu Phong nắm chặt hai bên vai của Thiên Nhi nói "năm đó là anh sai...cho nên bây giờ anh mới trở về đây để sửa lại lỗi sai của mình...nhưng tại sao em lại không cho anh một cơ hội chứ...anh biết em vẫn còn yêu anh...vậy tại sao lại không thể cho anh bù đắp...không thể cho anh ở cạnh em một lần nữa..."

Thiên Nhi hất tay Thiệu Phong ra cười lớn nói "hahaha...yêu anh sao...anh đang ảo tưởng à...cho anh thêm một cơ hội?...muộn rồi..."

Lấy tay lau hết nước mắt, cô nói tiếp "nói cho anh biết...tôi sắp kết hôn rồi vì vậy anh sẽ chẳng còn cơ hội nữa đâu..."

Thiệu Phong như chết lặng, cô nói cô sắp kết hôn...thật sự là anh hết cơ hội rồi sao...không được cô sẽ chỉ là của một mình anh mà thôi

Anh cứ thế chìm trong suy nghĩ, một kế hoạch được vạch ra, Thiệu Phong nhìn thẳng vào mắt cô bình tĩnh đến lạ kì nói "em kết hôn với ai?"

Thiên Nhi cảm thấy có chút bất an nhưng vẫn với đôi mắt hồ hững nói "tại sao tôi phải nói cho anh biết?"

Thiệu Phong nói "anh chỉ muốn biết người em kết hôn có tốt hay không thôi"

Thiên Nhi chưa kịp nói ở phía cửa nhóm người Diệc Thần đã tìm đến, bọn họ chạy đến bên chỗ Thiên Nhi, Thiên Hương ôm cô vào lòng nói "không sao chứ"

Thiên Nhi nói "không sao"

Nhìn thấy Thiệu Phong, Nhật Long tính chạy lại đánh hắn, như biết trước suy nghĩ của Nhật Long Hồng Nguyệt dứ tay Nhật Long lại không cho đi

Nhật Long nói "mày còn dám xuất hiện trước mặt em tao"

Thiệu Phong không thèm liếc Nhật Long nói "tại sao không?"

Nhật Long tức nổi muốn chạy lại đâm mấy phát vào mặt Thiệu Phong nhưng không thể vì Hồng Nguyệt dữ rất chặt

Thiên Hương nói "cậu về đây mục đích là gì?"

Thiệu Phong cho hai tay vào túi quần nói "tôi về đây để chỉ để gặp vợ tương lai của tôi"

Thấy mặt của Thiệu Phong đặt trên người Thiên Nhi, Diệc Thần ôm chặt cô vào lòng nói "tao khuyên mày nên rút đi đừng để tao phải giết mày"

Thiệu Phong nhìn từ trên xuống dưới Diệc Thần rồi bước đi, đến cửa thì anh dừng lại nói "Thiên Nhi...vị hôn phu của em cũng được đấy...nhưng em chỉ thuộc về một mình tôi thôi..."

Thiệu Phong vừa bước đi vừa cười, thấy hấn đã đi khuất bọn họ mới xúm lại hỏi Thiên Nhi

Tiểu Mạn hỏi "hắn ta nói gì với mày vậy?"

Hồng Nguyệt nói "hắn đã làm gì mày chưa?"

Thiên Hương "em ổn chứ?"

Diệc Thần "yên tâm...anh sẽ bảo vệ em"

Nhật Long "anh sẽ giết chết thằng đấy"

Jon "cô đừng sợ...lão đại của tôi rất giỏi sẽ bảo vệ được cô?"

Tuấn Minh "em vợ...có chuyện gì thì gọi cho anh...anh sẽ giúp"

"Tôi không sao đừng làm phiền tôi" Thiên Nhi hét lên rồi chạy đi

Bọn họ đứng đấy ai cũng lo lắng cho cô

Bạn đang đọc truyện *Phu Nhân, Lão Đại Rất Yêu Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 34

Thiên Nhi chạy ra khỏi cổng trường mới bước đi chậm lại thật sự cô rất sợ... sợ gặp lại Thiệu Phong vì cô không biết nên đối mặt với anh như thế nào, anh nói đúng cô vẫn yêu anh chỉ là tình yêu cô dành cho anh đã không còn nhiều như lúc trước thôi

Thiên Nhi vừa đi vừa suy nghĩ bỗng chốc đã về đến nhà

Bác Trương thấy cô về liền chạy ra hỏi "sao hôm nay cháu về sớm thế?"

Thiên Nhi nói "cháu thấy hơi mệt nên về trước...bác Trương ba mẹ cháu đâu"

Bác Trương nói "lão gia đến công ty còn phu nhân có hẹn với bạn nên đã ra ngoài rồi"

Thiên Nhi nói "vâng...vậy cháu lên phòng nghỉ đây"

Cô nói rồi lên phòng, lấy một chiếc vali màu đen ra, cho quần áo cùng đồ dùng cần thiết vào

Cô lấy một tờ giấy rồi viết lên "con muốn được yên tĩnh nên sẽ đi một thời gian ngắn, mọi người đừng tìm con, con sẽ trở về sớm"

Đặt tờ giấy lên giường rồi kéo vali lặng lẽ xuống nhà, lên taxi kêu bác tài lái xe ra sân bay rồi lấy điện thoại ra nhấn một dãy số ẩn gọi nói "chị muốn ở nhờ chỗ em một thời gian ngắn, chuẩn bị máy bay giúp chị"

Bên kia giọng nói lạnh phát ra "được"

Mất ba mươi phút để đến sân bay, trả tiền taxi rồi tiến thẳng vào sân bay, có một cô gái đi đến nói "chào Hoàng tiểu thư, máy bay đã được chuẩn bị mời đi bên này"

Cô gật đầu rồi đi theo cô gái đó lên máy bay và bay sang anh

Cô bay cũng đã được hai tiếng ở nhà lúc này ba mẹ cô cũng đã về đang ngồi ở ghế đọc báo xem tivi

Nhật Long, Hồng Nguyệt và Tiểu Mạn vừa về đến nhà, Nhật long hỏi "ba mẹ Thiên Nhi đã về chưa"

Mẹ cô hỏi lại "nó không đi cùng mấy đứa sao"

Bác quản gia từ trong bếp đi ra nói "tiểu Nhi đã về rồi...đang ở trên phong thừa Phu nhân"

Tiểu Mạn hát Hồng Nguyệt chạy lên phòng nói "mau lên xem thử"

Bọn họ đứng ngoài cửa gọi không thấy Thiên Nhi trả lời liền mở cửa đi vào, không thấy ai bọn họ bắt đầu lo lắng đi đến bên giường thấy tờ giấy họ nhìn nhau không biết làm gì

Nhật Long lấy điện thoại ra thông báo cho Diệc Thần

Mẹ cô cũng gọi cho Thiên Hương, sau năm phút Thiên Hương, Tuấn Minh, Diệc Thần và Jon (đang ở cùng Diệc Thần nên đi theo Diệc Thần luôn) đã ở dưới nhà

Diệc Thần hỏi "đã gọi cho Thiên Nhi chưa?"

Hồng Nguyệt nói "đã gọi rồi nhưng không nghe máy"

Jon nói "có ai cài định vị vào máy cô ấy không"

Tiểu Mạn nói "nó không cho ai cài định vị vào điện thoại của nó"

Ba cô nói "Nhật Long mau gọi bên các hãng máy bay kiểm tra xem có tên Thiên Nhi không"

Nhật Long nói "con đã gọi họ đều bảo không có"

Mẹ cô lo lắng nói "vậy con bé đã đi đâu chứ"

Bọn họ đi tìm khắp mọi nơi trong thành phố đều không tìm thấy, hiện tại đã năm giờ sáng ai cũng mệt đang ngồi nghỉ ở phòng khách nhà họ Hoàng

Lúc này Thiên Nhi vừa xuống máy bay lên xe đến biệt thự của em họ cô- chính là người cô đã gọi nhờ chuẩn bị máy bay cho cô

Ngôi biệt thự không quá to chỉ dành cho một người ở, xung quanh cũng không có người hầu

Thiên Nhi bước vào thấy một cô gái xinh xắn, làn da trắng, tóc vàng dài đến thắt lưng, cô nói "Lina...em vẫn khỏe chứ"

Cô gái xinh xắn đó là Lina em họ cô, nó là người khá lạnh lùng có lẽ do chuyện ba mẹ nó mất từ khi nó mới năm tuổi, ba nó chính là em của ba cô, lúc ba mẹ nó mất nó cũng không về với ông bà mà ở bên đây sống tự lập bây giờ nó đã là chủ tịch của cả một tập đoàn trong khi đó nó mới 12 tuổi

Lina nói "chị mau vào nhà đi rồi nói cho em biết tại sao lại đến đây"

Thiên Nhi vào nhà ngồi xuống ghế cười nói "chị đến thăm em không được sao"

Lina vẫn lạnh lùng nói "chị đừng nói dối"

Thiên Nhi cười nói "em còn nhớ người tên Chu Thiệu Phong chứ?"

Lina gật đầu, cô nói tiếp "chị đã gặp lại hắn"

Lina nói "chị không biết đối mặt với hắn như thế nào nên mới đến đây"

Thiên Nhi nói "chị muốn ở đây đến thứ 6 tuần sau, thứ 7 tuần sau bang của hắn thách đấu với bang chị...chị muốn ổn định lại tinh thần sau đó sẽ trở về"

Lina nhìn Thiên Nhi nói "ừm"

Thiên Nhi đứng dậy nói "phòng chị ở đâu?"

Lina nhìn cô gái vừa đưa Thiên Nhi vào nói "May...đưa chị ấy về phòng"

May đi đến dẫn Thiên Nhi về phong, bước vào phòng cô lấy điện thoại lắp sim giả mà cô mua gọi vào số Nhật Long

Bọn họ đang nằm uể oải ở nhà họ Hoàng, thấy tiếng điện thoại Nhật Long nghe máy nói "là ai?"

Thiên Nhi nói "anh hai, là em"

Nhật Long hét lên "Thiên Nhi"

Rồi bật loa ngoài, mọi người xúm lại chỗ Nhật Long, Diệc Thần nói "em đang ở đâu vậy"

Thiên Nhi nói "em không sao...em gọi về muốn nói mọi người đừng lo lắng thứ sáu tuần sau em sẽ về"

Tiểu Mạn nói "mày không về dự đám cưới của tụi tao sao"

Thiên Nhi nói "xin lỗi...tao không thể...tao sẽ bù cho bọn mày sao"

Chưa để bọn họ nói tiếp Thiên Nhi đã tắt máy, tháo chiếc sim đó rồi vứt đi

Thiên Hương nói "nếu em ấy đã nói không sao thì mọi người đừng lo...bây giờ về nghỉ ngơi đi...ai cũng đã mệt rồi"

Mọi người chuẩn bị đứng lên đi về thì điện thoại của ba cô vang lên, nghĩ là Thiên Nhi nên mọi người đều chạy về phía ông

Ông mở điện thoại lên là Lina, con bé đã lâu không gọi cho ông rồi

Ấn nghe rồi bật loa ngoài lên nói "lina có chuyện gì sao"

Lina nói "bác hai, chị đang ở đây...đừng lo"

Ba cô nói "Thiên Nhi đang ở chỗ cháu sao vậy thì bác yên tâm rồi"

Dừng một chút ông nói tiếp "lina...đến lúc Thiên Nhi trở về cháu có thể về cùng con bé không...đã lâu lắm rồi cháu không về thăm bác và chú ba...cả ông bà nội đều rất nhớ cháu"

Lina suy nghĩ một lúc lâu rồi nói "ừm"

Ông vui vẻ tắt máy, Diệc Thần hỏi "là ai vậy ạ"

Ba cô nói "là cháu của ta...mấy đứa yên tâm nếu Thiên Nhi ở chỗ con bé thì không xảy ra chuyện gì đâu"

Sau đó ông vui vẻ đi lên lầu gọi điện thoại báo cho ba mẹ mình về việc Lina sẽ về nước

Tiểu Mạn thắc mắc hỏi "hình như khi nghe cái người Lina kia sẽ về nước thì bác ấy rất vui"

Mẹ cô nói "vui là phải thôi...lina là đứa con gái duy nhất của em trai ông ấy"

Hồng Nguyệt hỏi "bác ấy con một người em nữa sao?"

Mẹ cô nói "ừm...ông ấy có hai người em, người thứ nhất chắc cháu đã biết còn người thứ hai thì đã chết do bị ám sát, người đó chính là ba của Lina...con bé số khổ năm tuổi thì đã mất cả ba và mẹ...sống tự lập ở bên Anh...cho dù ai khuyên thế nào con bé cũng không về Việt Nam ở với chúng ta"

Thiên Hương nói "Lina rất giỏi nha... bây giờ con bé mới 12 tuổi đã là chủ tịch của cả một tập đoàn"

Nhật Long nói "chị cứ ngưỡng mộ nó trong khi đó chẳng biết mặt mũi con bé thế nào"

Thiên Hương nói "chị nghe Thiên Nhi kể về Lina rồi...Thiên Nhi sợ hãi nó đi du lịch ở Anh lại gặp được con bé mình đi đến cả mấy lần cũng không gặp được"

Mẹ cô nói "thôi được rồi mấy đứa về nghỉ ngơi đi"

Cả bọn cúi chào mẹ cô rồi đi về Nhật Long cũng lên giường đi ngủ

Bạn đang đọc truyện *Phu Nhân, Lão Đại Rất Yêu Người* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 35: Jack Waykis

Thời gian Thiên Nhi ở bên Anh đã trôi qua, trong lúc cô ở Anh thì Hồng Nguyệt và Tiểu Mạn đã tổ chức lễ cưới cô không thể đến dự vì lúc đó tình thân cô không ổn định muốn nghỉ ngơi

Hôm nay là thứ sáu, Thiên Nhi đang trên máy bay tư nhân cùng Lina về nước

Sáng hôm thứ 7 Thiên Nhi cùng Lina về đến nơi, bước ra sân bay đã thấy ba mẹ cô cùng đám Diệc Thần đã đứng ở đây đợi

Bọn họ chạy lại hỏi cô đủ điều nhưng cô chỉ nói đúng một câu "con không sao"

Ba cô cũng hỏi lina rất nhiều nhưng con bé cũng không trả lời

Thiên Nhi cùng Lina lên xe mà Lina cho người chuẩn bị đi thẳng đến bang

Ba mẹ cô cũng chỉ biết thở dài, Tiểu Mạn và Hồng Nguyệt cũng lên một chiếc xe đuổi theo xe của Thiên Nhi

Jon lo lắng cho vợ mình gọi điện hỏi "vợ à...em đi đâu vậy?"

Tiểu Mạn nói một câu rồi tắt máy luôn "em đến bang xem một chút...anh đừng lo"

Đến bang, Tiểu Mạn và Hồng Nguyệt vào phòng của bang chủ thấy Thiên Nhi ngồi đây vuốt ve cây súng, Lina bên cạnh đang nghịch điện thoại

Tiểu Mạn nói "tối nay mày tính đi thật sao"

Thiên Nhi nói "ừm...tao phải trả cho hắn những gì hắn gây ra cho tao"

Hồng Nguyệt nói "tao cứ cảm thấy có chuyện gì ấy không ổn...tối nay mày đừng nên đi"

Thiên Nhi nói "mày yên tâm đi, không có chuyện gì đâu"

Đặt cây súng xuống Thiên Nhi nói "khải...mau đi chuẩn bị một chút...tối nay chúng ta sẽ san bằng bang Bóng Đêm"

Khải đứng ngoài cửa nói vâng rồi đi chuẩn bị

Tiểu Mạn và Hồng Nguyệt lại ghé ngồi hỏi "đây là em họ của mày"

Thiên Nhi gật đầu nói "đây là em họ tao tên Lina....Lina đây là hai người bạn thân của chị"

Hồng Nguyệt mỉm cười nói "chào em chị là Hồng Nguyệt"

Tiểu Mạn cũng vui vẻ nói "chị là Tiểu Mạn"

Lina ngược mặt lên nói "em là Lina"

Nhìn thấy đôi mắt màu đỏ của Lina hai người họ đều giật mình, nhìn vào đôi mắt đó họ cảm thấy như nó đang hút hồn mình và cũng rất đáng sợ nhưng nó lại rất đẹp khiến, Tiểu Mạn thốt lên "thật đẹp"

Lina cúi đầu nói "cảm ơn"

Thiên Nhi nhìn hai con bạn nói "Tối nay Lina cũng sẽ đi cùng"

Hồng Nguyệt bừng tỉnh nói "có thể sao?"

Thiên Nhi gật đầu

_____chuyển cảnh_____

12 giờ đêm cũng là lúc đến Thiên Nhi cùng những người trong bang đã đến điểm hẹn, ở đây là khu đất trống, xung quang không có thứ gì cả

Phía trước là Thiệu Phong cùng người của mình đang đứng đó nhìn Thiên Nhi

Thiên Nhi nói "Thiệu Phong hôm nay tôi sẽ trả cho anh những gì anh làm với tôi"

Lina cùng May và Dan đứng phía sau quan sát

Thiệu Phong cười nói "ngày hôm nay cũng là ngày em thuộc về tôi"

Vừa nói xong liền ra lệnh cho thuộc hạ của mình, từ phía xa ở bụi cây, ở dưới lòng đất xung quang họ bắt đầu chuyển động. Lina lúc này mới hét lên "có đây"

Chạy lại phía Thiên Nhi kéo cô đi nhưng không kịp, vì bọn chúng xông lên bất ngờ khiến người của cô có chút hoảng loạn, trong lúc đấy Thiên Nhi đã bị Thiệu Phong lôi lên trực thăng bay đi, Thiên Nhi hét lên "Lina"

Sau đó không thấy đâu, Lina chạy theo trực thăng bị một người của Thiệu Phong đánh lên rồi mang đi

Say khi đã bắt được người bọn chúng liền rút lui, Tiểu Mạn và Hồng Nguyệt tìm xung quanh không thấy Thiên Nhi hét lên "bọn chúng bắt Thiên Nhi rồi"

May và Đan không thấy Lina cũng nói "Lina cũng bị bắt rồi"

Hồng Nguyệt nói "trước hết chúng ta phải trở về bang băng bó vết thương đã"

Đan nói "mọi người về trước chúng tôi có việc phải đi"

Tiểu Mạn nói "hai người định đi đâu, vết thương của hai người cũng nặng lắm đấy"

May nói "chúng tôi đi tìm người cứu Lina"

Sau đó lên một chiếc xe đi mất

Tiểu Mạn và Hồng Nguyệt trở về bang liền báo cho Diệc Thần, Nhật Long, Thiên Hương

Sau một lúc đám người bọn họ đã có mặt trong phòng bang chủ có cả Jon và Tuấn Minh

Jon thấy vợ mình bị thương chạy lại hỏi "có sao không...để anh xem"

Tiểu Mạn nói "em không sao...chỉ là vết thương ngoài da"

Nhật Long cũng chạy lại phía vợ mình nói "em ổn chứ"

Hồng Nguyệt nói "em không sao...đã băng bó rồi"

Diệc Thần tức giận nói "tại sao Thiên Nhi lại có thể bị bắt"

Hồng Nguyệt nói "đội thủ chính là Chu Thiệu Phong"

Cả bọn hét lên "cái gì?"

Tuấn Minh thắc mắc hỏi "vậy tại sao hắn ta lại bắt cả em họ của Thiên Nhi đi...cô ấy đâu có liên quan"

Thiên Hương nói "không...hắn ta biết Lina chính là người mà Thiên Nhi yêu thương nhất...cho dù có chết cũng phải bảo vệ...hắn ta bắt Lina để đe dọa Thiên Nhi"

Diệc Thần hét lớn "lật tức điều động người đi cứu Thiên Nhi...Chu Thiệu Phong tôi phải giết hắn ta"

Jon chạy ra ngăn cản "bình tĩnh đã...không thể vội vàng như vậy được...nếu cậu đi như vậy sẽ gặp nguy hiểm đấy"

Nhật Long nói "đúng đấy...trước hết chúng ta phải nghĩ cách đã"

Diệc Thần quát lớn "còn nghĩ cách gì nữa...Thiên Nhi đang gặp nguy hiểm đó"

Thiên Hương hét lên "bây giờ cậu đi cũng chỉ mang một thân vết thương về thôi...cậu yên tâm hắn ta sẽ không làm gì Thiên Nhi đâu"

Bọn họ ở lại trong bang Thần Long đến hai ngày để lập kế hoạch

Thiên Nhi ở chỗ Thiệu Phong cũng đã tỉnh, hắn mang Lina ra đe dọa cô nếu không nghe lời hắn thì Lina sẽ chết

Cô cũng không biết làm gì, hằng ngày vẫn ngồi đó nhìn Lina trong phòng giam qua màn hình

Kế hoạch của Diệc Thần đã bắt đầu thực hiện, trước hết họ bao vây quanh trụ sở của Thiệu Phong, sau đó Hồng Nguyệt lên vào ngắt hết các thiết bị phòng vệ của bang

Còn lại bọn họ chia nhau ra đi tìm Thiên Nhi và Lina, tìm hết cả một trụ sở đều không có ai

Cảm thấy có gì đó không ổn, Tiểu Mạn lên vào phòng điều khiển phát hiện không có ai theo dõi, nhìn đến màn hình phát hiện đã mắc bẫy liền gọi báo

cho mọi người biết

Khi gặp nhau ở ngoài cửa bang của Thiệu Phong thì bị bao vây

Giọng Thiệu Phong phát ra từ một chiếc điện thoại trên tay một kẻ đang bao vây họ "Haha tôi không ngờ những người thông minh như vậy lại mắc phải cái bẫy này....nếu đã đến thăm bang tôi thì tôi phải tiếp đón thật tốt chứ...giết"

Bọn thuộc hạ xông lên, người của Diệc Thần mang đi rất ít nên đỡ không được, bọn họ cũng bị thương rất nặng, Tiểu Mạn lấy trong túi bom mini đáp bọn chúng nhân lúc khói bay ra mà chạy

Về đến bang ai cũng bị thương nặng, băng bó một lúc lâu mới xong, Diệc Thần nói "lần này lại mắc bẫy của bọn chúng...lần sau phải cẩn thận hơn mới được"

Điện thoại Nhật Long vang lên hốt hoảng nói "là mẹ?"

Thiên Hương mặt tái nhợt nói "đừng để ba mẹ biết chuyện này..."

Nhật Long gật đầu rồi nghe máy "alo mẹ ạ"

Mẹ cô nói "sao mấy hôm nay mẹ không thấy Thiên Nhi cùng Lina về nhà"

Nhật Long nói "aa...Thiên Nhi nói với con là ở bang có nhiều việc nên chưa về được con quên không nói với mẹ"

Mẹ cô trách mắng "cái thằng này...lần sau phải nói với mẹ ngay làm mẹ lo lắng...còn Lina"

Nhật Long lại nói "Lina nói khi nào Thiên Nhi về em ấy mới về...nên mẹ đừng lo"

Mẹ cô nói "ừm được rồi...mẹ tắt máy đây"

"Vâng"

Nói xong Nhật Long tắt máy thở phào nhẹ nhõm

Ngoài cửa phòng May và Đan bước vào nói "chào mọi người"

Jon nói "aaa...hai người không phải là người đi theo bảo vệ Lina sao...mấy hôm nay hai người đi đâu vậy"

Đan nói "bọn tôi đi đón một người...người này có thể giúp chúng ta cứu Hoàng tiểu thư và Lina"

Diệc Thần nói "là ai?"

Ngoài cửa một chàng trai trẻ phong cách châu âu bước vào nói "xin chào tôi là Jack Waykis rất vui được gặp mọi người"

Bạn đang đọc truyện *Phu Nhân, Lão Đại Rất Yêu Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 36

Tuấn Minh nói "Jack Waykis không phải là vua của thế giới ngầm toàn châu âu sao...."

Jon nói "anh muốn hợp tác cùng bọn tôi"

Jack nói "đúng vậy....tôi muốn cùng mọi người cứu hai người họ"

Thiên Hương nói "làm sao bọn tôi tin được anh"

May nói "mọi người yên tâm...cậu ấy là thanh mai trúc mã của Lina...sẽ không làm hại mọi người"

Diệc Thần nói "anh có kế hoạch gì"

Jack nói "sáng mai tôi được Chu Thiệu Phong mời đến biệt thự của hắn ta bàn chuyện làm ăn...trong lúc tôi nói chuyện mọi người hãy lên vào cứu Hoàng tiểu thư...tôi đã điều tra được Hoàng tiểu thư đang ở phòng cuối cùng bên tay trái ở tầng hai...khi cứu được Hoàng tiểu thư mọi người hãy gọi điện báo cho May phần còn lại để tôi lo liệu mọi người không cần lo"

Thiên Hương nói "còn Lina thì sao"

Dan nói "chúng tôi sẽ cứu Lina"

Diệp Thần nói "được...ngày mai Tuấn Minh và Jon đi cùng tôi"

Hồng Nguyệt hỏi "còn chúng tôi làm gì?"

Jon cười nói "ở nhà chờ chúng tôi về"

Sáng hôm sau

Thiên Hương, Hồng Nguyệt và Tiểu Mạn bị bắt ở nhà, trong lòng cứ bồn chồn lo lắng không yên nhưng cũng không thể đi theo

Jack dẫn theo May và Dan cùng thuộc hạ của mình tiến vào biệt thự của Chu Thiệu Phong

Xe tiến vào sân đã thấy Chu Thiệu Phong đứng đó đợi

May và Dan bước xuống đứng trước là Jack

Thiệu Phong vội nói "cảm ơn ngài Jack đã nhận lời mời của tôi"

Jack gật đầu như chào hỏi rồi cùng Thiệu Phong tiến vào phòng khách

Jack ngồi ghế đối diện Thiệu Phong thấy mặt Thiệu Phong cứ nhìn đến May và Dan nên mở lời "Chu thiếu quen biết với thuộc hạ của tôi sao?"

Thiệu Phong giật mình nhìn người đàn ông trước mặt cười lấy lòng nói "chắc tôi nhận nhầm thôi"

Thiệu Phong cảm thấy hai người họ rất giống hai người đứng bên cạnh em họ của Thiên Nhi trong buổi thách đấu đó nhưng anh nghĩ nhận nhầm rồi không để ý nữa

Từ trên cầu thang một nữ hầu chạy xuống, cúi đầu nói "Thiếu gia...Thiếu phu nhân không chịu ăn sáng"

Thiệu Phong dẫn Thiên Nhi về liền bảo người hầu phải gọi cô là Thiếu phu nhân nên bọn họ mới gọi vậy

Jack nói "Chu thiếu nên lên khuyên bảo phu nhân của mình đi...tôi sẽ đợi"

Thiệu Phong cười nói "vậy tôi xin phép một chút"

Rồi chạy lên phòng Thiên Nhi, vào phòng thấy cô cứ nhìn vào màn hình theo dõi Lina, Thiệu Phong tức giận nói "tại sao em không ăn sáng"

Thiên Nhi lạnh nhạt nói "không muốn ăn"

Thiệu Phong lại gần tắt máy tính của cô nói "nếu em không ăn tôi sẽ không cho em nhìn thấy Lina nữa"

"Thiệu Phong anh đứng quá đáng" Thiên Nhi hét lên

Thiệu Phong cười nói "em nên nhớ mạng Lina là tôi giữ" sau đó bước đi

Thiên Nhi bình tĩnh lại nói "anh còn muốn giam giữ tôi đến khi nào"

Thiệu Phong lạnh giọng nói "cả đời....tốt nhất là em nên nghe lời tôi"

Cánh cửa đóng mạnh khiến Thiên Nhi giật mình...cô thật không ngờ Thiệu Phong lại có thể thay đổi đến như thế

Thiệu Phong xuống phòng nói chuyện làm ăn với Jack

Lúc này nhóm Diệp Thần đã đột nhập được vào biệt thự của Thiệu Phong, vừa đi vừa nấp, một lúc sau họ mới đến được phòng Thiên Nhi, ngoài cửa có hai tên canh gác

Jon nhảy ra đánh lạc hướng, bọn họ nhìn thấy Jon chưa kịp chạy theo đã bị Tuấn Minh và Diệp Thần giết

Vào phòng thấy Thiên Nhi ngồi thẫn người trên giường, Diệp Thần chạy lại nói "em có sao không?"

Thiên Nhi chưa kịp nói gì đã ngất đi vì kiệt sức...cũng tại cô không ăn gì từ hôm qua

Bé Thiên Nhi lên định theo đường cũ mà đi xuống thì Tuấn Minh đang kéo hai tên vệ sĩ vừa bị họ giết vào rồi nói "không thể theo đường này về...sẽ bị

phát hiện"

Jon đứng ngay cửa sổ nói "thà dây từ đây xuống chắc được...cửa sổ này phía sau biệt thự...sau khi nhảy xuống có thể theo lối sau chuồng ra"

Ba người nhìn nhau rồi bắt đầu thả dây từ cửa sổ xuống, vì phải chờ Thiên Nhi nên Diệc Thần đi có chút chậm, vừa ra khỏi biệt thự họ liền chạy ra chỗ bọn họ dấu chiếc xe lên xe phóng đi

Vừa lên xe Tuấn Minh liền nháy vào sổ của May

Jack đang ngồi nói chuyện cùng Thiệu Phong, thấy tay của May đặt lên vai mình anh biết đã cứu được Thiên Nhi liền nhìn Thiệu Phong nói "cần biệt thự đẹp như vậy...không biết Chu thiếu có thể dẫn tôi đi xem không"

Thiệu Phong trong đầu nghĩ nếu không phải anh ta bị bỏ bất tiếp chuyện với Jack và ngại thân phận của hắn thì anh còn lâu mới phải nói chuyện với cái giọng này giờ còn muốn anh dẫn đi thăm quan biệt thự...đấy chỉ là suy nghĩ còn mặt của Thiệu Phong vẫn cười rồi đồng ý

Thăm quan từ trên xuống dưới lúc đi qua một cái cửa làm bằng sắt có hai người canh giữ thì Jack dừng lại hỏi "trong này là gì vậy"

Thiệu Phong nói "trong đây nhốt một kẻ phản bội thôi"

Jack nói "không biết có thể cho tôi xem chứ"

Thiệu Phong lưỡng lự một hồi rồi đồng ý

Vào trong đập vào mắt họ là Lina bị xích chân tay cheo trên một cột sắt chữ X xung quanh toàn dụng cụ tra tấn, trên cơ thể Lina cũng có nhiều vết roi, quần áo rách nát máu chảy thấm hết vào quần áo

Nhìn thấy vậy Jack siết chặt tay nhấn nháy nói "đây là kẻ phản bội mà anh nói"

Thiệu Phong gật đầu, Jack liền ra tay đấm một phát vào mặt của Thiệu Phong nói "hử nhân của tao mà mày dám đụng vào"

Thiệu Phong bị một đấm ngã ra đất, người của anh từ ngoài xông vào, hai tên canh cửa ở ngoài cũng đã bị người của anh giết rồi, trong biệt thự chỉ còn vài nữ hầu cũng đã bị bắt nhốt

May và Dan nhanh chân chạy lại tháo xích ra rồi đỡ Lina xuống, Jack ôm Lina nói "Chu thiếu hãy chuẩn bị chết đi"

Nói xong liền bước ra đưa Lina đến bệnh viện

Thiệu Phong thấy mình đã gây ra chuyện lớn liền gọi cho ba mẹ mình, ba mẹ anh chỉ nói một câu rồi cúp máy "mau chạy đi con trai...gia tộc Waykis đang đối đầu với gia đình ta...không thể giữ được công ty...con mau trốn đi"

Thiệu Phong không ngờ chỉ vì muốn Thiên Nhi ở cạnh nên anh mới bắt cô gái đó vậy mà cô gái đó lại liên quan đến Jack Waykis, giờ Thiên Nhi anh không thể giữ được mà cả công ty cũng sắp mất

Bạn đang đọc truyện *Phu Nhân, Lão Đại Rất Yêu Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 37

Thiên Nhi tỉnh dậy thấy mình ở trong bệnh viện, cơ thể mệt mỏi không thể ngồi dậy được, Diệc Thần từ ngoài bước vào thấy Thiên Nhi đang cố gắng ngồi dậy liền chạy lại đỡ cô nói "em mau nằm nghỉ đi...ngồi dậy làm gì?"

Thiên Nhi không để ý đến Diệc Thần nói gì cầm tay anh nói "Lina đâu?"

Diệc Thần trong lòng tức giận vừa mới tỉnh đã lo cho Lina còn anh thì cô đề đi đâu, nhất định phải đuổi con bé về Anh mới được

Thầm tính toán kế hoạch đuổi Lina về nước xong, Diệc Thần nói "con bé đang nằm phòng bên cạnh"

Thiên Nhi đặt hai chân xuống Diệc Thần liền cản lại nói "em định đi đâu"

Thiên Nhi đẩy Diệc Thần ra nói "em phải đi xem Lina"

Khô nổi, cơ thể cô còn yếu không đẩy được Diệc Thần ra mà còn bị anh đẩy lại nằm trên giường, cô tức giận nói "sao anh không cho em đi?"

Diệc Thần nói "vừa mới tỉnh lại...cơ thể vẫn còn yếu em đòi đi đâu"

Lúc này Tuấn Minh, Thiên Hương, Jon, Tiểu Mạn, Nhật Long và Hồng Nguyệt bước vào

Vừa vào phòng đã chạy tới hỏi thăm Thiên Nhi, khiến cô đau hết cả đầu

Thấy cô mệt nên Diệc Thần bảo mọi người ra ngoài cho Thiên Nhi nghỉ ngơi

Họ đứng ngoài cửa mặt đen xì, cùng có chung một suy nghĩ "có nhất thiết phải đuổi tụi này ra ngoài không"

Họ cũng ra ghế ngồi đợi, nói đợi chứ thật ra họ đang rải câu lương khiến cho những kẻ độc thân đều thán than

Đây là bệnh viện đó!! Trời ơi! Ai đó làm ơn đưa họ đi đi trái tim của tôi đang nhói đau

Diệc Thần trong phòng khuyên cô mau nghỉ ngơi nhưng cô cứ cãi lại, anh không cho xem phim cô liền bật ti vi lên...anh tắt ti vi cô lại lôi điện thoại ra...anh nói gì cô sẽ làm ngược lại lời anh nói khiến anh cũng chịu thua đành ngồi gọt táo cho cô ăn

Lina được Jack đỡ đi đến phòng bệnh của Thiên Nhi đằng sau con có hai người con trai mặt mày cũng gọi là đẹp đi theo...là thuộc hạ thân cận của Jack

Đến trước cửa bọn họ đều dừng lại

Chuyện gì xảy ra vậy! Ba cặp đôi cùng rải câu lương, người đi qua ai cũng nhìn họ với ánh mắt phẫn nộ, Lina thở dài rồi bước đi tiếp vào đến phòng họ lại thấy một đôi nữa đang tình cảm đút táo cho nhau ăn, thuộc hạ của Jack ho vài tiếng rồi đi ra ngoài đợi

Thiên Nhi thấy Lina được băng bó khắp người thì giật mình hỏi "sao em lại bị thương nặng như vậy?"

Lina cười yếu ớt nói "không sao...em chỉ bị thương nhẹ"

Jack trách mắng "còn nhẹ sao...nếu anh không đưa em đến bệnh viện sớm thì vết thương của em đã nhiễm trùng rồi"

Lina véo Jack một cái, anh nhìn cô tỏ vẻ đáng thương, anh đâu nói sai

Thiên Nhi đang tự hỏi tại sao Lina lại bị thương, cô vẫn theo dõi em ấy hằng ngày mà

Diệc Thần biết cô nghĩ gì nói "hắn chỉ quay cánh em ấy còn chưa bị thương trong mười phút rồi thiết lập vào máy tính cho chiếu lại nhiều lần..."

Hoá ra là vậy...lúc đó cô quá lo lắng nên không biết, cô thật không ngờ Thiệu Phong sẽ làm vậy với Lina

Lina nói "chị...em không sao đâu"

Thiên Nhi gật đầu rồi lại chăm chú nhìn vết thương trên người Lina

Jack thấy Lina mặt mày tái nhợt chắc do mệt mỏi nói "tôi đưa em ấy về phòng nghỉ ngơi"

Hai người họ đi, Thiên Nhi thần người một lúc rồi lại để Diệc Thần đút táo ăn

Khoảng năm phút sau sáu người kia cũng ngưng rải câu lương đi phòng nhìn qua Thiên Nhi rồi đi về

Trong lúc cô và Lina nằm viện ba mẹ cô đều không biết, ba cặp vợ chồng kia ngày nào cũng đến thăm hai người họ, đặc biệt là lúc nào đến được mấy phút liền bị Diệc Thần đuổi ra rồi họ lại ra ghế ngồi tình tứ với nhau, cứ thế lặp đi lặp lại làm cho những người độc thân trong bệnh viện nhìn thấy họ là quay người đi đường khác

Diệc Thần lúc nào cũng ở bên cạnh Thiên Nhi

Lina cũng được Jack chăm sóc rất cẩn thận

Thời gian nằm viện cũng không có chuyện gì xảy ra, chỉ là họ nhận được tin Thiệu Phong đã chạy thoát còn cầm theo một khoản tiền rất lớn, ba mẹ của Thiệu Phong cũng bán công ty, đến một vùng nông thôn sống...vì tuổi họ đã cao nên Thiên Nhi không nên tính toán với họ...nợ ai người đó trả nên ba mẹ Thiệu Phong cũng nhận được một khoản tiền đủ sống đến hết đời

Bạn đang đọc truyện *Phu Nhân, Lão Đại Rất Yêu Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 38: Sinh nhật Thiên Nhi

Ngày được ra viện cũng là sinh nhật của Thiên Nhi

Thật ra thì chỉ cần nằm viện vài ba ngày là có thể ra viện nhưng Diệc Thần lo cho sức khoẻ của cô nên cô phải nằm ở đó hơn một tuần

Được ra viện làm cô cảm thấy thật thoải mái vì không phải thấy mùi thuốc sát trùng nữa

Hôm nay là sinh nhật cô nên ba mẹ cô đã chuẩn bị một bữa tiệc lớn và mời rất nhiều người

Vừa ra khỏi viện đã bị Thiên Hương, Hồng Nguyệt và Tiểu Mạn kéo đi mua sắm

Đi một vòng trung tâm thương mại xong Thiên Nhi mới về nhà, vừa về đến nhà là cô leo lên giường ngủ luôn

5h chiều mọi thứ đã chuẩn bị xong thì Thiên Nhi cũng tỉnh dậy, cô bước vào phòng vệ sinh tắm rửa, cô trộn lấy một chiếc váy trang điểm nhẹ rồi nhìn qua đồng hồ cũng đã 6h30 phút, 7h là bữa tiệc được bắt đầu

Thiên Nhi đứng ngay góc khuất trên cầu thang nhìn xuống phía dưới, khách mới cũng đã đến gần đủ

Lúc này ngoài cửa cặp đôi Tiểu Mạn và Jon bước vào thu hút rất nhiều sự chú ý, chàng trai và cô gái đều mang vẻ đẹp của phương đông, quý phái lịch thiệp, Jon với bộ vest xanh cùng màu với chiếc đầm xoè nhẹ nhàng in hoa dưới chân váy tạo nên một cảm giác hài hoà giữa hai người họ

Tiếp theo là cặp đôi Tuấn Minh và Thiên Hương, Tuấn Minh một thân vest đen quý phái, bên cạnh Thiên Hương mặc chiếc váy bó sát màu đen phấp phồng trên vai lộ ra sườn quai xanh và ba vòng quyến rũ

Khi Thiên Hương và Tuấn Minh đến bàn của Jon và Tiểu Mạn thì cặp đôi Nhật Long - Hồng Nguyệt xuất hiện, Nhật Long mặc áo sơ mi trắng kết hợp quần âu, Hồng Nguyệt mặc váy cúp ngực màu đỏ, bên dưới chân váy đính những viên đá rất đẹp, và đặc biệt cô đang khoác chiếc áo khoác ngoài của Nhật Long để che đi phần hở bên trên nhìn đến là biết Nhật Long không muốn người khác nhìn vợ mình rồi

Ngay khi hai người họ vừa bước vào thì Jack và Lina cũng dẫn theo thuộc hạ của mình đi vào, Jack vest đen, ôm eo Lina đánh dấu chủ quyền bước vào, Lina mặc chiếc sườn xám dài màu vàng thêu hoa vừa khoe vẻ quyến rũ của cơ thể và rất kín đáo

Sau cùng là Diệc Thần mặc vest đen, khuôn mặt quyến rũ làm những người xung quanh muốn chạy đến chiếm làm của riêng nhưng anh đây lại phát ra cái thứ hàn khí làm mọi người sợ hãi

Bữa tiệc bắt đầu, ba cô đứng trên bục cùng mẹ cô, mẹ cô nói "cảm ơn mọi người đã đến tham dự bữa tiệc sinh nhật lần thứ 18 của con gái tôi"

Ba cô tiếp lời "...và bây giờ xin giới thiệu với mọi người...con gái bảo bối của chúng tôi...Hoàng Thiên Nhi"

Mọi ánh đèn đều tắt sau đó chiếu đến chỗ cầu thang, Thiên Nhi từ từ bước xuống, chiếc váy trắng thiết kế trên gam màu trắng tinh khôi, với phần thân trên bắt sáng và phần chân váy được gắn lông vũ xòe bông, xé tà gợi cảm, cô nổi bật như một thiên thần trắng quý phái. Người cô phát ra khí thế như một bậc nữ vương khiến không ít người phải run sợ, đôi mắt của cô khiến nhiều người nhìn vào cảm giác như đây là tử thần ở dưới địa ngục mang dáng vẻ thiên thần, có thể khẳng định đây chính là thiên thần sa ngã

Thiên Nhi bước lên bục nói "cảm ơn mọi người đã đến đây và bữa tiệc bắt đầu"

Mọi người cùng cười nói vui vẻ, Thiên Nhi đi cùng ba mẹ gặp vài đối tác làm ăn sau đó tiến tới chỗ Diệc Thần

Bước đến bên cạnh Diệc Thần mọi người đều nói "chúc mừng sinh nhật" làm cô giật mình

Tiểu Mạn cười nói "oa...hôm nay mày mặc váy trắng muốn lột xác thành thiên thần sao?"

Thiên Nhi hất tóc nói "tao vẫn là Thiên Thần mà"

Bọn họ đứng hình

Cô mà là thiên thần sao!! là quỷ thì có

Thiên Nhi nhìn bọn họ nói "không đúng sao?"

Đang định nói không nhìn đến anh mắt cảnh cáo của Diệc Thần "mấy người mà nói không thì chuẩn bị tinh thần đi"

Nuốt nước bọt nói "đúng mày là thiên thần"

Mọi người gật đầu phụ họa, Thiên Hương nói "Bảo bối...em tính khi nào tổ chức đám cưới"

Hồng Nguyệt thờ dài nói "hazz...sắp phải tốn tiền mua quà cưới cho mày rồi...aaa tiền của tao"

Tiểu Mạn vỗ vai an ủi Hồng Nguyệt nói "may là nó không nhớ cái vụ lời thề đấy...không thì còn tổn nhiều..."

Nói đến Tiểu Mạn chợt dừng lại... Nhật Long, Hồng Nguyệt và Thiên Hương đều liếc Tiểu Mạn

Thiên Nhi cười nguy hiễm nói "à...cảm ơn mây đã nhắc nha...giờ tao nói đồ cần mua luôn để mọi người chuẩn bị...mà những thứ đó không được tính là quà cưới đâu đó"

Bọn họ thầm khóc...trời ơi!!!

Thiên Nhi ngẫm nghĩ một lúc rồi nói "thật ra thì tao cũng không thiếu gì...nhưng mà tao nghe nói khu đấu giá Thiên Bảo sắp đấu giá một viên pha lê Queen, tao muốn lấy viên đá đó...nên là anh hai và Hồng Nguyệt phải lấy về cho em"

Hồng nguyệt nói "Thiên Nhi à...viên đá đó đấu giá đến cả chục tỉ đồng đó"

Thiên Nhi nói "thế nên tao mới nói...hai người cùng nhau lấy viên đá đó về cho tao....đỡ mất nhiều tiền hơn...còn nếu mây không muốn thì tao sẽ bảo mây lấy món khác còn viên đá đó để anh hai lấy cho tao cũng được"

Hồng Nguyệt nói "không cần...để tao với Long cùng đi đấu giá lấy về cho mây"

Thiên Nhi gật đầu nói "chị hai!"

Thiên Hương đang cười Hồng Nguyệt và Nhật Long nghe Thiên Nhi gọi tên mình thì giật mình xém ngã

Thiên Nhi cười nói "chị giúp em lấy viên đá King ở khu đấu giá sắp được tổ chức ở thành phố B nha"

Thiên Hương khóc không ra nước mắt nhìn Tuấn Minh, anh ôm vợ vào lòng nói "anh lấy giúp em"

Jon thắc mắc hỏi "không phải cô định lấy hai viên đá đó về rồi đưa cho Diệc Thần chứ...hai viên đá đó là một cặp đó"

Thiên Nhi xua tay nói "không có tôi là lấy tặng cho một người khác"

Jon ồ lên còn Diệc Thần đang rất tò mò là cô tặng cho ai? Anh sắp được ăn dấm sao?

"Tiểu Mạn...mây có công nhắc tao nhớ đến cái vụ này nên tao chỉ cần mây đến thành phố S lấy cho tao cây súng bạc tên Huyền ảo được đấu giá ở phố đêm...không cần phải đấu giá chỉ cần mây trộm về"

Tiểu Mạn không hiểu hỏi "sao mây lại cần khẩu súng đó...còn bảo tao trộm chứ không phải đấu giá"

Thiên Nhi nói "chủ của khẩu súng đó đang đi tìm nó...Huyền ảo mới chỉ bị ai đó trộm mấy cách đây 4 ngày"

Diệc Thần hỏi "em biết chủ nhân của khẩu súng đó sao"

Thiên Nhi gật đầu

Phía xa Jack đang cùng Lina tiến đến chỗ Thiên Nhi, Lina nói "chị!"

Thiên Nhi hỏi "em đã gặp ông bà và chú chưa?"

Lina lắc đầu, Thiên Nhi đến cầm tay Lina nói "chị đưa em đi"

Diệc Thần và Jack chạy theo, đằng sau còn có thuộc hạ của Jack và Lina

Bạn đang đọc truyện *Phu Nhân, Lão Đại Rất Yêu Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39

Đưa Lina đến chỗ ông bà, nói chuyện một lúc rồi Thiên Nhi xin phép đi trước

Cô đi ra vườn hoa sau biệt thự đứng một lúc, có một giọng nói vang lên "Thiên Nhi"

Cô quay người về nơi phát ra giọng nói đó nhúm mày nhìn về phía bụi cây, từ trong bụi cây Thiệu Phong bước ra

Thiên Nhi nói "anh đến đây làm gì?"

Thiệu Phong bước đến đối diện cô nói "anh đến gặp em...Thiên Nhi...anh xin lỗi"

Thiên Nhi cười lạnh nói "anh xin lỗi tôi sao?...nực cười...những chuyện anh làm với tôi còn muốn tôi tha thứ cho anh sao?"

Thiệu Phong cố gắng kìm xuống sự đau đớn trong trái tim anh, nói "em không tha lỗi cho anh cũng được thôi...nhưng anh muốn nói với em một câu...em sẽ chỉ thuộc về tôi"

Nói xong anh liền ấn mình vào bóng tối đi mất, Thiên Nhi mắt không gọn sóng lướt qua chỗ Thiệu Phong ấn mình rồi lại ngược lên nhìn bầu trời

Từ xa tiếng nói của Diệc Thần vang lên "trời hôm nay rất đẹp...đúng không?"

Diệc Thần đã bước đến bên cạnh Thiên Nhi, nói "hắn vừa ở đây?"

"Hắn" trong lời của Diệc Thần chính là Thiệu Phong

Thiên Nhi ngược mặt nhìn Diệc Thần "không phải vừa nãy anh cũng ở đây sao"

Diệc Thần hướng ánh mắt đầy dịu dàng nhìn cô nói "đúng...cho nên anh cảm thấy mình nên nhanh chóng mang em về làm vợ rồi nhốt em lại để không ai có thể bắt được em"

Ánh mắt Thiên Nhi nhìn Diệc Thần đã có một chút dao động, cô cười nói "mấy ngày nữa là đến lễ cưới rồi...anh chuẩn bị xong chưa?"

"Mọi thứ đã sẵn sàng"

Dang tay ôm cô vào lòng, một tay nâng cằm cô lên, nhìn thẳng vào mắt cô anh nói "anh sẽ cho em một gia đình hạnh phúc...anh sẽ cho em điều mà em cần...và em sẽ mãi mãi là của riêng anh"

Cúi đầu hôn lên đôi môi cô, anh dịu dàng hôn cô, lấy lưỡi cạy hàm răng của cô rồi để lưỡi của mình thâm nhập vào khoang miệng cô, chơi đùa, hút hết mật ngọt trong miệng cô

Nụ hôn sâu diễn ra đến khi hai người hết đường khí anh mới lưu luyến rời đôi môi cô

Mặt cô ửng hồng, tựa vào lồng ngực anh hít thêm oxy, cô đưa tay ôm lấy hông anh nói lí nhí "em sẽ thử yêu anh"

Diệc Thần nghe thấy câu này cảm thấy rất vui sướng nhưng vẫn muốn trêu cô

Anh nhún mày nói "em vừa nói gì?...em nói lớn lên vừa rồi em nói nhỏ quá anh không nghe rõ"

Cô xấu hổ nói "em yêu anh"

"Hửm?"

Cô lại hét lên "em yêu anh!!"

Diệc Thần để chán mình lên chán cô nói "anh cũng yêu em!"

Bạn đang đọc truyện *Phu Nhân, Lão Đại Rất Yêu Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Sóng gió nhỏ

Sau hôm sinh nhật ai cũng rất bận công việc, ba mẹ cô đi công tác suốt, Nhật Long thì ở công ty làm việc đến tối muộn mới về, Thiên Hương thì bận rộn với công việc chế tạo vũ khí mới, nữ chính của chúng ta Thiên Nhi hiện tại đang ở trụ sở bang giải quyết công việc, anh nam chính của chúng ta Diệc Thần lo chuyện công ty của gia đình đi công tác suốt ngày đêm

Tuy rất bận rộn nhưng mỗi tối Diệc Thần vẫn chăm chỉ nhắn tin hỏi thăm cô khiến tình cảm của hai người thêm mặn nồng

Một buổi sáng chủ nhật đẹp trời, hôm nay là ngày Thiên Nhi được nghỉ trong suốt quãng thời gian bận rộn kia. Thiên Nhi ngủ quên trời đất đến 10h mới dậy, thay quần áo rồi xuống ăn sáng xong cô đi dạo một vòng sân vườn

Đồng hồ chỉ 11h, vì ở nhà quá chán nên cô quyết định vào bếp làm cơm mang đến cho Diệc Thần. Loay hoay trong bếp mất 1 tiếng cô cũng đã nấu xong chạy nhanh lên nhà thay một chiếc váy xanh ngọc đơn giản rồi lấy xe đến Mặc Thị công ty của gia đình anh

Thiên Nhi phóng xe như bay đến nơi để đồ ăn không bị nguội, cô nhanh chóng cất xe rồi vào công ty đến quầy lễ tân cô nói "Diệc Phong có ở công ty không"

Cô lễ tân nhìn Thiên Nhi đánh giá từ trên xuống dưới thấy cô mặc một chiếc váy bình thường rồi tay xách hộp cơm, khẳng định là lên lấy lòng tổng tài nhà mình nên khinh bỉ nói "tổng tài chúng tôi không gặp những hạng người như cô...nghèo hèn rách nát mà cũng muốn đến lấy lòng tổng tài của tôi"

Thiên Nhi bình tĩnh nhìn thẳng mắt cô ả đó nói "hạng người như tôi?...dù có là hạng người gì cũng hơn cô"

"Cô.." ả lễ tân tức đến đỏ mặt, lúc này có một cô gái mặc một chiếc váy đỏ rực nổi bật muốn người ta không chú ý không được. Mặt chất cả tấn phấn, ưỡn ẹo đi tới nói "tôi muốn lên gặp Thần...anh ấy có ở đây không?"

Ả lễ tân tươi cười nói "Hoa tiểu thư...tổng tài đang ở trên phòng làm việc đợi cô đấy"

Ả Hoa tiểu thư đó liếc nhìn Thiên Nhi cười khích bỉ rồi bước đến thang máy.

Ả lễ tân thấy cô vẫn chưa đi liền nói "cô còn không mau đi tôi gọi bảo vệ vào bây giờ"

Thiên Nhi nở nụ cười yêu mị nói "cô cứ bình tĩnh...tôi gọi xong một cuộc điện thoại sẽ đi ngay"

Cô lấy điện thoại ra bấm một dãy số khá là quen (số của mẹ anh Thần nhà ta đó) nói: "bác ạ...con Thiên Nhi đây ạ"

Bà Mặc thấy là con dâu tương lai của mình gọi đến thì hớn hờ nói "Thiên Nhi đấy à...con gọi cho bác có việc gì sao?"

"Bác Mặc con đến công ty tìm A Thần nhưng bị lễ tân cản lại con không lên được...bác nói xem như vậy làm sao con có thể cung tặng hảo cảm với A Thần được"

"Thật vậy sao...con chờ bác...bác đang ở công ty bác xuống đón con"

Thiên Nhi vâng một tiếng rồi quay qua nhìn ả lễ tân cười lạnh cô rất muốn giết ả vì gièm cho ả Hoa tiểu thư kia lên mà cô thì không được nhưng đây không phải địa bàn của cô vậy nên cô sẽ thông qua bác gái vậy

Bà Mặc là phó chủ tịch của công ty Mặc Thị đương nhiên chủ tịch sẽ là ông Mặc mà phòng hai người thì gần nhau cho nên vừa rồi ông Mặc quan gọi bà đi ăn nghe bà kể xong lật tức đi xuống sảnh

Ả lễ tân thấy cô gọi xong nói "đã xong rồi chứ...vậy còn không mau cút"

Ả vừa nói xong ông bà Mặc cũng xuống đến nói, nghe ả nói vậy ông Mặc tức giận nói "cô ả nói kiểu gì vậy...đám nói vậy với Thiên Nhi của tôi lập tức đuổi cô ta cho tôi"

Trợ lý bên cạnh thờ dài thằm nghĩ "động vào ai không động lại động vào con dâu tương lai của hai người này thì sao được sống"

Ả lễ tân nghe thấy câu nói như sét đánh ngã xuống đất

Bà Mặc chạy tới cầm tay Thiên Nhi nói "là bác không biết dạy nhân viên cho bác xin lỗi...con mau mang đồ ăn lên cho Thần đi không nguội"

Thiên Nhi cười nói "bác không cần phải xin lỗi đâu ạ...vậy con xin phép đi trước"

Nói rồi cô quay bước đi thang máy, vào đến thang máy cô lấy khẩu súng giấu trong người ra mặt lạnh đi sát khí toả ra kinh khủng (vì ai vì ai??)

Dưới sảnh ông bà Mặc bỏ lơ ả lễ tân cầu xin tha thứ mà cùng nhau đi ăn giao việc của cô ta lại cho trợ lý Đặng

Một nhân viên tò mò hỏi "trợ lý Đặng cô gái vừa rồi là ai vậy?"

Trợ lý Đặng đẩy gọng kính nói "đó là Hoàng Thiên Nhi tiểu thư được cưng chiều nhất nhà họ Hoàng, là vị hôn thê của tổng tài...đừng thấy cô ấy từ nãy giờ không làm gì mà nghĩ cô ấy không làm được gì...cô ấy rất nguy hiểm tốt nhất khi thấy cô ấy mọi người hãy biết điều một tí"

Đám nhân viên nghe hần nói mà cũng thấy lạnh sống lưng

Thiên Nhi lên đến trước cửa phòng làm việc của Diệc Thần, một tay cầm súng một tay cầm hộp cơm, lấy chân đá cửa, tay cầm súng chìa thẳng vào đầu ả Hoa tiểu thư đang ưỡn ẹo trên người Diệc Thần

Bất ngờ khi cô bước vào Diệc Thần lập tức đẩy ả ra mở miệng định giải thích thì cô quát lên "không được nói"

Anh sợ hãi đứng một bên, anh không muốn cô hiểu nhầm vừa rồi lúc cổ tao chạm vào người anh, anh chưa kịp đẩy cô ta ra thì Thiên Nhi đã đá cửa xông vào không phải anh cố ý

Ả đó bị Diệc Thần đẩy ngã, ngược mặt lên thấy Thiên Nhi đang chìa súng vào đầu cô ta, ả sợ hãi nói "cô định làm gì?"

Thiên Nhi đáp hộp com xuống, hôm com rơi xuống đất đồ cô chuẩn bị cho anh đổ hết ra ngoài, nhìn thấy như vậy anh rất đau lòng

Lấy điện thoại ra cô gọi cho Khả nói "mang mấy người tới công ty Mặc thị lên phòng tổng tài, Hoa thì biến mất"

Khải vâng một tiếng rồi Thiên Nhi lập tức tắt máy cười đến ghê rợn nói "có vui không?"

Không thấy ai trả lời cô ngược mặt nhìn thẳng về phía Diệc Thần nói "anh thấy có vui không"

Diệc Thần tiến tới giải thích thì bị ánh mắt của cô dọa sợ, cô nói "đừng lại gần tôi... tôi không muốn lại gần những thứ bị ả đó động vào"

Không phải cô không yêu anh hay do cô hiểu nhầm anh cái gì...cô chỉ đơn giản không muốn người đàn ông của mình bị ả đàn bà khác chạm vào

Diệc Thần đứng im nói "anh sẽ lập tức đi tắm rửa em đừng giận nữa"

Diệc Thần chuẩn bị bước vào phòng tắm thì nghe thấy giọng Thiên Nhi nói không cần, anh đưa mắt nhìn cô

Thấy cô đang dần bước lại phía ả đàn bà đó, cô lấy chân dẫm lên bụng ả nói "động vào người đàn ông của tôi thấy thế nào...thích không"

Ả ta dương mắt khiếp sợ nhìn cô

Ngoài cửa Khải mang theo hai người đàn ông bước vào cúi chào nói "bang chủ"

Cô thu chân lại nói "mang ả về bang chuẩn bị dụng cụ chờ tôi đến"

Khải vâng một tiếng rồi ra hiệu cho hai người đằng sau vác ả đi

Thiên Nhi xoay lưng rồi đi thì Diệc Thần chạy đến ôm lấy cô nói "anh xin lỗi...không phải do anh...anh xin lỗi!"

Thiên Nhi xoay người đẩy Diệc Thần ra nói anh trở về làm bất cứ thứ gì có thể làm sao để cái mùi nước hoa của ả không còn trên người anh em sẽ tha thứ"

Diệc Thần gật đầu nói "được"

Bạn đang đọc truyện *Phu Nhân, Lão Đại Rất Yêu Người* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41

Sau khi rời khỏi công ty Mặc Thị Thiên Nhi lập tức lấy xe đi đến trụ sở bang của mình, nghĩ đến cảnh vừa rồi khi ả Hoa tiểu thư đó chạm vào người đàn ông của mình không khỏi làm lửa giận của cô bùng cháy, tay nắm chắc vô lăng phóng thật nhanh trên đường

Còn Diệc Thần của chúng ta thì sao??.

Đương nhiên là ngay sau khi Thiên Nhi rời đi anh tức tốc trở về nhà, chạy luôn vào phòng tắm thôi nếu không muốn mất đi cô vợ bé nhỏ của mình thì chỉ có thể làm theo lời cô

Thiên Nhi đến trụ sở bang, hai hàng người cúi chào cô, cô không để ý mà đi thẳng vào phòng giam

Khải đứng ngay cửa nói "chủ nhân...đã chuẩn bị xong"

Thiên Nhi gật đầu rồi bước vào phòng giam...không lâu sau tiếng hét đau đớn của ả Hoa tiểu thư vang vọng khắp phòng giam...tiếng kêu thảm thiết khiến người nghe không khỏi sợ hãi

Sau đúng một tiếng, Thiên Nhi bước ra, nhận khăn tay của Khải đưa cho rồi lau sạch tay của mình như chạm vào thứ gì đó quá ghê tởm

Cô nói "xác của cô ta thì mang cho tiểu hổ ăn đi...lâu rồi cũng chưa cho tiểu hổ ăn" nói xong cô xoay bước về phòng của mình

Khải cúi đầu vâng một tiếng rồi cho người vào lôi xác ả ra, lúc được mang ra ả vẫn chưa chết nhưng cả người ả chỗ nào cũng có vết màu, nhiều chỗ thịt đã bị cháy khét nhìn khiến người ta buồn nôn

Đám người lờ xác ả đến nơi ở của tiểu hổ, đáp ả vào rồi bỏ đi

Diệc Thần sau khi cảm thấy người đã không còn mùi của ả ta thì nhanh chóng thay quần áo lấy xe đến biệt thự nhà họ Hoàng

Bác quản gia mở cửa nhìn thấy anh thì ngạc nhiên nói "Mặc thiếu gia!!?"

Diệc Thần gật đầu rồi nói "Thiên Nhi có nhà không bác?"

Bác quản gia mời Diệc Thần vào nhà nói "tiểu thư chắc cũng sắp về rồi...mời Mặc thiếu vào nhà ngồi tiện đợi tiểu thư về"

Diệc Thần vào nhà ngồi, bác quản gia đi lấy nước rồi nói "Mặc thiếu uống chút nước"

Diệc Thần nhận lấy nói "không có ai ở nhà sao"

Bác quản gia trả lời "vâng...ông bà chủ đã đi công tác...cậu chủ đang ở công ty...tiểu thư cũng chưa về nên ở nhà không có ai thừa Mặc Thiếu"

Diệc Thần gật đầu nói "Bác đi làm việc của mình đi tôi ngồi đây đợi là được rồi"

Bác quản gia cúi đầu nói "vâng...vậy tôi xin phép"

Thiên Nhi đang ngồi trong phòng làm việc giải quyết công việc đến 10h tối Khải gõ cửa bước vào nói "chủ nhân...đã muộn rồi người cũng nên trở về"

Thiên Nhi ngước mặt lên hỏi "mấy giờ rồi?"

Khải nói "thưa chủ nhân bây giờ đã là 10h tối rồi"

Thiên Nhi đứng dậy vươn vai rồi nói "chuẩn bị xe cho tôi"

Khải đi xuống cho người chuẩn bị xe cho cô

Thiên Nhi lấy điện thoại ra gọi về nhà nói "bác Trương ạ...hôm nay con không về nhà đâu bác không cần đợi con...con về khu trung cư Hoàng Lâm ở mấy ngày"

Diệc Thần đợi ở nhà cô mấy tiếng đồng hồ chưa thấy cô về, anh thở dài chuẩn bị đứng lên ra về thì thấy điện thoại bàn nhà cô reo. Bác quản gia chạy ra nhắc máy nói "vâng...bác biết rồi"

Nói xong bác tắt máy quay sang nói với Diệc Thần "Mặc thiếu...tiểu thư nói hôm nay cô ấy sẽ không về"

Diệc Thần hỏi "bác biết em ấy đi đâu không"

"à tiểu thư nói...cô ấy về khu trung cư Hoàng Lâm ở mấy ngày"

Diệc Thần nói tiếng cảm ơn với bác Trương rồi lập tức lấy xe chạy đến khu trung cư Hoàng Lâm

Đó là khu trung cư cô mới mua cách đây 1 tuần, khu trung cư này an ninh rất tốt, những người không sống ở đây ngoại trừ đi cùng những người sống trong đây vào còn lại không ai có thể vào

Để tiện ra vào những lúc đến đây để gặp cô nên khi vừa nghe tin cô mua một căn hộ ở đây thì anh cũng nhanh chóng mua một căn bên cạnh nhà cô

Anh vào đến cửa chung cư quét thẻ xác nhận danh tính rồi nhanh chóng chạy lên nhà cô

Anh ấn chuông cửa, tiếng cô nói từ trong vọng ra "ai vậy?"

Diệc Thần nói "là anh đây"

"Sao anh lại ở đây...em đang rất mệt không muốn gặp ai nên anh về đi"

Diệc Thần đập cửa nói "mở cửa cho anh đi..Thiên Nhi"

Anh gọi nhưng cô không trả lời, anh buồn bực ngồi trước cửa nhà cô.

Bạn đang đọc truyện *Phu Nhân, Lão Đại Rất Yêu Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42

Như nhớ ra điều gì, anh đứng dậy mở cửa nhà mình ở sát nhà cô ra, chạy ngay tới hành lang rồi lấy đà nhảy từ hành lang nhà mình sang nhà cô

Ở đây là khu trung cư mà hành lang nhà anh cách nhà cô cũng không quá xa với một bang chủ như anh nhảy qua là chuyện dễ dàng

Đẩy cửa kính ra, anh chạy đi tìm cô thì thấy cô đang ngồi dựa vào cửa, anh bước từ từ đến

Cảm nhận được có người Thiên Nhi vội ngược mặt lên nhìn, người mà cô nhìn thấy chính là anh

Cô ngạc nhiên đến mức không nói lên lời, cô hỏi "anh vào đây bằng cách nào?"

Diệc Thần vừa bước lại gần vừa nói "anh nhảy qua hành lang"

Cô mở to mắt như không tin vào câu mình vừa nghe thấy, anh lại có thể làm liều như vậy. Nói hai hành lang không xa cũng chẳng gần cách nhau đến 5m mà anh nhảy qua dễ dàng như thế

Hazz ai biểu anh là bang chủ của một bang hắc đạo nổi tiếng chứ

Thiên Nhi đang suy nghĩ vớ vẩn thì bị kéo vào một vòng tay ấm áp, Diệc Thần ôm chặt như kiểu nếu thả ra cô sẽ đi mất vậy

Anh nói "Thiên Nhi...anh đã làm theo lời em nói...bây giờ trên người anh không còn mùi của ả rồi...em tha lỗi cho anh đi"

Thiên Nhi đẩy anh ra nhưng sức anh hơn sức cô nên cô không thể thoát ra, cô nói "anh buông em ra trước đã"

Diệc Thần kiên quyết không buông thậm chí ôm còn chặt hơn lúc trước

Thiên Nhi tức giận, nói "anh muốn em ngạt thở chết sao?"

Nghe thấy cô nói, anh mới đặt mình bưng bình, thả cô ra

Nét mặt u buồn của anh cô thấy rõ nhìn khuôn mặt như đứa trẻ cầu sự tha thứ của anh làm cô bật cười

Diệc thật ngược mặt ngơ ngác nhìn cô, tự hỏi tại sao cô lại cười

Cô bước ra ghế sofa ngồi, anh bước theo sau ngồi xuống bên cạnh cô

Anh nói "em tha thứ cho anh sao?"

Thiên Nhi mắt đối mắt với anh nói "em có giận anh sao?"

"Nhưng..."

Cô đưa tay lên đặt vào hai bên má của anh nói "không nhưng gì hết...cho dù chuyện sáng nay chính mắt em nhìn thấy em nhưng em vẫn tin tưởng anh...Diệc Thần em chỉ muốn nói cho anh biết...khi em đã yêu ai em sẽ tin tưởng người đó...nhưng niềm tin của em cũng có giới hạn...đừng để em mất niềm tin ở anh"

Diệc Thần ôm cô vào nói "anh hứa sẽ không để chuyện như hôm nay xảy ra nữa"

Thiên Nhi ừm một tiếng rồi nhắm mắt tận hưởng cảm giác ấm áp trong vòng tay anh.

Sau một lúc anh nhìn xuống thấy cô đã ngủ bỗng nở một nụ cười ấm áp trông cô lúc ngủ thật dễ thương, không có lạnh lùng cùng tàn nhẫn giống vỏ bọc của cô

Trông cô như một con cún con vậy

Nhẹ nhàng bế cô dậy, đặt cô xuống giường đắp chăn cẩn thận cho cô rồi bước vào phòng tắm

Lấy điện thoại kêu người mang đến cho anh một bộ quần áo

Chờ người mang tới, anh bước vào phòng tắm

Tiếng nước chảy trong nhà tắm phát ra, bên ngoài Thiên Nhi nằm trên giường đã tỉnh lại ánh mắt hướng về phía phòng tắm nhìn chằm chằm một lúc rồi cười

Cô cảm thấy thật hạnh phúc, chỉ mong mãi mãi được như vậy

Diệp Thần bước ra từ phòng tắm, cả người chỉ quấn mỗi cái khăn che đi phần bên dưới, tóc ướt nhỏ giọt thêm sương quai xanh và thân hình chuẩn làm vẻ quyến rũ của anh tăng cao

Thấy cô đang nhìn mình anh cười nói "em dậy rồi sao?"

Cô gật đầu nói "để em sấy tóc cho anh nha"

Anh cười gật đầu

Thiên Nhi bước xuống giường lấy máy sấy, vậy tay kêu anh ngồi xuống sàn còn mình ngồi trên giường

Những ngón tay mềm mại của cô vuốt qua từng sợi tóc, nhẹ nhàng di chuyển

Anh có thể cảm nhận những ngón tay của cô rất mềm có cả vết trài do cảm sung

Anh bắt lấy tay cô, hất máy sấy xuống đất, đứng dậy xoay người đè cô xuống giường giam giữ cô dưới thân mình

Bạn đang đọc truyện *Phu Nhân, Lão Đại Rất Yêu Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43-1

Mặt Thiên Nhi hơi ửng đỏ nói "anh làm gì vậy?"

Diệp Thần cười mỉm, cúi sát xuống tai cô nói "làm những gì em đang nghĩ"

Mặt cô càng đỏ hơn...tay đặt trên ngực đẩy anh ra nói "em có nghĩ gì đâu...anh mau đi ra đi"

"Hửm...thật sao?"

Anh cúi xuống hôn mạnh vào đôi môi cô, chiếc lưỡi nhanh chóng cạy hàm răng của cô ra rồi xâm nhập vào bên trong

Rời khỏi đôi môi ngọt ngào của cô, anh nhẹ nhàng di chuyển xuống cổ, đôi tay nhanh chóng lột đồ của cô ra

Thiên Nhi giữ tay anh lại nói "đừng..."

Anh không để ý đến cô, bàn tay bắt đầu trêu đùa thân thể cô....

(đến đây thôi ta không dám viết nữa đâu)

Bạn đang đọc truyện *Phu Nhân, Lão Đại Rất Yêu Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.